

PREFACE.

Ever since the dawn of civilization, the end and aim of mankind has been the attainment of Sâlvation of the Soul. Many are the paths which lead to salvation. The easiest of these is the acquisition of knowledge and such knowledge can be gained only through good books. There are books and books but Thirukkural, the immortal work of Thiruvalluva Nayanar stands far and away the best of all. The elegance of the language, the purity of the expression and the loftiness of the moral sentiments expressed have given to Thirukkural a position which is altogether unique in Tamil literature. The fact that it has been translated into the languages of Europe is ample testimony to its intrinsic value as a moral code.

As many as ten commentaries have been written on the book, but of them all the best is that of Parumelalagar. In many cases however, his commentary has been found more difficult to understand than the text itself. As the result of these causes only Pandits can read and understand Kural and its teachings. To the majority of the Tamil knowing population therefore Kural is a sealed book. My object in writing this book has been to make it available to the masses in easy prose.

I trust that the book will be found useful to boys and girls as well and by reading it through they will go better

equipped for the battle of life.

Any suggestion for the improvement of the book will be thankfully accepted.

Thumalaivasal }
14-7-09 } *P. D. Ratnam Pillai.*

SOME SELECT OPINIONS.

DIVYANATHAN PUEER RAGUNATHAN KOWAVERGAL C.S.I.
KUMBAKONAM, WRITES.—

I return to you the copy of 'The Kural' (Vachanam) you kindly sent me to read. I showed it to some Tamil Pandits. They all spoke highly of the work. I enclose the opinion of one of them.

T. S. SUBRAMANIA AIYAR ESQ. M. A. L. T. LECTURER
PRESIDENCY COLLEGE, MADRAS, WRITES.—

"I am glad you have put your hand to something so useful as this first book in the Tamil language that deals with material virtues and duties of humanity. Your rendering into prose is very appropriate and easy."**

K. VAIDYANATHA IYER ESQ. B. A. KUMBAKONAM WRITES:—

"** I am glad to note you have attempted a simplified prose version of the greatest of all our literature, the Kural, and I daresay it is laudable, for every effort made to interpret the noblest thoughts of our forefathers to the children, women and men of the land, is a step in the right direction and yours, may I hope, prove of benefit in that way. * * *"

சுமபகோணம்.

ஸ்ரீமான் திவான ப மனா டி. இராகுசாதராய் அவர்கள்,
வரி எஸ். ஐ. அமைச்சு மாறு வாராயனுப்பியல்.

ஐயா,

என்னிடக்கருபுரி திருநாறளின பொழிப்புணர்நிலை
பாகம பரமகாமபாதனை. அவயுரை பரிமேலமுதலுநாயைப்
பொய்யாபு அடையி வரிய நடைநிற செய்யபாடகாகத தெ
நிகழறது. ஆதனை பங்குகம மிகப் பயன்படுமென்று நம்பு
கின்றேன்.

பின்னத்தார

குமபகோணம் }
22-9-09 }

அ. நாராயணசரஸ்வதன்
தலைமைதமிழ்ப்படைநிதித்
டவுஸ் சென்டர்.

உ

கணபதிதலை.

பால் இயல் அதிகார அகராதி.

பால் 2 இயல் 5 அதிகாரம் 108.

1-வது அறத்துப்பால்	13
பாயிரம்.	
அதிகாரம்.	பக்கம்.
1. கடவுள் வாழ்த்து.	13
2. வான்கிறப்பு.	14
3. நீத்தார்பெருமை.	15
4. அறன் வளி உறுத்தல்.	17
(1) இல்லற இயல்.	
5. இவ்வாழ்க்கை.	19
6. வாழ்க்கைத்தனைகலம்.	20
7. புதல்வரைப்பெறுதல்.	22
8. அன்பு உடைமை.	23
9. விருந்த ஓம்பல்.	24
10. இனியவைகறல்.	25
11. செய்நான்றியறிதல்.	27
12. கடுவுநிலைமை.	28
13. அடக்கம் உடைமை.	29
14. ஒழுக்கம் உடைமை.	30
15. திறனில் விழையாமை.	31
16. பொறை உடைமை.	32
17. அழக்காறுமை.	33
18. வெஃகாமை.	35
19. புறநகரூமை.	36
20. பயனில் சொல்லாமை.	37
21. தீசினை அச்சம்.	38
22. ஒப்புவு அறிதல்.	39
23. நகை.	40
24. புகழ்.	42
(2) துறவற இயல்.	
25. அந்ந உடைமை.	43
26. புலால் மறுத்தல்.	45
27. தவம்.	46
28. கூடா ஒழுக்கம்.	47
29. கள்ளாமை.	48
30. வாய்மை.	50

அதிகாரம்.	பக்கம்.
31. வெருளாமை.	51
32. இன்னசெய்யாமை.	52
33. கொல்லாமை.	53
34. நிலையாமை.	54
35. தறவு.	56
36. பெயர் ணர்தல்.	57
37. அவா அறுதல்.	58
38. ஊர்.	59
2-வது பொருட்பால்	61
(3) அரக இயல்.	
39. இறைமாத்கி.	61
40. கல்வி.	63
41. கல்லாமை.	64
42. கேள்வி.	65
43. அறிவுடைமை.	66
44. குற்றம் கடிதல்.	67
45. பெரியோரைத்துணைக்கோ டல்.	68
46. சிறுநிளம் சேராமை.	70
47. தெரிந்துசெய்வகை.	71
48. வலி அறிதல்.	72
49. காலம் அறிதல்.	73
50. திடன் அறிதல்.	75
51. தெரிந்து தெளிதல்.	76
52. தெரிந்து வினையாடல்.	77
53. சுற்றம் தழால்.	78
54. பொராசாவாமை.	80
55. செய்கோண்மை.	81
56. கொடுங்கோண்மை.	82
57. வெருவாதசெய்யாமை.	83
58. கண்ணோட்டம்.	84
59. ஒற்றாடல்.	86
60. ஊக்கம் உடைமை.	87
61. மடி இனமை.	88

62. ஆரணை உடைமை.	89	85. புல் அறிவு ஆண்மை.	119
63. இடுககண் அழிபாடை.	90	86. இகல்.	120
(4) அங்க இயல்.		87. பகை மாட்சி.	122
64. அமைச்சு.	92	88. பகைத்திரம் தெரிதல்.	123
65. சொல்லன்மை.	93	89. உட்பகை.	124
66. வினைதூய்மை.	94	90. பெரிபாடாய் சிவையாமை	
67. வினைக்கிட்பம்.	96	91. பெண் வழிச்சேறல்.	127
68. வினைசெயல்வகை.	97	92. வரை சின் மகளிர்.	128
69. தூது.	9௮	93. கள் நமை.	130
70. மன்னரைச்சொத்து	9௯	94. சூது	131
	100	95. மருகதி.	132
71. குறிப்பு அறிசல்.	101	(5) ஒழிபு இயல்.	
72. அலை அறிதல்.	103	96. குடிமை.	134
73. அறந அஞ்சாமை.	104	97. மாளம்.	135
74. கசந்.	105	98. பெருமை.	137
75. அ	106	99. சான்று ஆண்மை.	138
76. சொசுள் சொல்லவகை	108	100. பண்புடைமை.	139
77. பாடபாடச்.	109	101. கனநியி செலவம்.	140
78. பாடச் செருக்கு	110	102. காண் உடைமை.	142
79. சுட்பு.	111	103. குடிசெயல்வகை.	143
80. சுட்பு ஆராய்தல்.	113	104. உழவு.	144
81. படைநமை.	114	105. கல நரவு.	146
82. ஓட்டி.	115	106. ஹிவு.	147
83. கூடாட்டி.	116	107. ஹிவு அச்சம்.	149
84. பேசுதல்.	118	108. சயமை.	150

பால் பல் அகரம் அராகி ழாநிற்று.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
50	347	2	வி ார்	விடாவாம்
76	481	3	உ துதாதி	இனக்காதி
90	617	1	உசரி	முத்தரி
99	682	5	யளுட	யளும
111	771	3	வேலை கொண்டு	வேலைகண்டு

113	755	4	புலகந்தூர்	இருயருக்கும
113	796	3	சோடநாள்	கேட்டிணி
136	961	9	சாம்பலை	இனையலை

உ
கணபதிதலை.

மு க வு ளா .

உலகத்திலே விளங்கும் பலவகையிற் றனிசனில் பெறுகற்கு அருமைபாள் இந்த யானிடப்பிறப்பை அடைகதவாசன்கு உறு திப்பொருளாயுள்ளன, அறம், பொருள், இடையம், வீழ் என் னா ன்கே. அவற்றின் குணத்தை நூல்முலையி அறிதல் கூடாகொ பது யாவாறுமறித்தபாடம். அல்லலா ன் னாறுமளும் புரவா ர ததங்களை உணர்த்தலை நிகர் னறப்புகுபொறுத்து தெய்வப்பலமை த் சிறுவள னுவகாயனா அருளிச்செய்த சரிநிர்வகமரகிய திருக்கு றுளே.

இக்க அரிய பெரிய நூலின் கொ றமொழிவு பொருட்டுப் பொ லிவு முதலிய பெருமைகள் இத்தலைமடல எனறு எடுத்தககற இயலாது, இடைக்கிடர்,

“கடுசைத னுள்ளசேற் கடலைப் புகட்டிக்

குயகத் தறித்த குயா” என்றும

ஒளவையார்

“அணுணைத் தலைத்தேற் கடலைப் புகட்டிக்

குயகத் தறித்த குயா” என்றும்

“ஐம்பொருளும் னாறுபொருளும் முப்பொருளிற் பெய்த மைதச, செம்பொருள் எம்மறைகளுந் சேட்பொருளைத்-தணகு

ருகந், சேயமொழிய தெனயா ளிலரிபா எவ்வலகினை, தாயமொ ழிய சென்பேன் தகைத்து” என்றும் புகழ்துரைத்தருப்பகே

இதன் பெருமைக்குப் போதமான சான்றும். அல்லாமல் மகபி
லர், பாணர், கங்கீரர், கல்லாடர், சீத்தலைச்சாத்தனார் முதலிய
சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரும் கூடி வாழ்த்திய மாலே
யின் சாரமே இதன் பெருமையை நன்குணர்ந்தது. அதன்றி
யும் அந்நாற்புலவர்களுக்குமுன், அசிரியும், சாசுவதியும், உக்
கிப்பெருவழுதியும், இத்னாலாகிரியர் பெருமையையும், இக்
நூலின் சிறப்பையும்பற்றி வெகுவாய்ச் சிலாகத்துப் பாடியது
மன்றிச், சிவபெருமானும் “இறையனார்” என்னும் திருநாமத்
துடனே சங்கப்புலவர்களோடு ஒப்பத்தாமும் ஒரு புலவராகத்
திருவுருக்கொண்டி திருக்குறளைச் சிறப்பித்தாக கூறினாரென்
றால், இதன் பெருமையை எடுத்ததுரைக்க வல்லாரயார்? இன்னும்

“சமயக் கணக்கர் மதிவழி கூறாது
உலகியல் கூற்ப பொருளிது வென்ற
முடிவுரை.

8

என்றவன் நான்கு வளர்விக்கப் புலவர்முன்
முதலாகவி பாடிய முக்கட் பெருமான்”

என்று கல்லாடத்தில் கூறியிருப்பதையும்நிக.

“தேவர் குறையும் திருநான் மறைமுடிவுள்
மூலவர் தமிழும் முனிமொழியும்—கோவை
திருவா சமுடும் திருமுறைச் சொல்லும்
ஒருவர் சகமென்றுணர்”

என்று ஓளவையார் கல்வழியில் கூறியிருந்தலால், இதுவே
தாங்க சித்தநாதத்தையுணர்ந்துவதென்றுணர்க.

திருவள்ளுவர், தாமே,

“குறுமுனிவன் .முத்தமிழும், என்குறையும் நங்கை
சிறுமுனிவன் வாய்மொழியின் சேய்”

என்று அறைத்திருப்பதையும் தெளிக.

திருக்குறள் 11-ஆம் அதிகாரம் 5-ஆம் குறள்

“தெய்வந் சொழாஅள் கொழுகந் தொழுதெழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை”

என்பதைப் பஞ்சகாலியங்களில் ஒன்றாகிய மலரிமேக
லைசில யுடன் ஆசிரியர் சீத்தலைச்சாத்தனார் இருபத்திரண்டாவது
சிறுசெய்காதையில்,

“தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற னொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப்
பொய்யில புலவன் பொருளுரை தேறும்”

என்று பிரயோகித்திருப்பதினால் இதற்கும், இச்சற்குச் சம
காலத்தகாகிய சிலப்பதிகாரத்திற்கும் முன உண்டானதென்பது
நன்றியிளங்குகிறது. இன்னும் சங்கநூல் பலவற்றுள்ளும், திரு
க்குறளின் கருத்துக்களும், சொற்பொருள்களும் காணப்படுகின்
றன. அதன்றியும் வடமொழியில் வான்மீகம்போலத்தமிழில்
திருக்குறளே ஆதியிலக்கியமென்பது சிலா கொள்கை. இதுவும்
ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதே.

இத்தனைச்சிறப்புப்பெற்ற இத்தூலைப் பலர் தத்தம் பாஷை
களாகிய தெலுங்கு, இங்கிலீஷ், பிராஞ்சு, லத்தின், ஜர்மனி முத
லிய பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டாடுகின்றனர்.

இதற்கு உரை செய்தவர்கள், தருமர், மணக்குடியர், தாம
த்தர், பரிதி, திருமலைபர், மல்லர் கவிப்பெருமான, காளிவகர்,
சுந்தர்சர், பரிமேலழகர் எனப்புகினார். இவ்வகாரங்களுள் மிகச்சிறு

முகவுரை.

9

ப்புப்பெற்றதும், இக்காலத்தில் உலாவுவதும் ஆசியது பரிமே
லழகர் உரையே. கொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, கவித்தொ
கை, சீவக சிந்தாமணி. குறுந்தொகையில் (பேராசிரியர் உரை
செய்யாது விட்ட) ஒருபது பாட்டு முகவியவற்றற்கு உரை செ

ய்த நச்சினாக்கினிபார், குடமபை என்பதற்கு ஏனையோர், கூடெ
ன்று பொருள கூறப் பரிமேலழகர் அதற்கு உயர் மீண்டும்
உட்புத்தற்கு ஏலாததாய உடன்பிறக்கதாகிய உடலோடு உவ
மைபொருள்க முடடை என்று பொருளுரைத்ததைக் கேட்டு,
அகமகிழ்வுற்று உடனே அவரை ஆணிக்ணம் செய்ததாகக்
தெரிகிறது. சங்கசமீபையுளகளுக்குரைசெய்வதில் மிகத்திறம
வாய்ந்த இவரே பரிமேலழகர் உரையைப் புகழ்ந்தார் என்று,
இதன் பெருமை இதன்மைத்தென்று நீங்களே அறிந்து கொள்

ருக.

நந்நாட்டிலுள்ளார் எல்லாபாடும் திருக்குறள் ஒதப்படவில்லையென்பது யாவுரும் அறிந்த விஷயமே. இதற்குக்காரணமென்னவெனில், இந்நூல் கறறே நம மற்றேருமாகிய யாவருக்கும் எளிதில் பயன்படுமபொருட்டு வசனாகடையில் இல்லாமை யே. ஁குறையை நீக்குவான்கருதி இலக்கிய இலக்கணப் பரிபரிசில்லாத சொறப்படிப்புள்ளவாகளும் சிறுஉர் சிறுமிசனும் எளிதில் படித்தனாகுமாறு, பரீயேழகருகையைத் தருவிக்கிய மாண்டசாய்ப் பிறத்தவர்களுக்குவேண்டிய விதி விலகருகனொல்லாம் ஒருங்கே அகையப்பெறற இந்நூல் எழுதப்பட்டனளது. சில அசௌகரியகனளால் காமததுப்பால் இந்நூல் சோககப்படவில்லை.

இலக்கணக்கொத்த பாலியம் 7-வது கத்திரத்தில்

“பாபாற படிக்கிற தெரியா வறையல
தொலகாபய்யம் திருவளனுவா ககரணையார்
முணறிது முறங்கும்”

பாபாற படிக்கிற தெரியா வறையல என்பது களருதல் தகுதியுடையகாகத கோணறவிலை. ஏறியனமுல் ‘பாபகடல் போலப் பாத நனனெறி தாறப்படு வறையா நு லுணவந்தி லுணர்ந்த” எனறு தொடருகறு, கசிலுர்க்கினியரா பாபத்திருவறர்களால் செய்யப்பட்ட சீவகசித்தாமனி உணர்சிறுபுப்பாபாறேரிசையாகிரியப்பானிலும் “பாபத தொல்காபய்யம் பத்துப் பட்டிவெலிபு, மாசக் குறுக்தொல்காபு காகநானகுஞ்சாரத்திருசுகரு மாமுலி செய சிந்தாமலிபு, கிருத்தி நசிலுர்க்கொய்யமே” என்னும் பழைய வெண்பாவிடம கூறவிடலை.

10

முகவுரை.

என்று இதன் ஆசிரியர் கூறியிருப்பதாலும், யான் சிற்றறிவினாளுதலாலும், மறதியாலும், இது பல வேலைத்தொத்தரதின்நடுவில் எழுதப்பட்டதாலும் இதில் பல பிழைகள் இருக்குமென்றே சொல்லத்தணிவேன், அவற்றை உலகம் பொறுகருமாறு வேண்டுகிறேன்.

யான் இதில் முயன்றி நுப்பதைத் தெரிந்த என் நண்பர்கள் பலரும் இதை அச்சியற்றிச் சீக்கிரத்தில் வெளிப்படுத்தாமாறு வேண்டினா. இந்நூலில் அதிக கவலைவைத்து என்னை அடிக்கடித் துண்டிவந்த அணபர்களுக்கு வந்தனம் செலுத்துகிறேன்.

என் கண்பரில் சிலர் திருக்குறள் மூலத்தையும் சேர்க்க வேண்டி மனக்கூறினார்கள். அவற்றை அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கவாயென எண்ணியுள்ளேன்.

யான் அனுப்பிய திருக்குறள் வசனத்தைதக்க சில தமிழ்ப் பண்டிதர்களிடம்காட்டி அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொண்டபின், அவர்களுள் ஒருவர் அ.பிப்பிராயமட்டும் வாங்கியளித்த சூப்பகோணம் ஸ்ரீமான் திவான் எ.க.ஆர் இரகுநாதராயவர்களின் அன்புடைமையும் பெருந்தகையும் என்றும் பாராட்டற்பாலனவேயாம். இக்கடிதங்கள் இரண்டும் இதில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சேகழி ஹிருது ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதரும் என்னுடைய நாமாகிய மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ திருவரவிதுறைக் பொன்னேதுவாரவர்கள், தமக்குப் பல ஆரிய பெரிய காரியங்களிருக்க என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இந்நூல் முழுவதையும் பார்வையிட்டளித்த நன்றி என்றும் கொண்டாடற்பாலதேயாம்.

இந்நூல் எழுத ஆரம்பித்ததமுதல் அச்சியற்றிமுடியுங்கரமம் எனனுடனிருந்து இது விஷயத்தில் ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய பலவுதவிகளைப் புரிந்துவந்த மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ செ.கண்ணுமணாக்காயாவர்களின் நன்றி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்மும்.

புத்தகத்தின் சீர்திருத்தத்திற்குரித்தான விஷயங்களை வந்தனத்துடன் அங்கீகரிக்கப்படும்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிற்றறிவினனாகிய சிறியேனை இத்தமூய்ச்சியில் புத்தகி நடத்தி நிறைவேற்றியருளிய எல்லாம் வல்ல எம் இறைவளின் இணையடித்தாமரைகளைச் சதா பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமூல்புவாயில் }
14-7-09 }

வேட்டககுடி
பு. து. இரத்தினம்.

உ

சிவசண்முகத்தணை.
திருக்குறள் வசனம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிகாதி ஹிந்திஷைஹஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

க. பொன்னோறுவாரவர்கள்

இயற்றியது.

வேட்டங் குடிவாரும் வேட்டங் குடியுடையா

ஸீட்டங் கொளுமே புகழ மீண்டுமிக — காட்டியிடு

4 புதுரைதன மயிலை சிறப்பு குறள்வசன

மெழுகுணர் விளபயிது மே.

திருமுல்லைவாயில் செய்குசாகிமுரைக்காயர் அவர்கள் குமாரர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

கண்ணாமடைக்காயரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவருண்முற்றுத்திருவள்ளுவரே

கருவிலமைத்துதிருவுருக்காண்டின

டிருமைவிளக்கப்பெருமைவிளக்காளு

சமயிகள்யாருஞ்சம்மகமுறவே

விதிவிலக்கெவையுமிரிதகிடுவேதந்

துளக்க யோவவளக்குங்கோலா

வுசகரவேதமொன்றியற்றினதன்பொரு

ளுய்க் துணர்விவாதுபர்ந்திடுவோராங்

கறறோலலான்மற்றேரறிபார்

இத்திறம்பூண்டவியற்சையினிலே

மண்புதைததளியுமாண்பிணையோகதே

ளாட்டேன்மலர்க்காகோட்டுறுகடுவன்

தேறநகிண்டிடகதேககுடப்பெருக்காற்

பைங்கூழ்செழிககப்புகர்பலவளவகா

கூட்டவகொண்டிடுவேட்டவகுடிவாழ்

காமனும்வீரும்புங்கவினெடுபொறைகொள்
 காமிப்பிள்ளைகாதல்கொள்புதல்வனும்
 அருளொடுகல்வியறிவுடையோனும்
 எப்பாவலருமியம்மிடுவோனுமா
 மிரத்தினம்பிள்ளையென்றதற்புலவன்
 கல்லாரெல்லாநல்லொராகப்
 பல்காற்பழகவிலகாநெறியாம்
 வேதமீதேயென்றுபயின்று
 கல்விக்கடலைக்கடந்திடுந்தன்மைவாய்
 திருக்குறள்வசனத்தீந்தமிழ்மொலாய்
 தன்னையின்றியற்றித்தகைமையுற்றானே.

கன்னிலம் தாலூகா

பில்லாளி

மகா-ஈ-ஈ-புரீ

வீரராகவப்பிள்ளை யவர்கள்

இயற்றியது.

'மடியிலாத் திருக்குறள்வெண் பாவதற்குப் பரிமேலா

மழகன் செய்த

வடிவுலா முரையதற்கு மாறுகொளா வசனவுலா

வயங்கச் செய்தான்

மடியிலா வளம்பெறுநற் புதுவைகர் மேயதிருக்

காமிப் பிள்ளை

குடியேலாம் புரக்குமவன் பயந்தசூலக் கொழுத்
தனைய சூமரவேளே.

புறநாளை நன்.

திருக்குறள் வசனம்.

அறத்துப்பால்

Virtue.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

The Praise of God.

[அநாவது களிசெய்வோ தாம் குலநெய்வமாகக் கொண்டு
ஆராதிககப்பாடுகிற கடவுளைப்பாவது, அல்லது காம ரொய்யத்
கொட்கிய நாவில சொல்லப்படும விஷயத்திற்குத் தகுதியு
டைய கடவுளைப்பாவது வாழ்த்துதல். அவைகளுள் இது இரண்
டாவதாகச் சொல்லியேத.]

1. எழுத்துக்களெல்லாம் அகாம் என்னும் எழுத்தை
முதலாக உடையன. அதுபால் உலகம் கடவுளை முதலாக
உடையது. (1)

2. எல்லா நூல்நூலும் கற்றவர்கள் உண்மைபான அறி
வினைபுடையவனது நல்ல பாதகங்களை வணங்காவிட்டால், அவ
ர்கள் அகடக்க கல்வி அறிவிந்நல் உண்டாகிய பிரயோசனம்
ஒன்றும் இல்லை. (2)

3. அன்பின் ஒருசுமையிப தாமரை மலரிடத்துச் சென்
றவனின் மாக்விமை பொருத்திய அடக்கீளச் சேர்த்தவர், என்
லா உலகங்களுக்கூர் மெலான உலகத்திலே அழிகில்லாமல் எக்
காலத்திலும் வாழ்வார். (3)

4. ஒரு பொருளினால் விந்நாய், வெறியும் பிள்ளைகவனது
பாதகங்களைச் சேர்த்தவருக்கு, எப்பொழுதும் பிறவித்துன்பங்கள்
இல்லை. (4)

6. மயக்கத்தினால் உண்டாகின்ற நல்கினை, தீவினை சன்னமும் இரண்டு வினை நூலார், இறைவனின் உண்மையான புகழைத் திரும்பினவரிடத்து உண்டாகா. (5)

14

திருக்குறள் வசனம்

6. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொருள்களை வழியாக உடைய ஐந்து ஆசைகளையும் அறுத்தவனது உண்மையான ஒழுகுக வழியிலே வருவாது நின்றவர், பிறப்பு இல்லாமல் எக்காலத்திலும் ஒரே தன்மையராய் வாழ்வார். (6)

7. ஒநூலிடித்திலும் தனக்கு ஒட்டில்லாதவனது பாதங்களைச் சேர்க்கவர்க்கு அல்லது, மனத்திலே உண்டாகின்ற தன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. (7)

8. தருமக்கடலாகிய கடவுளது திருவடியாகிய மரக்கலத்தைச் சேராநாடாகு அல்லாமல், அதனின் வேறுகிய கடல்களை நீருதல் கூடாது. (8)

9. சமதமக்கு ஏற்ற புலன்களைக் கொள்ளுதல் இல்லாத பொற்கள் போல, எட்டி வகைப்பட்ட குணங்களை உடையவனின் பாதங்களை வணங்காததலைவர் பிரயோஜனப்படுவன அல்ல.

என்குணங்களைவரை:— தன்வயத்தனாதல், தாய்வுடம்பினனாதல், ஓயற்கை யுணர்ச்சினனாதல், முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகிய பாதங்களின் நிபந்தனம், பேர் அநுரூபநடைமை, முடிவில் ஆற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவாம். அல்லாமலும் அஹிரா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராசாமியம், ஈசத்துவம், கருத்தவம் எனமு சிலர் கூறுவர். சடையிலா அறிவு, சடையிலா க்ஷமையி, சடையிலா வீரியம், சடையிலா வின்பம், சாமரின்பமை, சேராதிறமின்மை, ஆயுளின்மை, அழியாணியல்பு முதலிய எட்டும் என்று சமணர் கூறுவர். (9)

10. கடவுளின் பாதமாகிய மரக்கலத்தைச் சேர்க்குவர்கள் பிறவிபாகிய பெரிய சமுத்திரத்தை நீருதுவார்கள். அதனைச் சேரா தவர்கள் நீருதமாட்டார்கள். (10)

2-ஆம்-அதி-வாஸ்கிறப்பு.

The excellence of Rain.

[அதாவது கடவுளுடைய கட்டளையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம், பொருள், இன்பம் முதலியவைகளும் கடத்தற்குக் காரணமாகிய மழையினிற் படைச் சொல்லுதல்.]

பாயிரம்.

15

11. மழை விடைவிடாது நிற்க, உயிர்க்கானவை நிலையென்று வநகையினாலே, அந்த மழை உயிர்களுக்கு அயிந்தமென்று அறியப்படும் தன்மையை உடையது. (1)

12. மழைபானது உண்டாவர்க்கு நல்ல உணவுகளை உண்டாக்கி, அந்த உணவுகளை உண்பவருக்குத் தானும் உணவாய் நிற்பது. (2)

13. மழைபானது பெய்யவேண்டிக்காலத்தாய்வெய்யாமல் பொய்க்கு வானால், கடலால் சூழப்பட்ட இந்தப் பெரிய உலகத்தினுள் பசி நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும். (3)

14. மழை எங்கிற வருவாய் தன்பயன் குறைத்தால், மழை வர் ஏர் உழார். (4)

15. பூமிநிலைவாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்றுகொடுப்பதும் அந்தப்படி கெட்டார்க்குத் துணையாய் நின்று பெய்த மழைகெடுத்ததுபோலவே எடுப்பதும் முதலிய இவைபெயல்லாம் செய்யாமல் மழை. (5)

16. மேகத்தினின்றும் துளிகள் விழாதானால், அப்பொழுதே பசும் புல்லின தலையையும் பார்த்தலரிது. (6)

17. நீண்டகாலமும் மேகம் தான் அதனிடத்துப் பெய்யாவிட்டால், தன் இயல்பு குறையும். (7)

18. மழைபெய்யாமல் போனால் தேவர்களுக்கும் இந்த உலகத்திலே மனிதர்களால் செய்யப்படுகிற திருவிழாவுடனே பூசையும் நடவாது. (8)

19. மறைபெய்யாவிட்டால் பெரிய இந்த உலகத்திலே தானமும் தவமும் ஆகிய இரண்டு தருமமும் உண்டாகா. (9)

20. எவ்வகை மேன்மை உடையோர்க்கும் ஜன்ம இல்லாமல் உலகியல் கடவாநாதலால், மறை இல்லாமல் நீ ஒழுக்கமும் பெருந்தான். (10)

3-ஆம்-ஆகி-நீத்தார் பெருமை- The greatness of Ascetics.

[அதாவது முற்றுந்திறந்த முனிவர்களது பெருமையைச் சொல்லுவதல்.]

16

திருக்குறள் வசனம்.

21. நூல்களின் நிச்சயமானது, சமீபத்து உரிய ஐயுர்க்குத் தீரல் நின்று துறக்கவாது பெருமையை மேலான பலப்போள்களானும் ஒதுவே மேலானதென்று விருப்பம் (1)

22. அகநகாரம் மமகாரம் ஆகிய இருவகைப் பறந்திரையும் விட்டவாது மகிமைகளை, எண்ணிக்கையினாலே சொர்ந்தித விசரிந்துகொள்ளவிரும்பினால், அது இடையலகதில் பிறந்தது இறக்கவரை எண்ணி இதனைப்பெரிக்கென்று கணக்கிடப்புகுநகரலபோட்டும். (2)

23. பிறப்பு, வீடு என்னும் இரண்டானது தன்மும், இன்பம் என்கிற இருவகைக் கூடியவையே ஆயினது அந்நாதிற் ப்பை நீக்காதது, இக்கப்பிரியிலே துறந்துகொண்டவருடைய பெருமையே உலகத்திலே உயர்ந்தது. (3)

24. அறிவு என்னும் அருகாகதினாலே, பொருளாகிய யானைகா ஐயுடையது தமதம் புலன்வாயிற்சேரல் கொலாமல் சாப்பிட்டு, எல்லா சிலங்கறியும், மெகான்கென்று சொல்லப்படுகிற மோஷுந்லகதுகூட ஒரு வித்தரவான். (4)

25. புலன்களில் செல்லுகின்ற ஐயு அருசுகளையும் ஒழித்தவனது வல்லமைக்கு, விசாலமான உதவல்லாதாதினாலான தேவாசனக்குத்தலைவனான இத்திரினை போதுமானசாக்ஷி. (5)

26. ஒத்த பிறப்பினர் ஆகிய மலரிதாசுநன் பெரியோர் செய்தறகு அரியவைகளைச் செய்வார், சிறியோர் செய்தறகு அருமையானவைகளைச் செயயமாட்டார். (8)

27. உலகமானது, சகை, ஓளி, நூறு, ஓசை, நூதனம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொறிவாயுடைய மூலத்தின் கூறு பாட்டை ஆராய்பவன் அறிவினிடத்தே. (7)

28. பயன் நிறைக்க சொல்ல உடைய முனிவரது மகிமையை, நிலவுலகத்தில் அவர் ஆணாயாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே 191 ததயக்ஷமாகக் காட்டி வீரம். (8)

" இத்திரிப நிககிரகா ரெயயாத இத்திரள ருகதிரிய நிககிரகம் செயதுளள கெசைமமுரணிகருடைய மனைவி அசலிலகையை வஞ்சனைபாகப புணாது அக முனிவரால் " ஆழா மாசர்க்குளள குறி" தன்உடலில் உண்டாகச சாயம அடைத்தது ஆயினிடத்தில் ஆயியத்தககது.

பாபிரம்.

17

29. தறவு, மெய்யறிவு, ஆசையல்லாமை முதலாய நற் றங்களாகிய மலையின்மேலே, ஏறி சின்ற முனிவரது கோப னது, தான் உள்ள அளவு சுழனாகாலமாயினும் கோபிக்கப் டவராலே தடுத்தல் கூடாது. (9)

30. எல்லா உயிர்களிலேமலும் செவ்வையான அருளை சதமாக்சொண்டு நடக்கையினாலே, அத்தனர் என்று சொல் லாதினவார் துறவறத்தின் சிந்தவரே. (10)

4-ஆம்-அஈ-அறன் வலியுறுத்தல்.

assertion of the Strength (Domestic Virtue) of Virtue.

[அதாவது அந்த முனிவரால் தெரிவிக்கப்பட்ட பூன்மகள் தமாவது மற்றைய பொருள் இன்பம் போலாகாமல், ஜீமனா, நுமை, வீதி அன்கிற மூன்றையும் கொடுத்தால் அவற்றிலும் சிமை உடையது என்று சொல்லுதல்.]

31. அறம் போகாததையும் சுவர்க்காம் முதலாகிய செல்வமையும் கொடுக்கும். ஆகலால் மலிந்த உயிருக்குத் தருமத்தைப் பார்க்கிலும் மேற்பட்ட பெருக்கத்தைக் கொடுப்பது ஒன்றும் இல்லை. (1)

32. ஒருவனுக்குத் தருமம் செய்யில்லாப் பார்க்கிலும் மேற்பட்ட பெருக்கத்தைக் கொடுப்பதும் இல்லை; அந்தத்தருமத்தை பாக்கத்தால் மறந்து விடுகலின் மேற்பட்ட கேட்டைத் தருவதும் இல்லை. (2)

33. தமக்குத் தமக்குக் கூடுதலாக வகையால் தருமம் ஆகிய விஷயை இடைவிடாமல் அது சொல்லும் இடங்களில் எல்லாம் செய்யக்கடவர். (3)

34. தருமம் செய்பவன் கன் மனத்தினிடத்துக் குற்றமில்லாதவனாகக்கடவன். தருமமாவது அய்வளவே. அது நீவகிய சான்றும் வேஷமும் தருமம் என்று சொல்லப்படுவன அல்ல. தரும ஆடம்பரகுணத்தை உடையன. (4)

35. பிறர் செல்வத்தில் பொறுமையும், ஐம்புலன்கள் மற்செல்லும் ஆசையும், அவை காரணமாகப் பிறர் மேல் உண்டாகிற கோபமும், அதுபற்றி வருகின்ற கடுஞ்சொல்லும் ஆகிய

18

திருக்குறள் வசனம்.

இந்த நாண்கிணையும் கடிந்து ஒழியில்லாமல் கடத்ததே தருமம் எனப்படும். (5)

36. நாம் ஒப்போது இனையோம் ஆதலால் திறக்கும் பொழுது தருமஞ் செய்வாமென்று நினைவாமல், நாந்தோறும் செய்யக்கடவர். அந்தப்படி செய்யப்பட்ட தருமமானது உடம்பினின்று உயிர்போம் காலத்த அந்த உயிர்க்கு அழியாத்துணையாய் உள்ளது. (6)

37. தருமத்தின் பயன் இக்கன்மை உடையதென்று சாஸ்திர பிரமாணத்தினால் தெரிவிக்கவேண்டியதில்லை. பல்லாக்கை எடுப்பவனோடு ஏறுபவனிடத்துப் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணத்தினாலேயே அறிந்து கொள்ளலாம். (7)

38. ஒருவன் தருமம் செய்யாது கழியும் நான் உண்டாகாமல் தருமத்தைச் செய்வானானால், அந்தச் செய்கை அவன் சாரத்தோடு கூடி வாழுகளது வரும வழியை வராமல் அடைக்கும் கல்லாம். (8)

39. ஒருவன் தன் மனைவியோடு பொருத்தி வரும் இன்பமே இன்பமாகும். பிறன் மனைவியோடு கூடிவருவன எல்லாம் இன்பமாயினும், தன்பத்துள் சேர்வன, அன்றியும் புகழையும் உடையன அல்ல. (9)

40. ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது கல்வினையே; செய்யத்தகாதது தீவினையே. (10)

(பாசியம் முற்றிற்று)

திருக்குறள் வசனம்,

இல்லற இயல்.
Domestic Virtue

[இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைகளைக் குஞ்சொல்லப்படுகிறவழியிலே நின்று அதற்குத்துணையாகிய கறவு வாயகத மனையாளோடு சேர்ந்து நடத்தப்படுவதாம்.]

5-ஆம்-அதி-இல்வாழ்க்கை.
Married life.

[அதாவது மனையாளோடு கூடிவாழ்தலின் சிறப்பு.]

41. இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வான் என்று சொல்லப்படு
வோன், அறத்தன்மையுடைய பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்நி
யாசி என்னும் மூவர்க்கும் அவரது கல் ஒழுக்க வழிகளில் நிலைபெ
ற்ற துணையாவான். (1)

42. அடைக்கலமாக இருந்தவர்களால் விடப்பட்டுக் கதியி
ல்லாதவருக்கும், தரித்திரமடைக்கவர்க்கும் ஒருவரும் இல்லாமல்
வந்து இறந்தவர்க்கும் இலவாழ்வானே துணையாவான். (2)

43. இவ்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாவது, பிரதீரர்,
தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார், தான் என்று சொல்லப்பட்ட
ஐந்து இடத்தும் செய்யப்படுகிற தருமவழியை வழுவாமல்
செய்தலே. (3)

44. பொருள் சம்பாதிக்குங்காலத்துப்பாவத்துக்கு அஞ்சிச்
சம்பாதித்தலும், அப்படிச்சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளை முன்கொ

ல்லப்பட்ட துறந்தவர், வறியவர், இறந்தவர் முதலிய மூவர்க்கும்,
பிரதீரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார் முதலிய மூவருக்கும், ப

குத்துத்தான் உண்டிலையும் ஒருவனுடைய இவ்வாழ்க்கை உடைத்
தானால், அவன் சந்ததியானது ஒருநாளும் குறைதல் இல்லை. (1)

45. ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையானது தன் மனைவி இடத்து
ச்செய்யத்தரும் அன்பினையும், பிறருக்குப் பயனெட்டு உண்ணுதல்
ஆகிய தருமத்தினையும் உடைத்தானால், அதானது அந்த இவ்வாழ்
வைக்குக்குணமும் பிரயோசனமும் ஆய். (5)

21

திருநூறள வசனம்.

46. ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையைக் தருவ வழியில் கட்டத்தவா
னானால், அவன் அதற்கு நிலமாயி வறியவில்லை (மனைவியை விட்டுக்
காட்டுக்குறொடு தூம சிலையில) போய அடையும் பிரயோசனம்
உன்மம் இல்லை. (6)

17. இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று அதற்கு உரித்தான இயல்
பொருள் கூடி வாழ்வான் என்று சொல்லப்படுவான், ஐம்புலன்க

19) விட முயற்சி செய்யலாம் (தவறு செய்யலாம்) எல்லாப்பயர் கருவியை மேற்பட்டவனான. (7)

18 கவரு செய்வோரையும் கமது வந்தினே நடக்கித்கா னும தன் அறத்தின் னறும யபுலாக இலவாழ்கைகயானது, கவரு பெயவாருடைய நிலைப்பயர்க்கியும் பொறுமையுடையது (8)

40 இல்லறம் துறவறம் என்று சொல்லப்பட்ட இருவகை அறங்களுள், மூல்களில் அறம் என்று கிரப்பித்தகை சொல்லப்பட்டது இலவாழ்க்கையே, மயறம துறவறம் மயறமயிப்பது இல்லாதிருக்கால் அந்த இலவாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மைமாக நன்று. (9)

51. இலவாழ்க்கைக்குக் கருவியை வாய்வெண் பூவுலகை தான் என்கிறது, சீவிய வாகை நிறக்கி எற தேவருள் ஒருவகை வைத்து எனது மந்திரகப்படுவான். (10)

6- ஆம்-அதி-வாய்க்கைக்குணை நலம்.

The goodness of the help to Domestic life.

அதாவது இலவாழ்க்கைக்குக் குணையாகிய இலவாழ்க்கையின் நன்மை.

51. இல்லறத்திற்குக் கருவியாக, கருந்தவரை உபசரித்தலும், விருதுசெய்யலும், வரியவாபால் அநுபுடையமையும் ஆகிய சற்குறியாக, வாய்வெண் பூவுலகைக்குக் கருவியாக கொடுத்த கார்ப்பாறியைக்கொண்டு, உபசரிக்கலில் வாய்வெண் பூவுலகை மெய்யாகிய ஆகிய கருவியாகக் கொண்டு உடையவர்க்கு தன்னைக் கொண்டவன் வாழ்க்கையின் வாய்வெண் பூவுலகை செய்வனே இலவாழ்க்கைக்குக் கருவியாவார். (1)

52. முன் சொல்லப்பட்ட கருவியை கருவியைகள் ஒருவன் மனையாவிடத்து வாய்வெண் பூவுலகையாக அந்த இலவாழ்க்கையானது

இல்லற இயல் 21

செல்வத்தால் எவ்வளவு சிறப்புடையதாயிருந்தாலும் அந்தசிறப்பை உடையது அன்று. (2)

53. ஒருவனுடைய மனைசி நற்குண நற்செய்கைகள் உடையனாயி நுகரால், இல்லாதது யாது? அந்த மனைசி நற்குண நற்செய்கைகள் இல்லாதவளாகில், உள்ளது யாது? (3)

54. ஒருவன் பெறுகற்கு உரியதாகிய பொருள்களையெல்லாம் என்னும் கலகர நிலைமை உள்ள மனைவியையப் பார்ந்தது உபயோகிய பொருள்கள் எவை இருக்கின்றன? (4)

55. பிறவெய்வத்தை வணங்காளாகிக் கணது கொடுவாராகி கணவனைத் கொழுது நினைவை விட்டு எழுந்திருப்பவன் பெய்யென்று சொல்ல மனது பெய்யும். (5)

56. கற்பினின்றும் வழவாமல தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொண்டு, கொண்ட கணவனையும் உண்டி முசலானவற்றால் உபசரித்துத், தமமுடைய இருகூர் இடத்தும் நன்மை அமைந்த புகழை நீங்காமல் பாதுகாத்து, நற்குண நற்செய்கைகளை மறவாதவனோ மனைவியாவள். (6)

57. பெணரே மனசைக் கற்பின வழியிலே நிறுத்தித் தமமைக்காகும் காவலே முகனமைப்பான காவலாயிருக்கையில், மதிக்காவல் வாயிற்காவல் முதலிய சிற்றறினாலே காகும் காவலானது என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யும்? (7)

58. பெணரே தமமைக் கொண்ட கணவனைப் பூசுதல் பெற்றால், அவர் தேவா வாழ்நற்கு இடமாகிய சுவர்க்க லோகத்தி ல்தேவரால் செய்யப்படும் பெரிய சிறப்பினை அடைவா. (8)

59. புகழை விரும்பிய மனைவரனை இல்லாகவாக்குத் தம்மை இகற்றது பேசும் பகைவா முன் ஆண சிங்கம போலும் பெருமைப்பாடு நடை இல்ல. (9)

60. அறிந்தோர், மனையானது நற்குண நற்செய்கைகளை ஒருவனுக்கு கன்மை பென்மும், நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை அவற்றிற்கு நல்ல ஆபரணம் எனமும் சொல்லுவார். (10)

22

திருக்குறள் வசனம்.

7-ஆம்-அதி புதல்வரைப் பெறுதல்

The obtaining of Sons.

[அகாலது முனிவர் கடனகேள்வியாலும், தேவர் கடன் வேள்வியாலும், சென்புலககார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் ஆல்வாண் ரெலுககககடடாமபால், அத்தக்கடன் செலுத்தப் பொருட்டி நல்ல மக்களைப் பெறுதல்.]

61. ஒருவன் அடையும் சிறப்புகளும் அறியவேண்டினைவகளை அறிதருகு உரிய மக்களைப் பெறுதல் அல்லது இதா சிறப்புநையாம மதிப்பது இல்லை. (1)

62. பிறால் பதிக்கப்படாத நற்குணங்களை உடைய மக்களை ஒருவன் பெறுவானானால், வினைவசத்தால் பிறக்கும் பிறப்பு பரினகானாயும், அவனைத் துன்பங்கள் சென்று அடையா. (2)

63. புதல்வர்கள் சமபாகித்த பொருள்கள் தம்மைக்குறித்து அவன் செய்யுந் நலவினையாலே தம்பிடத்து வருதலால், அந்நீரார் தம்முடைய மக்களைத் தமமுடைய பொருள்கள் வனைய சொல்லுவார். (3)

64. தம்முடைய மக்களுடைய சிறிய கைகளால் அனை யப்பட்ட ரோயுடைய, காவயில் மிகுந்த அமிர்த்தத்தைப் பாரக் கற்றம் மிகவும் இனிமை உடையதாய் இருக்கும். (4)

65. ஒருவனது உடம்புக்கு இன்பமாவது தம்முடைய மக்களது உடம்பைத் தொடுத்தல், அவனது காதுக்கு இன்பமாவது அவரது சொற்களைக் கேட்குதல். (5)

66. தம்முடைய புதல்வரது ருதலைச் சொற்களைக் கேளாதவர், குழலின் இசை இனிதென்றும், வீணையின் இசை இனிதென்றும் சொல்லுவார். (6)

67. தகப்பன், தன் புதல்வனுக்குச் செய்யத்தகும் என்பியாவற கற்றவர்கள் அடங்கிய சபையினிடத்து அவர்களைப் பார்ந்திலும் மேறபட்டிருக்கக்கல்வியுடையவனாகச் செய்தலாம். (7)

68. தம்மக்களுடைய அறிவுடைமையாவது பெரிய நிலத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு எல்லாம், தமக்கு இனிமை யாழலினும் இனிதாயிருக்கும். (8)

இல்லற இயல்.

69. தன்மனைக கலவி கேள்விகளினால் நிறைந்தோனானது அறிவுடையோரால் சொல்லக் கேட்டதாய், பெற்ற காலத்தில் தனக்கு உண்டான மகிழ்ச்சியைப் பாராக்கிலும், மிக மகிழ்வான. (9)

70. களைக கல்வி யுடையவனாகச் செய்த தகப்பனாகு, மகன செய்யும் எதிரணியாவது, தன அறிவையும் ஒரே சந்தையும் கண்டா, இவன் தகப்பன் இவ்வாய் பெறாதா கு எனன தவகதைச் செய்தானெ எனனும் சொல்லி உண்டாபகுதலாம். (10)

8-ஆம்-அதி அனபுடைமை The Possession of Affection.

[அகாவது அந்த மனைவி புதல்வா முகவாகிய சமயக்கம் உடையாரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருதகல்]

71. தம்மால் அனபுசெய்யப் பெற்றவருடைய துன்பம் கண்டவுடனே பொருளினற அனபுடையாது புலியபகா ? ரே உணவே இருக்கின்ற அனபினை எல்லாநம் உய்யாநாய்தலால் அனபிராம மிறா அயியாமல் அடைகது உய்யநம் தாழும் உண்டோ? (1)

72. அன்பிலாதவர் பிராகு, பன்ன படாபாடலு
எல்லாப் பொருளாராமும தமக்கே யுரிபாவா அன்பு, நட
யா அவைளாவு மாததீரம அல்லாமல தம எதுமாய்பும 19
ருக்கு சொடுக்க உரியாவா. (2)

73. பெறுகறகு அரிய மக்களையோடு உடம்போடு உண
டாயிய சாயாகத்தை அன்போடு பொருந்துவதற்கு வந்தவழி
யின பயனாகுமென்றும் அறிந்தோர் சொல்லுவார். (3)

74. சம்பந்தமுடையவரிடகதே செய்யப்பட்ட அன்பானது
அாத தனமையிலே பிரமிடத்து ஆசையை உடையவனாயி
ருக்கையை ஒருவனுக்குக் கொடுக்கும். அத இருக்கையானது
இவனுக்கு யாவரும் கட்பினரென்று சொல்லப்படுகிற அளவி
விலாச சிறப்பைத் தரும். (4)

75. இந்த உலகத்திலே இல்வாழ்க்கையிலே நின்று இன்ப
த்தை அனுபவித்தவராகி, அதன் பின்னர் தேவலோகத்தில்

24 இருக்குறள் வசனம்.

சென்று அடையும் பேரின்பத்தினை, அன்பு உடையாராகி இல்ல
றத்தோடு பொருந்திய வழியின் பயனாகுமென்று அறிந்தோர்
சொல்லுவார். (5)

76. அறியாதவர் சிலர் அன்பானது தரும்த்திற்கே துணை
யென்று கூறுவர். அத அன்பே பாவத்தை நீக்குவதற்கும்
துணையாவது. (6)

77. எலும்பு இல்லாத உடம்பை வெயிலானது சுடுதல
போல அன்பில்லாத உயிலை அறக்கடவுள் சுடுவார். (7)

78. மனத்தின்கண் அன்பில்லாத உயிரானது இல்லறத்
தோடு கூடி வாழ்கலாவது கடினமான கிலத்திலே காய்கத மர
மானது தளிர்ந்தாற்போலும். (8)

79. உடம்பினகத்திலே நின்று இல்லறத்துக்கு அங்கமா
கிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு இடம், பொருள், எவன முதலிய
புற உறுப்புக்களெல்லாம் அத அறம் செய்தலிலே என்ன உத
வியைச் செய்யும்? (9)

80. அன்பு முதலாக அதன் வழி நின்ற உடம்பே உயிர் நின்ற உடம்பாகும். அந்த அன்பில்லாதார்க்குள்ள உடம்புகளானவை எலும்பைத் தோலியுலே போர்க்கப்பட்டனவே ஒழிய உயிர் நின்ற உடம்பு ஆகாது. (10)

9-ஆம்-அதி விருந்து ஒம்பல். Cherishing Guests; Hospitality.

[அதாவது விருந்தினரை உபசரித்தல்.]

81. மனைவியோடு கூட காட்டுக்குச் செல்லாமல வீட்டிலே இருந்து பொருள்களைக் காப்பாற்றி வாழ்வது எல்லாம், விருந்தினரை உபசரித்து உபகாரம் செய்வதற்கேயாம். (1)

82. சாப்பிடும் பொருள் அயிர்தமாயிருந்தபோதிலும் தண்ணீரோக்கி வந்த விருந்தினர் தன் வீட்டில் ஒருபுறத்திலிருக்கத் தானே அதனை உண்ணுதல் விரும்பத்தக்கது ஆனது. (2)

83. தனவிடத்து வந்த விருந்தினரைத் தினத்தோறும் உபசரிப்பவனுடைய இலவாழ்க்கையானது, தரித்திரத்தால் வருத்தி க்கெடுத்தல் அடையாது. (3)

இல்லற இயல்.

25

84. முகம் மலர்ந்து எல்ல விருந்தினரைக் காப்பவனுடைய வீட்டிலே, இலட்சியிமனமகிழ்ந்து வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள். (4)

85. தண்ணீரோக்கி வந்த விருந்தினரை முன்னே சாப்பிடச்செய்து, பாக்கியைப் பின் உண்பவனுடைய வீளை நிலத்துக்கு விதை இய்தலும் வேண்டாமோ? வேண்டியது இல்லை. (5)

86. வந்த விருந்தினரை உபசரித்துப் பின் வரும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்துத் தான் அவரோடு சாப்பிட இருப்பவன மறுபிறப்பிலே தேவனுய்த் தேவாகளுக்கு மேன்மையான விருந்தினராவான். (6)

87. விருந்தினரை உபசரித்தலாகிய யாகததின் பிரயோஜனம் இவ்வளவு அளவு என்பதாகிய ஓர் அளவு உடையது

அன்று. விருத்தினருடைய மகிழ்ச்சி அளவே அதற்கு அளவாகும். (7)

88. நிலையில்லாப் பொருளைக் கொண்டு விருத்தினரை உபசரித்து அந்த யாகத்தின் பயனை அடையும் அறிவில்லாதவர், அந்தப் பொருளை வருத்திக்காக அப்பின்பு அதனை இழந்து இப்பொழுது பற்றில்லாதவரானோமென்று வருத்தப்படுவார். (8)

89. செல்வம் ஒருகடும்பொழுதே கரிந்திராமாவது, விருத்தினரை உபசரிக்காமல் நுகழ்தல், அறிவில்லாமையாகும். இது பெரிசெயரிடாதது இல்லை. அறிவில்லாதவரிடத்ததண்டு. (9)

90. அலரிச்சப்பூ மோந்தால் அல்லாமல் வாடாது. விருத்தினரே அப்படி இல்லாமல முகம் வேறுபட்டுப் பார்க்க வாடிவா. (10)

10-ஆம்-அதி இனியவை கூறல். Kindly Speech.

[அகாவது மனத்திலுள்ள சுகபோஷத்தை வெளிப்படுத்தி
கிற இனிமையான சொற்களைச் சொல்லுதல்]

91. இனிமையான சொற்களாவன அன்போடுகலந்த வஞ்சனை இல்லாமலிருக்கிற தருமத்தை அறிந்தவருடைய வாயினினதும் உண்டாகும் சொற்களாம். (11)

26 திருக்குறள் வசனம்.

92. பார்த்த பொழுதே முகமலர்ந்து இனிய சொல்லை உடையவனாய் இருந்தால், மன மகிழ்ந்து ஒருவருக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கிலும் நலலதாம். (2)

93. கண்டபொழுதே முகக்கால் விரும்பி, இனிமையாகப் பார்த்தது, பின் வந்தபொழுது மனது உடையவனாய், இனிய சொற்களைச் சொல்லுவதே தருமமாம். (3)

94. எல்லாரிடத்தும் இன்பத்தை உண்டாக்கும் இனிய சொல்லை உடையவர்களுக்கும் துன்பத்தை உண்டாக்கும் வறுமையானது இல்லை. (4)

95. ஒருவனுக்கு ஆபரணமாவது பெரியோரிடத்து வணக்கமுடையவனாகவும், எல்லாரிடத்திலும் ஓரளியசொல்லை உடையவனாகவும் இருக்கவேண்டும். நுகர இரண்டும் அல்லாமல் உடம்பில் அணியும் மழலைய ஆபரணமாக ஆபரணங்களாகாவும். (5)

96. பொருளிலே பிறிக்கு நன்மையைக் கொடுக்கும் சொற்களை மனத்தினால் ஆராய்ந்து, இனிமையாக ஒருவன் சொல்லுவானானால், அவனுக்குப் பாவங்கள் தேய தருமமவளும். (6)

97. பொருளால் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்த இனிமையான குணத்திலே நுகரப்படக்கூடாத சொற்கள், ஒருவனுக்கு இப்பிறப்பினால் நினையமுண்டாக்கி மறு பிறப்பில் தருமத்தைப் பெறும் கொடுக்கும். (7)

98. பொருளால் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யாத இனிய சொல் ஒருவனுக்கு உயிர்ப்பிழா இப்பிறப்பினும் இன்பத்தைக் கொடுக்கும். (8)

99. அன்பர் சொல்லும் இன்பநொய் தனக்கு இன்பம் கொடுத்தலை அன்பினது அறிந்தவனான, அந்நுகரெல்லையே பேசுவதை விட்டுப் பிறரிடத்தாக கடுஞ்சொற்களைச் சொல்லுவது என்ன பிரயோஜனத்தைக் குறித்து? (9)

100. தருமத்தை உண்டாக்கும் இனிய சொற்களும் தன்னிடத்தே உண்டாயிருக்க, அவற்றைச் சொல்லாமல் பாவத்தை உண்டாக்கும் கடுஞ் சொற்களை ஒருவன் சொல்லுதல், இனிப்பழங்கள் இருக்க அவற்றைத் தின்னாது, இனிமையல்லாத காய்களைத் தின்பதற்கு ஒப்பாகும். (10)

இல்லற இல்.

27

11-ஆம்-அதி செய்தநன்றி யறிதல்.

Gratitude.

[அதாவது தனக்குப் பிறா செய்த நன்மையை மறவாமை.]

101. தனக்கு முன் ஒரு உசனியும் செய்யாதிருக்க, ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த உசன்க்குப் பூலோகத்தையும் தேவலோகத்தையும் சமமாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது. (1)

102. ஒருவனுக்கு முடிவு வராத காலத்திலே ஒருவன் செய்த உபகாரம் சிறிதாக இருந்தபோதிலும், அதை காலத்தை நோக்கப் பூலோகத்தைப் பார்க்கிலும் மிகப்பெரிது. (2)

103. தாம் செய்யும் உதவியை அடைவோராலே, தமக்குப் பின்வரும் பிரயோஜனத்தை ஆராயாது செய்த உதவியின் நன்மை, சமுத்திரத்தைப் பார்க்கிலும் பெரிது. (3)

104. பெரியோர், தமக்குக் கீழையளவு உசனி ஒருவன் செய்தாலும், அதனை அவ்வளவாக கீழையாமல், பணியளவாக கீழப்பார். (4)

105. பிரதி உசனியானது காரணமும், பொருளும், காலமும் ஆகிய மூன்று வகையாலும் முன் செய்க உசனியானது அன்று. அவ்வுதவி செய்யப் பெறாதுகொண்டவருடைய மகிழ்ச்சியளவேயாம். (5)

106. ஒருவன் துன்பகாலத்தில் தனக்கு உதவியானவனுடைய சிநேகத்தை விடாதிருக்கக் கடவன். குறமும் இல்லாதவருடைய சிநேகத்தை மறவாதிருக்கக்கடவன். (6)

107. தம்மிடத்து உண்டாகிய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பை யழு பிறப்பிலும் பெரியோர் கீழப்பார். (7)

108. ஒருவன் முன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவனுக்குத் தருமமன்று. ஆனால் அவன் செய்த தீமையை அப்பொழுதே மறப்பது தருமமாகும். (8)

109. தமக்கு முன் ஒரு நன்மை செய்தவர், பின் கொல்லுதல் போல் தீமைகளைச் செய்யதாலும், அவர் செய்த நன்மை ஒன்றை நினைக்க அவை எல்லாம் கெட்டும். (9)

110. பெரிய தருமங்களை அழித்தவர்களுக்கும் பாவத்தினி ன்றும் நீங்கும் வழியுண்டாம். ஒருவன் செய்த நன்றியைக் கெடு த்தவர்களுக்கு அச்சுனின்றும நீங்கும் வழி இல்லையாம். (10)

12-ஆம்-அகி நடுவு நிலைமை.

Impartiality.

[அதாவது பகைவர், பக்கத்திலுள்ளோர். சிநேகிதர் என்னும் முவரிடத்திலும் தருமத்தில் வருவாமல் சமமாக நிற்குநிலைமை.]

111. பகைவர், அயலோர், நட்பினர் என்னும் பிரிவு தோ றும் தன் முறைமையை விடாது நடந்தால், நடுவுநிலைமை என்று சொல்லப்படும் ஒர் தருமமே கல்வது. (1)

112. நடுவுநிலைமை உடையவன் செல்வம், மற்றையோர் செல்வம்போல் அழிதல் இல்லாமல் அவன் சந்தியார்க்கும் உ றுதியாக்கும் தன்மைபை உடைத்தாயிருக்கும். (2)

113. நடுவுநிலைமை இல்லாதது வருஞ்செல்வம் தீமையில் லாமல் நன்மையே கொடுத்தாலும் அதை அப்பொழுதே விடக்க டவன். (3)

114. இவர் நடுவுநிலைமை உடையவர் இவர் நடுவுநிலைமை இ ல்லாதவர் என்னும் சிறப்பு அவர் அவருடைய கல்வ புத்திரர் இருப்பதனாலும் இல்லாததனாலும் தெரிந்துகொள்ளப்படும். (4)

115. தீவினையால் கேடும், கல்வினையால் செல்வமும், எவ ருக்கும் முன்னே அமைந்து கிடக்கின்றன. அந்த வழியை அறி ந்து மனத்திலே அவை காரணமாகச் சாயதல் இல்லாமையே பெ ரியோர்க்கு அழகாம். (5)

116. ஒருவன் மனம் நடுவுநிலைமை தவறி பகடிபாதற்களை ச்செய்ய நினைத்தால், அது அவன் யான் கெடக்கடவன் என்று உணரும் * உறபாதமாக அறியக்கடவன். (6)

117. நடுவு நிலைமையாக நின்று தருமத்தின் கண்ணே தங்கி னவனுடைய வறுமையைப், பெரியோர் வறுமையாக நினையார்.(7)

* உற்பாதம்:—பின்வரும் நன்மை தீமைகளை முன் அறிவிக்கும் குறி.

இலக்கியம்.

29

118. முனரே தான சமரூகரின்று, பின் கண்ணிடத்து வைக்கப்பட்ட பாதகை அறிய செயல்தாகிய தலாககோல போல், இலக்கியங்களால் நிறைந்து ஒரு பாகத்திலே சாடாமையான சாணரோககு அழகாய். (8)

119. மனகடிலே கோறுதல் இல்லாமையான உறுதியாகப் பெற்றால், நதியில் மையாவது சொல்லிலே கோறுதல் இல்லாததாகும். (9)

120. பிறா பொருளும் தன் பொருளையும் காத்தன வியாபாரஞ்செய்தால், அது கலை வியாபாரமாகும். (10)

13-ஆம்-அதி-அடக்கம் உடமை

The Possession of Self Restraint.

[அகாவது சாயம், வாகது, மனம் முதலியன கெட்ட வழியிலே செல்லாமல் அடக்கி நடத்தல்.]

121. அடக்கமாகிய தருமம் ஒருவனைப் பின் தேவருவ கத்தில கொண்டு வாயிடும. அடக்கமானவாகிய பாவம் சகித்தற்கு முடியாத கைத்திலே செலுத்திவிடும. (1)

122. மனிதர்களுக்கு அடக்கத்தைப் பார்க்கிலும் மேன்மையான செல்வம் இல்லை. ஆகலால் அந்தச் செல்வத்தை உறுதிப்பொருளாகக் கொண்டி அழியாமல் காக்கக்கடவன. (2)

123. அடக்கமே சமகது அறிவு என்று அறிந்து கல்ல வழியில் ஒருவன் அடக்கப்பெற்றால், அது கல்லாரால் அறிவப்பட்டு அவனுக்குச் சிறப்பைக்கொடுக்கும். (3)

124. இலவாழ்க்கையாகிய தன்வழியிலே வேறுபடாமல் நடந்து அடக்கிவைவனுடைய உயாச்சி மலையைப்பாக்கிலும் மிகப்பெரிது. (4)

125. பெருமைமில்லாமல் அடங்குதல் யாவற்கும் நன்மை.

ஆக இருந்தபோதிலும் அவர்களுள் செல்வமுடையவர்க்கே அந்த அடக்கம் மற்றொரு செல்வமாய்த் தோனதும் சிறப்பினை யுடையது. (5)

126, ஆமைமையப்போல ஒருவன் ஒரு மிறப்பிலே ஐயும பொற்களையும் அடக்க வல்லன ஆனால், அது அவனுக்கே எழுத சிறப்பிலும் காவலாக உடையது. (6)

5

30

திருக்குறள் வசனம்.

127. காக்கவேண்டுவன எல்லாவற்றையும் காக்காவிட்டாலும் காக்கு ஒன்றைப்பாவது காக்கக்கடவர். அதனைக் காக்காவிட்டால் சொற்குறறத்தில அகப்பட்டுத் துன்பம் அடைவர். (7)

128. நிய சொற்களின் பொருள்களால் பிறருக்கு வரும் துன்பம் ஒன்றாக இருந்தாலும், ஒருவனிடத்தில் உண்டாவதினாலே, அவருக்கு மாறாத தருமங்களால் உண்டாகிய நன்மை எல்லாம் நிகராவனிடும். (8)

129. ஒருவனை ஒருவன் நியினால் சுட்டியுள்ள உடம்பினிடத்திலே நிரந்தரமாகியும், மனத்தினிடத்து அப்பொழுதே ஆறும். அப்படி நிலைமல் நியசொற்களை உடைய நாயினாலே சுட்டவழி எப்பொழுதும் ஆகுது. (9)

130. பணத்தினிடத்துக் கோபம் தோன்றாமல் காத்தக்கல்வி உடையவனாகி அடங்குதலில் வல்லவராய் இருப்பவனை அறக்கடவுள் பேரரச சமயம் பார்த்து நிற்பார். (10)

11-ஆம்-அதி-ஒழுக்கம் உடைமை.

The Possession of Decorum.

[அதாவது தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட சூசாரத்தை உடையவராக இருத்தல்.]

131. ஒழுக்கம் எல்லார்க்கும் சிறப்பைக்கொடுத்தலால் அது உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும். (1)

132. தருமங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்த்து இகபரம் இரண்டிற்கும் துரியாவது எது என்று மனத்தை அடக்கி அறிந்தாலும் ஆசாரமே என்று முடிதலால், அதை ஒரு விதத் தாலும் அழிவுபடாமல் விருமமீடும் வருத்தியும் காக்கக்கடவன். (2)

133. யாவார்க்கும் தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்குத் தக்க படி ஒழுக்கமுடைமை குலம் உடைமையாம். அதிளின்றும் தவறுதல் அந்த வருணத்தில் தாழ்த்த இழிகுலமாய்விடும். (3)

134. பார்ப்பார் கற்ற வேதத்தினை மறந்தாலும் குலம் கெடாமையினால் பின்னும் அதைக்கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் அந்தணனது குலம், ஒழுக்கம் குறைந்தால், கெடும். (4)

இல்லற இயல்.

31

135. பொறுமையுடையவனிடத்தரச செல்வம் இல்லாதது போல ஒழுக்கம் இல்லாதவனிடத்தது உபாசசி இல்ல. (5)

136. மனவலிமையை உடையோர் ஓடிக்கந்தவறுதலால் இநிகுலமாகிய குற்றம் உண்டாகும் வரிமையதிகரித்து ஆசாரத்தில குறைபார். (6)

137. யாவரும் , மச்சசநிலை விமரிசை அடைவர். அகாசின உதவையிலை தாம் அடைகுநம கூடாது பரியை அடைவர். (7)

138. நல்லொழுக்கம் தருமத்திறகுபாராமாய இறமை மறுமை இரண்டிலும் வினபம் பொருகநம். பவ ஒழுக்கமே பாவத்திறகு காரணமாய இருமமீடும் துன்பத்தைக்கொடுக்கும். (8)

139. நல்லொழுக்கமுள்ளவர் மறந்தாகிவிட நீயசாறுகளைத் தம் வாயால் கூடச் சொல்லார். (9)

140. உவந்ததேறி பொருகக கடத்தலுக்கவ்வாதவர், உவாங்களைக் கறிநூக போதிவிட அறிவிவாகவவீ. (10)

15- ஆம்- அநி-பி-ற-வில் விவாதாமை.

Not contacting another's Wife.

[அதாவது காமமயக்கத்தினாலே வெறு நுவன் மனைகள் விநாயகம்]

111. அகநிலைகருபொருளாகும் தன்மையுடையவளை விநாயகி நடக்கின்ற அநிபாயகமயாவம், புரிமில் அருமையும பொருள் அலைபுர தெரிந்தவரிடம் இல்லம். (1)

112. காமம் காரணமாகப் பாவத்தில் சினநவாகள எல வானா நம அனலிபநுடைய மனை விநாயகி நம அவிநாயகி சென்று வண்புர போலப் பெறையாடலையே. (2)

113. சகலேகம இவலாமல் தமமை கல்லவரென்று தெளிந்தவருடைய மனைவிடத்தைய பாவம் செபகலே விநாயகி நடப்பவா உயிரோடிருகாதும் அவர் இறந்தவரே யாவா. (3)

114. காமமயக்கத்தினாலே தீனையளவாவினும் தம்முடைய பிழையைக் கருகாமல், பிறன் மனைவி நடக்கே செலுத்து எவ்வளவு பெருமைபய, யுடையவறையிருந்தாலும் சிவமையை அண்டவான். (4)

32

திருக்குறள் வசனம்

115. பிறன் மனைவியை அடைதல் சுலபமென்றும் தீனேத்தும் பிறன் வினாவதைக் கருகாமல் நடப்போன, எககாலத்திலும் அழியாமல் நிலை நிற்பதாயிடுகுட்ப்பதையை அடைவான். (5)

116. பிறன் மனைவிடத்தே வழி தப்பி நடப்பவரிடத்தப்பகை, பாவம், அச்சம், பரி எனவும் இருக்க காண்கு குற்றங்களும் ஒருபொழுதும் நீங்கவாய். (6)

117. பிறனுக்குச் சதக்கிரம் பூண்டு அவனுடைய இயல்பி னிடத்தே கிராவவருடைய பெண் தன்மையை விநம்பாதவனே தருமமாகிய இயல்போடு சேர்ந்த இவ்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான். (7)

118. பிறன் மனைவியை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்தன்மையானது சான்றோர்க்குத் தருமமும் ஓடுககமும் ஆம். (8)

119. அச்சத்தைக்கொடுக்கும் கடலா குழப்பட்ட உலகத்திலே எல்லா நன்மைகளும் அடைகற்கு உரியவர் யார் என முல், பிறனுக்குச் சகந்தரமானவரின கோளகளைச் சேராதவர்களே. (9)

120. ஒருவன் தமது உயர்ந்த தனக்கு உரிக்காகச் செய்வா

மல பாவங் கான ச றையதா ளும், அவ றுக்கு - வறு ஒருவ ளுடைய
எல்லா மீலே சிறப்பான து பெண் தன்மை மைய வீருமபாமை உண்
டானால், அதுவே சிறந்து விளங்கும். (10)

16-ஆம்-அதி-பொறை உடைமை. Forbearance.

[அதாவது காரணம்பற்றியாவது தெரியாவிட மரதனத்திலாவது
ஒருவன் தமக்குக் கெடுதலு செய்தவிடத்துத், தாமதமுஅவனிடத்து
அதைச் செய்யாது பொறுத்தலாம்.]

151. சிலம் தன்னை வெட்டுவோரையும் சுமப்பதைப்போல
த், தம்மை நிர்திப்பவரையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல் முதலான
தருமமாம். (1)

152. பிறர் செய்த குற்றத்தைதன்னை பொறுத்துக்கொள்
ளக்கூடிய காலத்தம் பொறுக்கக்கடவான. அதனைநீளியாமல் அப்
பொறுத்த மறுத்துவிட்டால் அது பொறுமையைப்பாடிக்கிலும்
சிறந்ததாயும். (2)

இல்லற இயல்.

33

153. ஒருவனுக்குத் தரித்திரத்திலே தரித்திரம் விருந்தின
ரை உபசரியாது நீக்குதலாம். அதுபோல வல்லமையிலே வல்ல
மையாவது அறிவில்லாதவர் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்த
லாம். (3)

154. ஒருவன் சகல நற்குணங்களிலும் ஒன்றாவது குறை
வுபடாமல் சர்ப்பூணமாய இருந்தால் தன்னை விட்டு நன்காமைமைய
வேண்வொருனால், அவன் பொறுமையுடையவனுயிருக்கையைத்
தன்னிடத்து அழியாமல் காத்து வடக்கக்கடவன். (4)

155. பிறர் தமக்குத் தீங்கு செய்தகாலத்துப் பொறுமல் தன்
ப்படுத்தினவரைப் பெரியோர் ஒரு பொருளாக மதிப்பார்; அத
னைப் பொறுத்தவரைப் பொன்னோ போல மனத்தில் கொள்ளு

வார். (5)
 156. தமக்குத் தீங்கு செய்தவனைத் தண்டித்தவர்க்கு உண்
 டாவது அந்த ஒருநாளை இன்பமே. அதுனைப்பொருத்தார்தகு உல
 கம் அழியும் அளவும புகழ் உண்டாகும். (6)

157. செய்யக்கூடாத கொடியவைகளைத் தன்னிடத்திற்
 பிறர் செயதாலும் அதனால் அவர்க்கு வரும் வன்பததிருகு வநந்
 தித தரும அல்லாத செயல்களைத் தான செய்யாதிருத்தல் சிற
 பபுடையதாம். (7)

158. மனக்கர்வத்தினால் கம்மிடத்துக் கெட்ட செய்கைக
 ளைச் செய்தவர்களைத் தாமதம் பொறுமையினால் வென்றுவிடக்க
 டவர். (8)

159. நியமநியமிக்கப்பட்டவருடைய வாயில் உண்டாகும்
 கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவா இல்லாநிற்கையிலே இருக்கும்
 துள்ளிகளபோல் பரிசுக்க குணத்தை உடையவராவர். (9)

160. பிறர் சொல்லும் கொடும சொற்களைப் பொறுப்பவா
 ர்து விசுவக்சணால் உணவாவவிடத்த தமம அடைந்த நேரையைப்
 பொறுப்பவராகிய தபசிகள் பிறபட்டவராவர். (10)

17-ஆம்-அதி-அருக்கராளுமை.

Not Envyin^g.

[அதாவது பிறர் செல்வம் முதலியவற்றைப் பார்த்தவிடத்து
 பொருமைப் படாமை.]

161. ஒருவன் தன் மனத்திலே பொருமைமாகிய குற்றம்
 34 திருக்குறள் வசனம்.

இல்லாத குணத்தைத் தனக்குச் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கவழியா
 கக் கொள்ளக்கூடவன. (1)

162. எவரிடத்திலும் பொருமை இல்லாதிருத்தலை ஒருவ
 ன் அடைவானானால், மற்றவன் அடையும் மேலான பேறுகளுள்
 அதை ஒத்திருப்பது இல்லை. (2)

163. மறுமைக்குத் தருமத்தையும் இம்மைக்குச் செல்வத்தையும் தனக்கு வேண்டாதவன் என்று சொல்லப்படுவான், பிறகுடைய செல்வத்தைப் பார்த்தவிடத்துச் சந்தோஷப்படாமல் பொறுமைப்படுவான். (3)

164. பொறுமை காரணமாக, அறிவுடையோர் அதனால் தமக்கு இருமையிலும் தன்பம் உண்டாதலை அறிந்து, தருமம் அல்லாதவைகளைச் செய்யார். (4)

165. பொறுமை பகைவரை விட்டிருந்தும் கேட்டைத் தருவது ஒன்றாகிலும், அந்த உடையவர்க்கு வேறு பகைவர் வேண்டாமல் அது செய்ப்பாதும. (5)

166. ஒருவன் பிறர்க்குத் கொடுக்கப்படும் பொருளைக் குறித்துப்பொருமைப் படுவான் அல்லாமல், அவன் சுற்றத்தாரும் உடுக்க வந்தபொழுது உண்ணாச் சோதும் இல்லாமல் வருகுவார். (6)

167. பிறகுடைய செல்வத்தைப் பார்த்த இடத்துப் பொறுமை உடையவனை இலகுவாகி தானும் பொறுமைப்பட்டுத் தனக்குத் தமக்கையாகிய முடிவிககுக் காண்பித்துவிட்டுத் தான் நீங்குவார். (7)

168. பொறுமை என்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பு இல்லாத பாகியானவன், தன்னை உடையவனை இப்பிறப்பில் அவன் செல்வத்தைக்கொடுத்து மறுமையிலே நாகத்திலே தள்ளிவிடுவான். (8)

169. அறிவுடையார் பொறுமை உள்ளவனுடைய செல்வகையையும் பொறுமை இல்லாதவனுடைய வறுமையையும் பழனினைப்பண எண்ணி எண்ணுவார். (9)

170. பொறுமைப்பட்டுச் செல்வமுடையவரானவரும் இல்லை, அது இல்லாதவர் பொருக்கத்தரிந்து நீங்கி வறுமை அடைவதற்கும் இல்லை. (10)

[அதாவது பிறர் பொருளை அபகரிக்க நினையாமை.]

171. பிறர்க்குச் சொந்தமான பொருளை இச்சித்தல் தமக்குத் தருமம் அல்ல என்னும் கடுவு நிலைமையில்லாமல், அவருடைய நல்ல பொருளை அபகரிக்க விரும்பினால், அது அவர்க்குரியதைக் கெடச்செய்து, பலகுற்றங்களையும் அப்பொருளே அவனுக்குக் கொடுக்கும். (1)

172. ஒருவன் பொருளுக்கு வேறு ஒருவன் உரியவன் அல்லன் என்னும் கடுவு நிலைமை இல்லாமலாக அருகுவோர், பி

றர் பொருளை அபகரித்தலினாலே, தமக்கு வரும பயனை விரும்பிப் பழி உண்டாகும் செயல்களைச் செய்யார். (2)

173. நிலையான இன்பத்தை விரும்புவோர், பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே, தாம் அடைவதாகிய நிலை இல்லாத இன்பத்தை விரும்பித், தருமம் அல்லாத காரியங்களை அவரிடத்தே செய்யார். (3)

174. ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றம் இல்லாத அறிவுடையார், தரித்திரராய் இருக்கிறோமென்று நினைத்து, அது நீங்கும் பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்பார். (4)

175. பிறர் பொருளை விரும்பி எவரிடத்தும் அறிவில்லாத செயல்களை அறிவுடையோர் செய்வாரானால், நுட்பமானதாகி எல்லா நூல்களிலும் சென்ற அறிவானது, என்ன பிரயோஜனத்தை உடையது? (5)

176. அருளாகிய தருமத்தை விரும்பி இல்லறவழியிலே நின்றவன், பிறர் பொருளை விரும்பி அதனை வருவிக்கும் தீயவழிகளை நினைக்கக்கொடுவான். (6)

177. பிறர் பொருளை அனுபவிக்கும்போது, அதுபயன்படாமையால், அதை விரும்பி, அதனால் உண்டாகும் பெருக்கத்தை வேண்டாதிருக்கக்கடவன். (7)

178. குறையும் தன்மையை உடைய சொல்வம், குறை யாது இருத்தற்குக் காரணம் எது என்று ஒருவன் ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது பிறன் விரும்புகின்ற கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். (8)

36

திருக்குறள் வசனம்.

179. இது தரும் என்று நினைத்துப், பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரைத் தான் அடைதற்கு ஆகும் வழியைத் தெரிந்து, அதனால் சென்று இலாபுமி அடைவான். (9)

180. ஒருவன், பின் உண்டாவதை நினைபாமல் பிறரை பொருளை விரும்பினால், அது அழிவை அவனுக்குக் கொடுக்கும். அந்தப்பொருளை விரும்பாமையே என்னும்செல்வமானது, அவனுக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கும். (10)

19-ஆம்-அதி-புறங்கூறமை.
Not Backbiting.

[அதாவது காணாத இடத்திலே இகழ்ந்து பேசாமல்].

181. ஒருவன் தரும் என்று சொல்லுவதும் செய்யாது, பாவங்களிற் செய்தாலும், பிறரைக்காணாதவிடத்து இகழ்ந்து பேசமாட்டான் என்று உலகத்தாராலே சொல்லப்படுவது நல்லது. (1)

182. ஒருவன் பிறரைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்துபேசிக் கண்டவிடத்து அவனோடு பொய்யாக மகிழ்தல், தரும் என்

பது ஒன்று இல்லை என்று அழித்தாப்பேசித், தரும் இல்லாதவற்றைச் செயதலைப்பார்க்கிலும் தீதாம். (2)

183. பிறரைப் பார்க்காத விடத்து இகழ்ந்துபேசி, பார்த்தவிடத்து அவரைப்புகழ்ந்து, ஒருவன் வீசிப்பதைப்பார்க்கினால், அது செய்யாது விறத்தல், தரும்நூல்களில் சொல்லப்பட்ட பயனைக் கொடுக்கும். (3)

184. ஒருவன் எதிரே நின்று தாஷணணியமில்லாமல் சொன்னாலும், அவன் ரோக இல்லாமல் பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதிருக்கக்கடவன். (4)

185. புறஞ்சொல்லுவான் ஒருவன், தருமத்தை என்று என்று சொல்லுமும், அது தன்மனத்தால் சொல்லுகிறவன் அல்லன் என்பது அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக்காரணமான மனக்குற்றத்தினாலே அறியப்படும். (5)

186. சந்திரன் குற்றத்தை, அவனைக்காணாத விடத்துச் சொல்லாதேயானால், புறமும், குற்றம் சொல்லப்பட்டவனாலே வருக்கமடையாது. எதிரே நிர்ப்பந்தம் இல்லப்படும். (6)

இல்லற இயல்.

187. சேர்ந்த சந்தோஷப்படும்படி இனிய சிசாந்தனைச் சொல்லி, அந்நியரோடு சிகேஞ் செய்தலைத்தமக்கு உறுதியாமென்று தெரியாதவர், தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி புறஞ்சொல்லித், உறையை சுற்றத்தாரையும் அறியப்பண்ணுவர். (7)

188. தம்மோடு நெருங்கினவருடைய குற்றத்தையும் வரைப்பார்க்காத விடத்துத் தூற்றும் இயல்பை உடையவர் நகியர் குற்றத்தைத் தூற்றுவார். (8)

189. பிறர் தம்மை விட்டு நீங்கின சமயம் பார்த்து, அவர் குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்பவனுடைய உடல் பாரத்தைப், பூமி இந்தக்கொடியதைச் சுமத்தலே, எனக்குத்தருமாறு உது என்று சுமக்கின்றது போலும். (9)

190. அயலார் குற்றத்தை எடுத்துச்சொல்பவர், அதற்கு அவர் குற்றத்தைப் பார்ப்பதுபோல், தம் குற்றத்தையும் பார்ப்பாராணல், அவரது நிலைபெற்ற உயிர்க்கு வருவது ஒரு கெடுதலும் இல்லை. (10)

20-ஆம்-அதி-பயனிலசொல்லாமை.
Not uttering profitless Words.

[அதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய பிரயோஜனங்களில் ஒன்றையும் கொடுக்காத சொற்களைச் சொல்லாமையாம்.]

191. அறிவுடைமையார் பலரும் கேட்டு வெறுக்க, பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லுபவன், எல்லாராலும் இகழப்படுவான். (1)

192. அறிவுடைமையார் பலர் முன்னே பயனில்லாத சொற்களை ஒருவன் சொல்லுதல், தன்னுடைய சிநேகிதர் இடத்து விரும்பவில்லாத செயல்களைச் செய்தலைப்பார்க்கிலும் தீதாம். (2)

193. பயன் இல்லாத பொருள்களை விரித்து, ஒருவன் சொல்லும் சொல்லே, இவன் நீதியில்லாதவன் என்பதை அறிவிக்கும். (3)

194. பயனேறி சேராதகுணம் இல்லாத சொற்களை, ஒருவன் பலரிடத்துச் சொல்லுவானானால், அவைகள் அவரிடத்து தீயோடு சேராதவையாகி, அவனை என்னுள்ளிருந்தும் தீக்கும்.

MAHARAJAPURANA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-4

38

திருக்குறள் வசனம்

195. சுற்றுணமுடையோர், பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுவாரானால், அதனால் அவரது மேம்பாடும், சுற்றுபுதிப்பும் நீங்கும். (5)

196. பயன் இல்லாத சொற்களைப் பலதடவையும் சொல்லுவோனை, மனிதன் என்று சொல்லாதே. அவன் மனிதருக்குள்ளே பதாராவான். (6)

197. அறிவுடைமையோர், உலகத்தோடு பொருந்தாத சொற்களைச் சொன்னார் ஆனாலும், அவர் பயன் இல்லாத சொற்களைச் சொல்லாது இருத்தலே நல்லது. (7)

198. தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு அருமையான பயன்களை ஆராயவல்ல உதவுடைமையார், மிகுந்த பயன் இல்லாத சொற்களால் சொல்லமாட்டார். (8)

197. குந்தநிலை அறிவுடைபார், பயன் இல்லை
சொழகை பறாதும சொல்லார், (9)

210. சொற்களிலே பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய
சொற்களை சொல்லக்கடவர், சொற்களிலே பிரயோஜனம் இல்
லாத சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக்கடவர், (10)

21- ஆம்-அகி-திவினை அச்சம். Dread of Evil Deeds.

[உதாவத பாயங்களாய் உள்ளவைகளைச் செய்தற்குப்
பயப்படுதலாக.]

201. தீவினை என்று சொல்லப்படுகிற மயக்கத்துக்கு,
முன் திரையில் செயத தீவினையுடைபார் பயப்படார், அத
இல்லாத மேலோர் பயப்படுவர், (1)

202. தனக்கு இன்பம் கொடுத்தலைக் கருதிச் செய்யும்
தீவினைகள், பின்பு அந்த இன்பத்தை ஒழித்ததற் தன்மையினே
கொடுத்தலால், அப்படிப்பட்ட தீவினைகள் கெடுப்பைப்பார்க்கி
தும் அதிகமாக அஞ்சப்படும், (2)

203. தம்மை வருத்தவோர் இடத்தம், துன்பங்களைச்
செய்பாது விடுதலைத் தமக்கு உறுதியைக் கொடுக்கும் அறிவு
கா எல்லாவற்றினும், முதன்மைமான அறிவாகும் என்று
பெரியோர் சொல்லுவர், (3)

இல்லாத இயல்.

89

204. ஒருவர் திறனுக்குக் கேட்டைக் கொடுக்கும் வினை
யும், மற்றும் வினைபாது இருக்கக்கடவர், அப்படி வினைப்பா
டுவல், வினைத்திறனுக்குக் கேட்டைத்தரும் வினைகைத் தரும்
பு அந் வினைப்பார், (4)

205. தரித்திரம் உடைபவன் என்று வினைத்த, அந்தத்
தரித்திரத்தினின்றும் நீக்கும் காரணமாகத் திறவைகளைப் திற
க்கு ஒருவர் செய்பாதிருக்கக்கடவர், அப்படிச் செய்வான்
புறவு, பின்னும் தரித்திரமுடைபவனாவான், (5)

206. தன்பம் செய்யும் தன்மைபுகடைய பாவங்கள், உண்டிப்பின் வரது வந்ததால் விரும்பாதவன், அவைகளைப் பிரித்தே செயலாதிருக்கக்கூடவன். (6)

207. எவ்வளவு பெரிய பகையை உடையவரும், அதினின்றும் ஒருவழியால் தப்புவார். அப்படி இல்லாமல் தீவினை யாகிய பகையோ, நீங்காமல் சென்ற இடமெல்லாம் சென்று கொள்ளும். (7)

208. பிரச்சுத் தீவினைகளைச் செய்தார், தாம் செவிதல் எப்படிப்பட்டதெனாலும், ஒருவன் சிழல் செவெதரால் சென்றும் அவனை விடாது பின்சென்று அடிபிணித்தே தங்கு வதைப்போனும். (8)

209. ஒருவன் தன்னைக் காக்க விரும்பினால், பிரித்த தத் தீபவைகளில் எவ்வளவு சிறிபது முன்னுரியும் செய்யாதிருக்கக்கூடவன். (9)

210. ஒருவன் எல்ல வற்றிலும் செல்லாது, கொடியவழி யிலே சென்று, பிரித்ததே தீயவினைகளைச் செயலாதிருந்தால், அவன் கேடிலாதவன் எனபதை அறிபகக்கூடவா. (10)

22-ஆம்-அதி-ஒப்புரவு அறிதல்.

The Recognition of Duty.

[அதாவது உலக உடையை அறிந்த செய்தல்.]

211. உயிர்கள் தமக்கு ஐலத்தைக் கொடுக்கின்ற மேகல் க்வினிடத்து என்ன பிரதி உபகாரத்தைச் செய்கின்றன. அது போல உபகாரங்களும் பிரதிஉபகாரங்களை விரும்புவனஅல்ல. (1)

212. கல்வி, கேள்வி, அறிவு முதலிய ஒழுக்கங்களால் உண்டாகிய போக்கிதை உடையவருக்குத் தாம் முயற்செய்த

49

திருத்தரன் வானம்.

செயலாதிதத பொருள்கள் எல்லாம், உபகாரம் செய்யும்பொரு டாகும். (2)

213. தேவிலாகத்திலும், இந்த உலகத்திலும் உபகாரம் போல எல்லாவையாகிய வேறு செயல்களைப் பெறுதல் அருமை யானது. (3)

214. உலக சடையைத் தெரிந்து செய்பவனே, உயிரோடு கூடியாவனாவான். அதனைத் தெரிந்து செய்பவன உயிருடை உவனும் இறந்தப்பாதினும் இறந்தவர்களுக்குள் ஒருவனாக வையவாயிவான். (4)

215. உலக சடையை, விரும்பிச்செய்யும் பெரிய அறிவை உடையவனுடைய செல்வம், ஊரில் உளறார் நீர் உண்டாய் குறும், நீரினால் நிறைந்தது போலும். (5)

216. செல்வம் உபகாரம் செய்பவனிடத்தே உண்டான, ஊர் உயிர் பாவர்க்கும் பிரயோஜனப்படுகிற பலன் தரும் மரம், பருசுதாம் போலும். (6)

217. செல்வம் உபகாரம் செய்யும் பெரிய குணமுடையவனிடத்திலே உண்டான, அது எல்லா உறுப்புகளும் பிணி கருகது மருதாயத் தப்பாத மரத்தை ஒக்கும். (7)

218. தாம் செய்யவேண்டியவைகளைத் தெரிந்த இயற்கை அறியுடைய, செல்வம் கருகித், தரிசிடாம அடைந்த காலத்திலும், உபகாரம் செய்வதில் குறைமாய். (8)

219. உபகாரம் செய்பவன் தரிசுதிகள் ஆகுதல், நீலமாம் செய்பும் குணத்தையுடைய அந்த உபகாரங்களைச் செய்வாமல் வருதுவிற இயலாமாய். (9)

220. உபகாரம் செய்வானே ஒருவனுக்குப் பெருநன்மை தரும் உறு உண்பவர் உண்டானால், அது தன்னை விரும்பும் உறுதும் தன்மையை உடையது. (10)

23-ஆம்-அதி-பாலை.
Giving.

1. அனைத்து தரிசுதிகள் இறந்தவர்க்கு இல்லி என்ற சொல்லுமே தெரிந்ததன்.

221. ஒரு பொருளும் நிலலாதவர்க்கு அவர் வேண்டிய பொருள் துண்கரைக் கொடுத்தலே, நிறைந்தக் கொடுத்தலாம். அது சீர்திய மரதைய கொடைமேலலாம், குறிக்கப்பட்ட பீன கும பிரயோஜனத்தைக் கொடுக்கும் குணத்தை உடையன. (1)

222. மந்தையோர் கொடுத்தல் வாறிக் கொள்ளுதல் மால் உலகத்துக்கு வல்லவழி எனபவா உண்டாகுதலும், அது சேகரம். ஆனால் அது கொடுத்தவாகது அந்த மேல உலகத்தை வட்டாதல் இல்லி என்பவா உண்டாகுதலும், கொடுத்தலே வல்லி. (2)

223. யான் தரித்திரம் உடையவன் என்று, இரப்பவன் மால்வா அன்பு கொடுத்தும் கொள்ள மாணாதீயா இடத்தை நான் கொடுலாமலும், அதனை தனவிடத்து கொள்வ

கது இல்லி என்று சொல்லாமல் கொடுத்தலும் ஆய்வி செய்தி மால்வா, வல குடியிலே நிறைவரிடத்தே உண்டாகிநுக் கும். (3)

224. கொடைபாளர் இரகப்படுத்தலும் இப்பம் பெய வது அன்று. ஒரு பொருளை இரகவா, அது அடைந்ததினால் இனிதாயி அய முகத்தைக் காணுமாவுமாம். (4)

225. தவதில வல்லவா ஆய்வாகது வல்லகம் காம் அடைந்த பரிசைய சித்தலா. அபிப்பிராயத்தாக அருமைபரண பரிசைய சித்தலா - யிதே சித்தியாகுதல வல்லகம் அகதப் பரிசையும் பெரிது. (5)

226. பொருளை அடைந்த ஒருவன் அகத்த தனக்கு உதவும் பரிசைய சித்தலா, தரித்திர குடைய நிகுத்த பரிசைய சித்தலா உதத்தை கருதி கேடுகமலயா. (6)

227. எவ்வளும் தரித்திர முதலியோர்க்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தல் உண்டாய் பழிபவியைப் பரிசைய சித்தலாபடலும் கொடிய சொல் கருவகாது. (7)

228. தம முகைய பொருளைக் கொடாது வைத்துப், பின் இழக்கவியை அருளிலலாதவா, தரித்திரகுக்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தல், அவா சித்தலாபுபடுத்தலே அருளுகையார் அடையும் சித்தலாததைப் பரிசைய அதுயாகோ? (8)

229. பொருளுடைய குதையைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டும், இரத்தவர்களுக்குக் கொடாமல், தாமே தனி-மையாகிச் சரப

14 திருக்குறள் வரலாம்.

241. பொருளால் வரும் செல்வங்கள் இழிந்தவரிடத்தும் இறக்கின்ற படியாக, செல்வங்கள் பலவற்றான் தேர்ந்து எங்கே கப்பட்ட செல்வாவத அருணால் வரும் செல்வமே. (1)

242. கல்வநிழிலே கின்று அளவைகளாலும், யுத்தியாலும் சாசகருகையையாறும் அதன் சாசனத்து ஆசாயகது பார்த்தாலும், அருள்கொண்ட வேத்கலை என்பதனால், அருளுடையவர்களுடைய, வறுமையை ஒன்று ஒத்திராத சமயவழிகள் எல்லாம் பூர்த்தி, ஆசாயகது பார்த்தாலும் துணையாவது அருளால். (2)

243. இரண் தேர்த்த காதலோக்கத்தில் போய்ச் சேர்தல், அருளுடைய செல்வத்தை, அடையாக்கரு டில்லை. (3)

244. கீழ் வேறருடைய உரிக்களைக்காப்பாற்றி, அவைகளைவிடத்து அருளுடையவை இருப்பவர்களுக்குத் தன்னுரிப் பம்பயக்கிறதற்குக் காரணமாகிய பாவங்களைவை உண்டாகா என்று பெரிப்பாரா சொல்லுவார். (4)

245. அருளானவர்களுக்கு இரத்தியும் ஒருதன்பம் உண்டாகாது. அதற்குக் காரணமாகி நிற வளப்பம்பொருள்களையுடையவையே வாழ்வியல் சாக்கொண்டார். (5)

246. உரிக்களி-கடந்த செய்யவேண்டும் அருளைவிட்டுக் கொடுக்காதேயென்று உடையாறும், மனநிறப்பிழையும் உறுதிப்பெய்தினதேயென்று தாம் துன்பப்படுகின்றதை மறந்தவர் என்று கவியாரா சொல்லுவார். (6)

247. பொருள்கொள்காக்கரு ஒருதல் கைக்கத்தில் இன்பம் இல்லையானிடேயும், உரிக்களி அம்மல அருள் இல்லாதார்க்கு மேலாக உலாந்து இன்பம் இல்லை. (7)

249. எஃயினுள் தரித்திரம் அடைந்தவர், அது நீக்கப்பின்
 ஒருகாலத்தில் செல்வத்தினால் விளங்குவார். அநுள்ளலாதவர் பா
 வம் நீகாமைபால் அநீகவதே. பிள ஒருகாலத்தினும் ஆருத
 விவலை. (6)

249. உயிர்களிடத்தே அநுள்செய்யாதவன் செய்யும் தரு
 மத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஞான நிலாதவன் உண்மைபான
 தூயிலே சொல்லப்பட்ட பொருளை ஒருகால் பார்த்தது போ
 லும். (9)

250. அநுள்ளலாதவன் தன்னைப்பார்க்கினும் மெலியார்
 மேல் தான வருத்தச் செல்லுமென்பது, தன்னைப்பார்க்கினும்
 தரவற இயல். 45

விதியை தன்னை வருத்தவரும்போது அவர் முக்காள் பபக்த
 மீதும் தன்னுடைய நிலைமைப நிலைக்கக்கடவன். (10)

26. ஆம்-அகி-புலால் மறுத்தல்.

The Renunciation of Flesh.

[அகாவது மாம்சாதிகளை உண்ணாமல் விடுதல்.]

251. தன்னுடைய உடம்பை வளர்த்தற் பொருத்த,
 தான மறந்து விடுதல் உடம்பைத்திண்பவன், எப்படி அநா
 உடையவனுடைய? (1)

252. எப்படி பொருளைய பாதுகாத்தவர்களு அநா
 பியோஜனம் விடவே, அப்படியே புலாவதிண்பவருக்கு அந
 னால் வரும்பியோஜனமில்லை. (2)

253. மறந்து விட்டு உடலைக் கைவிட்டத் தின்றவர் கை
 கொலைக்கருவியைத்தண நகதி-லக்காண்டவ நல உயமனம்போல
 கொலைகையே நோக்குவது அயலாமல் அநுள் ரோககாது. (3)

254. அநுள் எது வென்றால், கொலைசெய்யாமைமேல், அநா
 அல்லாதது எது வென்றால், கொலையாதது. ஆதலால் கொலை
 ஆதலால் வந்த ஊழை திணறுதல் பாலும். (4)

255. சிலவகை உயிர்கள் உடம்புகளிலே நிற்கை, ஊனை உண்ணாம எனலும் கருமத்தொடக்கது. ஆதலால் அங்ஙனம் குலை புர்ப்பது ஸ்ரீவன் அதனை உண்பாறு நூல, அவனை விடுவாய் நர கமாளது யிள உயிர்களுகு வாய்கிறவாது. கருமக்ச சொல்லிள ஊன் தின்பவன் பள்ள நரகத்தை அடைவான். (5)

256. உலகத்தார், தின்னுதல் பொருட்டுப் பிராணிகளைக் கொல்லாதிருந்தால், நிலையிள பொருட்டு ஊன் தின்பவா ஒருவரும் தில்லை. (6)

257. புலாவது மறஞென்றினுடைய உடம்பின் புண்ணாகும். அது அகத்தமாயிருக்கையை அறிவார் அப்புலாவை உணரார். (7)

258. மயக்கமாயிடு குறத்தினின்றும் நீங்கிய அறிவுகடையார், ஓர் உயிரினின்றும் நீங்கியாத ஊனைத்தின்னார். (8)

259. செய் முதலாயிடு அறிக்கித்தீயிலே இட்டு, ஆயிரம்
7

46 திருக்குறள் வசனம்.
வாகம் செய்தலைப்பார்க்கிலும், ஓர் கிலங்கின் உயிரை நீக்கி அஃதப் புலாவை உண்ணாதிருத்தல் கல்லது. (9)

260. ஓர் உயிரையும் கொல்லாமலும், ஊனைத்தின்னாது விருப்பவீனார், சகல பிராணிகளும் கைகுவித்து வணங்கும். (10)

27. ஆய்- அதி- தவம். Penance; Mortification.

[புலாவது மனார், பொறி வற்போகாமல் கிற்கையின் பொருட்டு, உணவைவா கருக்குதல் முதலான செயல்களைமேற்கொள்ளும், அனாவாளால் தமமுடைய உயிருக்கு உண்டாகும் துன்பங்களைச் சுகிதது, மறற உயிர்களைக் காப்பாற்றலாம்.]

261. சுவத்திற்கு வடிவமாவது உணவைக்குறைத்தல் முதலானவைகளால் தம் உயிருக்கு உண்டாகும் துன்பங்களைப் பொறுத்தலாம், மற்ற உயிரகளுக்குத் தாம் துன்பங்களைச் செய்யாவமையும் ஆகிய அந்த அளவினதேயாம். (1)

262. பயனே அல்லாமல் தவம் உண்டாவதும், முந்தவ முடையார்க்கே உண்டாகும். ஆதலால் அதை முன் தவயில்லாதவர் செய்ய ஆரம்பிப்பத வீணும். (2)

263. இல்லறத்தைப்பே பற்றி நிற்பவர், துறவறத்தை மேற் கொண்டார்க்கு உணவு, மருந்து, இருப்பிடம் முதலியவைகளை உதவுதலில்வன்றித் தாம் தவஞ் செய்தலை மறந்தார் போலும். (3)

264. தம்முடைய தருமத்தைக்குப் பகையாய் நின்று கேடு செய்தவரைக் கெடச் செய்தலும், விரும்பியவை உபாச செய்தலும் ஆகிய இரண்டையும் தவஞ்செய்வோர் நினைப்பாரானால், அவருடைய தவவலியையினால் அவை அவருக்கு உண்டாகும். (4)

265. அடைபவென்றிய பயன்களை வேண்டியபடியே தாமதமையில் அடைதல் அல்லாமல், செய்யத் தருவதாயிவ தவயினும்மையிலே அறிவுடைபோரால் முயலப்படும். (5)

266. தருமம் செய்பவர், தம்முடைய தருமத்தைச் செய்பவரால், வேறுபொருள் இன்பங்களைச் செய்வார், அவைகளை ஆசையாயிவ வலியில் அகப்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்யாவார். (6)

துறவற இயல்.

47

267. பொன்னுணத, புடம் போடப்போடக், குற்றம் நீக்கிப் பிரகாரம் அடைவதபோல், தவம் செய்ய வல்லவார்க்கு அதனால் வரும் துன்பம், வருத்த வருத்த தமமோடு சம்பந்தப்பட்ட பாவம் நீக்கி ஞானம் யிரும. (7)

268. தன்னுடைய உயிரைத் தனக்கு உரித்தாக அடைந்தவனை அது அடைபாத மன்னுயிரைகள் வலியும் வணங்கும். (8)

269. தவம் செய்வால் வருவதாயிவ வல்லமைகயத் தலைப்படவர்க்கு மயனைக கடததலும் கைகிடும். (9)

270. உலகத்திலே தவறு செய்வா சிலராக, தவற்தெய்வாதவா பலராக இருந்தாலால், செவ்வர் சிலராகவும் தரித்திரர் பலராகவும் இருக்கின்றனர். (10)

28-ஆம் அதி-கூடா ஒழுக்கம்.
Inconsistent conduct, Indecorum.

[அதாவது தாம் விட்ட காம இன்பத்தை, உயிர் இன்னமையினால் பின்னும் விருமபும வழிநோதை, அநவழியே கொணர் சீரம் தவற்தோடு பொருநதாதாயி கெட்ட ஒழுக்கமாய்]

271. வஞ்சனையுள்ள மனத்தைபுடையவனது மறைக்க ஒழுக்கத்தை, உடைய அவனோடு கலந்து சிறகிற ஐந்து பூதங்களும் பாததத தமமுள்ளே சிரிக்கும். (1)

272. ஒருவன் தான் குற்றம் என்று அறிந்திலே, தன் மனம் படியுமாறா, அவனிடத்தே மிகச்சிறிது விளங்கிய தவையேடமானது, என்ன பிரயோஜனத்தை உடையது? (3)

273. மனத்தைத் தன் வசப்படுத்தி அடக்கும் வல்லமை இல்லாத குணத்தை உடையவன், வல்லமை உடையாருடைய வேடத்தைக்கொண்டு மனம்போன வழியேபோகுதல், பக காவற்காரன் தனினத தூததாமலிருக்கும் பொருட்பெ புலியின் தோலைப் போததுக்கொண்டு மேயாதாற போதும். (3)

274. அந்த வல்லமை இன்னத நிலைமையை உடையவன், தவவேடத்திலே மறைந்து வின்று, தவமல்லாத பாவகாரியங்களைச் செய்தல், கேடன புதிய மறைந்து வின்று பறவைகளைப்பிடிப்பது போதும். (4)

45 சிருக்கநர் வசனம்.

275. நிதர் சம்மை கண்டு மதிக்கப் பொருட்டு, ஆகை நினைவாய் இருக்கையில், ஆகையை விட்டுவிட்டுமென்று சொல்லாதவராக ஒழுக்கம், அந்நிதரது இனிமையாகத் தோன்றினிதாய்தும வின என் செய்தோம் என் செய்தோமெ

30-ஆம்- அதி-வாய்மை.

Truth.

[அநாவது உண்மையின் குணமாம்.]

291. உண்மை என்று நிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது ஏது வென்று வினவினாலு, அது மறவொரு உயிர்க்குச் சிறிதாடுதும் செறிதலைக் கொடுக்காத சொற்களைச் சொல்லுதல். (1)

292. பொய்ச்சொற்களும் குற்றம் நீங்கிப் பிறருக்கு நன்மைபெய்க் கொடுக்குமானால், அவைகளும் மெய்ச்சொற்களின் தன்மைபெய உடையன. (2)

293. ஒருவன் தன் மனத்திலே அறியப்படுவதொன்றைப் பிறர் அறந்திலர் என்று பொய்யானது ஒழியக்கடவன். அப்படிப் பொய் சொல்லுவானானால், அந்நீண்ட தெரிந்ததன்மையே, அந்நடப்பாவதத்தக்குர சாஷியாய் நிகழும் தன்னைசாரும். (3)

294. ஒருவன் தன் மனமறிப்பப் பொய் பேசாத நடைபாடுதான், அவன் உயர்க்குநடைபண்புகளில் எல்லாம் இருப்பான். (4)

295. ஒருவன் தன் மனம் ஒத்து உண்மைபெயச் சொல்லுவானானால், அவன் தவமும் தானமும் ஒருபித்துச் செய்வாரைப் பார்த்துமே நடைபட்டவனாவான். (5)

296. ஒருவனுக்குப் பொய் பேசாமெக்குச் சமமான புதற்காரணம் இடமெககு இல்லை. அது அவனுக்கு உடம்பு வருகாதமல் எல்லாதரும்களையும் மறுமைக்குத்தானே கொடுக்கும். (6)

297. ஒருவன் பொய்சொல்லாமையே பொய்சொல்லாமையே செய்ய வல்லவனானால், அவன் பிறரும்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நல்லது. (7)

298. ஒருவனுக்கு உடம்பு பரிசுத்தமாகும் தன்மை நீங்கிலே உண்டாகும். அதுபோல மனம் பரிசுத்தமாகும் தன்மை உண்மையால் உண்டாகும். (8)

299. பெரியோர்க்குப் புறத்திருவி நீக்கும் உணர்ந்தோ
 ருடைய விளக்குளாயிடுகு ருபினர், சந்திரன், அக்மினி முதலிய
 வையகன் எல்லாம் விளக்குள் அல்ல. ஆனால் அருளுளையாயிடுகு
 அகத்திருவி நீக்கும் பொய்யாமைபாடிய விளக்கே விளக்காம்.(9)

MAHAMAHOPADHYAYA

OR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

TIRUVANMIYUR MADRAS-41

51

300. எம்மால் மெய்நூல்களாகக் காணப்பட்ட நூல்க
 ளுள் எந்த விதத்தினாலும் உணக்கையபாபர்க்கெனும் மேற்பட்
 டவைகளாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்தருமங்கள் இல்லை. (10)

31-ஆம்-அதி-வெருளாமை. Absence of Wrath.

[அதாவது கோபம் செய்கற்குக் காரணமாயிடுகு தற்றம் ஒரு
 வனிடத்தே உண்டாயிடுகு இடத்தம கோபம் செய்பாமை.]

301. தன் கோபத்தைச் செல்லுவிடத்தச் செல்லாமல்
 காப்பவனே அருளிஞால் காப்பவனாவான். மறறைப் பவிபாத இட
 த்து அதனைத் தடுத்தால் என்ன தடுக்காவிட்டால் எவன்? (1)

302. ஒருவனுடைய கோபமானது, தன்னைப் பார்த்தெனும்
 வலியவர்மேல் உண்டானால் அது தனக்கே செடுதலாம். தன்னைப்
 பார்த்தெனும் எளியவர்மேல் உண்டானால் அதுதன் கோபத்தை
 விடக் கேட்டைத் தருவது நேறில்லை. (2)

303. ஒருவனுக்குக் செடுதிகள் எல்லாம் கோபத்தினால்
 வருகின்றபடியால், அதை எவரிடத்தினும் மறக்ககூடவர். (3)

304. துறக்கவர்க்கு அருளிஞால் உண்டாயிடுகு முகமலர்ச்
 சிபையும், மனமழிச்சிபையும், செடுதலை விளம்புகின்ற கோப
 த்தைப் பார்த்தெனும் வேறு பகைகளுடைய உண்டோ? இல்லை.(4)

305. ஒருவன் தன்னைத் தன்பம் வதையுடையாமல் காக்க
 நினைத்தால், தன் மனத்திலே கோபம் வராமல் காக்கக்கூடவர்.

அப்படிக்காரவாதிட்டால் அந்தக்கோபம் தன்னையே கெடுக்கும்படி
 ந்துன்பக்களை அடைவிக்கும். (5)

306. கோபம் ஏன்மும் கெடுப்புத் தனக்கு இடமானவரை
 அல்லாமல், அவருக்கு இனமாயிடு இந்நோபதேசம் செய்கிற மீ
 க்கவந்தையும் கும். (6)

307. கோபத்தைத் தன் வல்லமைகளை காட்டும் ஒரு ருண
 மென்று கொண்டவன், அந்த வல்லமைகளை இழத்தல், நிலத்திலே
 அறைந்தவன் கை அந்நிலத்திலே படுதல் தப்பாதவிதம்போல்
 தப்பாது. (7)

52 திருக்குறள் வசனம்.

308 அநேக கடர்களை யுடைத்தாய பெரியகெடுப்பு வந்த
 தழுவினாற்போலும் துன்பம் தருமவைகளை ஒருவன் செய்தானு
 னாலும், அவன்மேலே கோபம் செய்யாமை உமோனும் அது
 கிறந்தது. (8)

309 தவளு செய்வான் தன் மனத்தால் கோபத்தை ஒரு
 போதும் நினையாதிருந்தால், தான் நினைத்த பயன்கள் எல்லாம்
 ஒருமிக்க அடைவான். (9)

310. கோபத்திலே மிருத்தவர் உயிருடைபவராய் இருந்
 தாலும், இறந்தவரோடு சமமாகார். கோபத்தை விட்டவர், இற
 த்துட தன்மையை உடையவராய் இருந்தாலும், அதனை நீங்கினு
 சேர்த சமமாகார். (10)

32-ஆம்-அதி-நூலினு செய்யானீம்.
 Not doing Evil.

[அதாவது தனக்கு ஒரு பிரயோஜனத்தைக் குறித்தாயது,
 வலாகக்கேவம் பற்றியாவது உபநிஷிஷ்யாவது, ஒருவரிக்குத் துண
 பம் தருமவைகளை செய்யாமைய.]

311. ஒருவர் தீவர்க்குத் துன்பம் தருமவாளைச் செய்கு,
 யேசகமாவது சிறு புக் கொடுப்பவையாகிய அணினா முதலிய
 சொவையகளை உரு-சாலைய, அயலா, துநத் து-பாசத்தைக் கொ
 டு தருமவைகளை செய்யாதிருத்தலே, ஆகமபாச சொல்லிய வறி

யரவ மரம பரிசுத்தமானவாக நூடய துணிவாய். (1)

312. ஶ்ரீராம சம்பந்தம் வைராகியிவ்வொன்றி, துன்பத் தருமவகளைச் செய்தன்—ததும், மறுபடியு அப்படித் துன்பம் கொடுக்குமவைகளைத் தாம் செய்யாமையும் குற்றமற்றவருடைய துணிவாய். (2)

313. தாம் முன்பு ஒரு துன்பமும் செய்யாதிருக்கத் தன் பம் வைராகியை மகாஸாடவாக்குய், துன்பங்கொடுக்குமவை களைத் தறத்தவன் செய்தால், அது கடக்கமுடியாத பழிவையும், பாவத்தையும் கொடுக்கும். (3)

314. தமக்குத் துன்பம் செய்தவரைத் தறத்தோர் தன் டுத்தலாவது தாம் காணும்படி, அவர்க்கு இனிமையான மகிழ் ச்சிவகளைச் செய்து அவர் செய்த தீமைகள், தாம் செய்த தன் னைகள் ஆகிய இன்னவையும் மறத்தலாம். (4)

தரும டியல். 51

315. தறத்தார், மறத்தோர் உயிருக்கு வரும் துன்பத்தைத் தம்முயிரிக்கு வந்தது போல் காப்பாற்றாத விடத்து, உயிர் முத ளானவைகளை உண்ணாபடி அறிந்த அறிவினும் உண்டாகும் பிர யோஜனம் ஒன்றில்லை. (5)

316. இவை மாரிதருக்குத் துன்பம் கொடுக்கும் என்று அனுமானப்பிரமணத்தினாலே, தாம் அறிந்தவைகளைப் பிரிவிட த்துச் செய்யாதிருத்தல் தறத்தினுக்கு வேண்டும். (6)

317. மனத்தோடு உண்டாகின்ற துன்பத்தாள் கொண் களை எக்காலத்திலும் எவரகாலம் எவ்வாறு சிறிதாயினும் செய யாதிருத்தலே முதன்மைபடைய தருமமாய். (7)

318. பிரம் தன்னுயிரிக்கு செய்யும் துன்பத்தைத் தரன் கெடுதல் என்று அனுபவித்த அறிவுற்றவன், மற்ற உயிர்களு க்கு அவைகளைத்தான் செய்தல் அறப்பாசமேய். (8)

319. தறத்தவர் பிரதருக்குத் துன்பக்கருமவகளை, ஒரு முகூர்த்தத்தின் முன்பாகத்திலே செய்தால், தமக்கு அவைகள் அந்த முகூர்த்தத்தின் பின் பாகத்திலே அவர் செய்யாமல் தாமே

வரும். (9)
 32). துன்பம் தருமவை எல்லாம் ஒன்றின் உயிருக்குத்
 துன்பம் தருமவைகளைச் செய்வது மேலானதாம். ஆதலால் தம்
 முயிர்க்குத் துன்பம் தருமவைகளைச் செய்யமாட்டார். (10)

33-ஆம்-அதி-கொல்லாமை.

Not Killing.

[அதாவது ஐந்து அந்வுயிர் முதல் ஓரந்வுயிர் கடைசியாக
 உயிர்களை மறந்துவிடும் கொல்லுதல் செய்யாமை.]

321. ஓர் உயிரைக் கொல்லுதல் பாவச் செய்கைகள் எல்
 லாவற்றையும் தானேகொடுத்தலால், தருமங்கள் எல்லாமையி
 செய்கை ஏது என்றுகேட்டால், அது ஓர் உயிரையும் கொல்லா
 மையேயாம். (1)

322. உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பசி
 ட்டிடுக் கொடுத்தது, தானும் உண்டு, ஐயவை உயிரினையும் காப்பா
 ற்றலே அறநூலுடையதால் துறந்தவர்க்கு என்றுதொகுத்துச்
 சொல்லப்பட்ட தருமங்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலானதாம். (2)

323. ஆஸ்திரியே சொல்லப்பட்ட தருமங்களுள் கொ

R

51

திருக்குறள் வசனம்.

ல்லாமை என்பதற்குச் சமனமானதரும் இல்லை. அது நீங்
 கினால் பொய்ப்பேசாயையாவது அதன்பின்னேகல்லது. (3)

324. மேற்கூறியும் முதலியும் அடைதற்கு நல்லவழி ஏது
 என்று வினவினால் அது எந்த உயிரையும் கொல்லாமையாகிய
 தருமத்தின்க் காக்க நினைக்கும் வழியாம். (4)

325. பிறப்பு சிந்தனை யைப் பிறவாமைப் பொருட்டு
 ஆசிரியர் இல்லாமலானையைகற்றதவா எல்லாருள்ளும், கொலைப்
 பாவத்தை அறியச் சொல்லாமையாகிய தருமத்தை மறந்துவிட
 விடாதுவா என்பது. (5)

326. உயிரைக் கொண்டுபோகும் யமனும், கொலைசெய
 யாமை என்பது சிந்தனைக் கொண்டு நடப்பவனுடைய வழிவா
 கம் என்கலாம். (6)

327. காண மய்யென்றின் மயிரைக்கொல்வதாய்க் கொ
 னீரின் மயிரைக்கொல்வதாய்க் கொணும் அகை
 மயிரைக்கொல்வதாய்க் கொணும் அகை
 மயிரைக்கொல்வதாய்க் கொணும் அகை (7)

328. செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம்
 செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம்
 செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம்
 செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம் (8)

329. செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம்
 செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம்
 செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம்
 செவர்கள் பொருட்டு யாகத்திலேகொன்றில் இன்பம் (9)

330. பாபசக்கடாத கோயஉடம்புடனே, வறுமைமிகுந்த
 பாபசக்கடாத கோயஉடம்புடனே, வறுமைமிகுந்த
 பாபசக்கடாத கோயஉடம்புடனே, வறுமைமிகுந்த
 பாபசக்கடாத கோயஉடம்புடனே, வறுமைமிகுந்த (10)

ஞானம்

[அந்த விசயங்களின் பிரயோஜனமாய்க் கொணும்]

34-ஆம் அநி-நிலையாமை.
 Instability of Earthly Things.

[தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் நிலையாகாத
 தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் நிலையாகாத
 தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் நிலையாகாத
 தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் நிலையாகாத]

தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் 55

331. நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையுள்ளனவென்று நினை
 நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையுள்ளனவென்று நினை
 நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையுள்ளனவென்று நினை
 நிலையில்லாத பொருள்களை நிலையுள்ளனவென்று நினை (1)

332. ஒருவனிடத்துப் பெருஞ் செல்வம் வருதல் எப்படி
 ஒருவனிடத்துப் பெருஞ் செல்வம் வருதல் எப்படி
 ஒருவனிடத்துப் பெருஞ் செல்வம் வருதல் எப்படி
 ஒருவனிடத்துப் பெருஞ் செல்வம் வருதல் எப்படி

தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் எப்படி என்றால், கத்துமுடிந்த
 தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் எப்படி என்றால், கத்துமுடிந்த
 தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் எப்படி என்றால், கத்துமுடிந்த
 தாயைப் போற்றி மனமாய்க் கொணும் எப்படி என்றால், கத்துமுடிந்த (2)

333. கிஷ்கிந்தியைக் குணத்தையுடைய செல்வத்தைப் பெற்றால், அதனால் செய்யப்படும் தருமங்களை அப்பொழுதே செய்க்கடவன். (5)

334. உயிரானது காணென்று அளவுசெய்யப்படுவதாயிற்று ஒரு கால அளவுபோல் தன்னைக்காட்டி, அறுத்துக்கொண்டிருந்து வரலானுடைய வாயில் அறுபட்டுவருகின்றது. (6)

335. பேசாதிருக்கும்படி காவை அடக்கி விக்கலானது, எழுவாதற்கு முன்னேயே மொழித்துக்கு ஏதுவாயிடு தருமமானது விக்கலானது செய்யப்படும். (7)

336. இரத உலகம் கேற்றுப் பிறந்தவன் இன்று ஒரு தான் என்று சொல்லும் விஷயமாகியின் மிகுதியை யுடையது. (8)

337. அரிசிநிலைதவர், ஒரு பொருளானது மமமுடையது உயிருக்கு உயிருக்கைய அறிமயாட்டார். அப்பொழுது நின்றும் கேட்குக்குடையான எண்ணவகளை எண்ணுகிறார்களா. (9)

338. உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உள்ள சிவகாமானது முன்னே தனிபாதிருந்த முட்டையானது, பின்பு தனித்துக்கிடக்க அதனுள்ளிருந்த பறவை மருவாமல்தவிடத்துப்பறந்து போகும் தனமையுடையது. (10)

339. ஒருவனுக்கு மாணம் வருதல் தூங்கும் வருதல் போலும். அதன் பிறகு பிறப்பு வருதல் தூங்கி விழித்தல் வருதல் போலும். (11)

340. வரதமுதலானவையினர் வீடுகளாயிடு உடம்புகளுள் ஒதுக்குக்குடிநிக்குதே வந்த உயிர்க்கு என்னைக்கும் இருப்பதாயிடு ஒர்வீடானது இதுவரைக்கும் கிடைக்கவில்லை போலும். (12)

[அநாவத புறநாயகிய செவ்வததிலும் அகமாயிய உடம்பி
லும் உண்டாயிய ஆசையை அவைகளை நினைபாமைமையப் பா
தது விடுதலாம்.]

341. ஒருவன் எந்த பொருளை எந்த பொருளை விட்டு
நீங்கினானோ அவன் அந்த பொருளினாலே அந்த பொருளி
னாலே துன்பம் அடைதல் இல்லை. (1)

342. எல்லா பொருளையும் தறத்தலால் ஒருவனுக்கு இப்
பிறப்பிலே உண்டாகு முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல
வாம். அந்த இன்பங்களை விருமபிஞ்சு, காசம் உண்டாக அப்பொ
ருள்களைத் தறக்கக்கடவன். (2)

343. முக்கியை அடைவோர்க்குச் செவி மகலாயிய ஐம்
பொறிகளுக்கு உரித்தான ஓசை முதலாயிய ஐம்புலன்களையும்
செவித்தல வேண்டும். அப்படிக்கெட்டுகூட அந்தப்புலன
களின் அனுபவத்தையொருநடவகாம படைத்த பொருள்களை எல்
லாம் ஒருமிக்க விடுதல வேண்டும். (3)

344. தவறு செய்வோர்க்கு ஒரு பொருளினும் ஆசையில
லாதிருக்கக் கூடாது அது உடைகாது நுகரக் கூடாதது
ததைப்போகத்தலால் நினைம மயங்குதற்குக் காரணமாகும். (4)

345. பிறவியை நீக்கும் முயற்சியுடையோர்க்கு அந்தப்பி
றப்பை நீக்குவதற்கு உதவியாகிய உடம்பும் மகிசுமாம். அதற்கு
மேலும் சில பொருள்களினமேல் ஆசைப்படுதல் என்னுதும்? (5)

346. தான் அல்லாத உடம்பை யான என்றும் தன்னோடு
சம்பந்த விலாத பொருளை எனது என்றும் நினைத்து அவைகளி
லே ஆசைப்படுகிறதற்குக் காரணமாகிய மயக்கத்தைக்கெடுப்ப
வன தேவர்களுக்கம் அடைந்தது அநுமையான முதலி உலக
த்தை அடைவான். (6)

347. ஆசையிடுதல் காரணமாக இருவகைப்பறவியும்
விடாதவகைய பிறவித்துன்பங்களை இறுகப்பற்றிவிடலாம். (7)

348. முறையற்றதவா முதலியபையடைகவரலா. அப்
படித்தவரவதவா மயங்கிப்பிறப்பாயிய வல்லியல் அப்பபட்டவ
ரலா. (8)

349. ஒருவன் இருவரைய பற்றையும் நீக்கிப்பொருளே
அது அவனது பிறியை நீக்கு. அவை அருத பொழுதே அவ
ந்நால் பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற நிலையானமயானது அநியப்ப
மே. (9)

350. எல்லாப்பொருள் அளிக்கும் பற்றி சிற்ற பற்றில்லாத
கடவுள் அநிய பற்றி வழியே வல்ல வற்பெனது மனதில
கொள்ளக்கடவர். அதைக் கொண்டு விடாது வந்த பற்று விடுதற்
கு வேண்டிய உபாசனை அமையாததனால் செய்யக்கடவர். (10)

36- ஆம்-அதி மொழி உணர்தல் Perception of the True.

[அதாவது பிறப்பு முத்திரையும் அவரின் காரணங்களி
யும் * விபித சத்திகளினால் அவரைய உணராமையானது.]

351. உண்மையாய்ப்பொருள்கள் அல்லாதவைகளை உண்
மைப்பொருள்கள் என்று அறிவதற்குரிய ஒருவரின் மன
கூலியைப்போல பிறவி, இன்பம் ஆகியவை. (1)

352. அருளுயர் கீழ்க், துரமற மெளனானத்தைத்
தெரிந்தவாக்கு, அது பிறவியாகிய, முத்தியைக் கொடுக்கும்(2)

353. சாதகமகீட்டு உணர்வு, அநாதவாக்கு, அகடந்த
பிறவு எல்லாதகதபார்க்கிறார், அகடயவேண்டியவாகிய மொ
கூலியை சமீபமாக உடையது. (3)

354. உண்மை அறிதல் இல்லாதவாக்கு ஐந்து புலங்களி
லும் செல்லுதலின் வேறுபாட்டால் ஐந்தாய் உணர்வு ம
நகு வசப்பட்டபொருளும் அதனால் பிரயயிஜனமயுறு அறிதல்(4)

355. எத்தப்பொருள் எப்பாப்பட்டவாத் தெரிந்திலும்
அது தோன்றிய விதத்தைக்கொண்டிடாமல், அந்நபொருளினிற்
ந்து பெறாமைய பொருள்க்காணுகலை மெய்யுணர்வார். (5)

* கயிற்றைப்பாம்பு என்று அறிதல் போல்வன விபரித ஞானம் என்றும், கயிறே பாம்போவென்று துணியாததுபோல்வன சாதேக் ஞானமென்று அறிதல்.

60

திருக்காமா வசனம்.

இய தன்புறம் அக்கந்த வினாகளைச் செய்தவியே சென்று அடைதற்குகாரணமாகிய விதியாம்.]

371. ஒருவனுக்குக் கைப்பொருள் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய ஊழிலே முயற்சியுண்டாகும். அது அழிதற்குக்காரணமாகிய ஊழினால் சோம்பல் உண்டாகும். (1)

372. ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உண்டாயிருந்தும் கைப்பொருளை இழக்கற்குக் காரணமாகிய ஊழ் வந்து அடைந்த காலத்து, அது அந்த அறிவைப்பேதைமைபாக்கும். அவன் அறிவு கருவியி லிடக்கூட கைப்பொருள் உண்டாதற்குக்காரணமாகிய ஊழ்வாத அடைந்த விடத்து அது அந்த அறிவை விருகுகி செய்யும். (2)

373. அறிவானபொருள் உண்டாகுவகைய ஊழ்கூடபவன் துடயமான பொருள்களைக் கெடுக்கிறதும் பலதூலகளையும் கற்றவனுக்குத்தானும், அவனுக்கு மறையுதன் ஊழினால் ஆகிய பேசைமையறிவே மிகுதல். (3)

374. உலகத்திலே ஊதின றியற்கையானது இரண்டு கருவிகளினையாய், செலவழி - யவரத்தும், அறிவு உடையவரத்தும் வேறு வேறுப றிருக்கின்றன. (4)

375. விதிவசத்தால் செலவாததை உண்டாகுவதற்கு நல்லகைய எல்லாம் பேசையாய் அறிந்தும், அல்லாமலும் நீயவை தாமும் வலவையாய் அடக்குதல். (5)

376. விதிவசத்தால் காரிய உரியவை ஆகாத பொருள்களை வசிக்கக்கூடிய வாய்வும அவை தமவிடத்து நிக்லாமல் போகும், தமக்கு உரியவையாகிய பொருளைப்பககத்தே கொண்டு போய்ச் செரிந்திட்டாலும் அது தமமை விட்டு நீங்காது. (6)

377. ஐர்பொற்களால் அனுபவிக்கப்படுமும் பொருள்கள் கோடிமைய முயற்சி செய்து சோதனாக்களாகும் கடவுள் விதித்த வகை அல்லாமல் அனுபவித்தல் உண்டாகாது. (7)

378. ஊழலினால் துன்பங்களை அடைவிக்காமல் நீங்குமாறும், வறுமையினாலே அனுபவித்தல் இல்லாதவர், இவ்வாழ்க்கையைத் தறாதும் கருதாதபவராவார். (8)

379. கல்வினைப்பயன் தரும்பொழுது அதை நீங்கும் விதம் தேடாமல் கல்லையென்று இரைசுத்த அனுபவிப்பா.

அரச இயல்.

61

மந்தரத்தினினைப்பயன் தரும்பொழுது அதனால் விளையும் துன்பங்களையும் அப்படி அனுபவிப்பாமல், நீக்கும் விதம் தேடித் தரப்படுவது அறிவன்த. (9)

380. ஊழலில்க்குதற் பொருட்டு ஓர் உபாயத்தை ஆராய்ந்தாலும் அது விதந்த முன் வந்துவிக்கும். ஆகையால் ஊழல்பார்க்கிலும் மிக்க வசிகமையுடையவை ஓராயினும். (10)

அரங்குப்பால் ஓய்ந்த.

பொருட்பால். Wealth.

[பொருளாவது, தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்டபொன், மணி முதலானவைபாம். அது தனக்குத்தனைக்கண்ணமாய் அசனீதி சொல்லவே அடங்கும். அசனீதியாவது காலநிலை நடத்தும் முறையாம். அதனை அரசியல், அகவியல், ஒழியியல் என மூன்று இயல்களால் அருளிச்செய்தார்.]

அரச இயல்

[அநாவது உலகத்திற்கு உரிமையளித்த அரசனுடைய தன்மையாம்.]

39-ஆம்-அகி இறைமாத்ரி.

The greatness of a King.

[அநாவது அரசனுடைய கருணை நற்செய்க்கையாம்.]

381. சேனை, நாடு, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரசன் என்று சொல்லப்பட்ட சூறு அங்கங்களையும் உடையவன், அரசருள் சூன்சிக்கம் போல்வான். (1)

382. அஞ்சாகம, கொடை, விவேகம், ஊக்கம், முது

சூ

நிருக்குறள் வசனம்.

சூய 11-க்கு குணங்களும், இடையிடாது நிற்கலே அரசனுக்கு இயல்பாக இருக்கவேண்டும். (2)

383. அரசருக்குக் காரியங்களிலே கிரைவுடைமை, ஏற்ற கல்வியுடைமை, துணியுடைமை ஆகிய மூன்று குணங்களும் ஒருபொழுதும் நீங்காமல் இருக்கவேண்டும். (3)

384. தனக்குச் சொல்லப்பட்ட தருமத்திலே சிறிதும் தவறாமல் நடந்து, தருமமல்லாதவைகளைத் தன்னுடைய நாட்டிற்கும் நாண்டாகாது விலக்கி, வீரத்திலே குறைபாத மானத்தை உடையவனே அரசனாவான். (4)

385. தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலும் மேலும் உண்டாக்கலும், அப்படி வந்தவற்றை ஒரிடத்தே சேர்க்கு வையதலும், அனைத்துப் பிறர் அபகரித்துக்கொள்ளாமல் காப்பதலும், காத்தவைக்கப்பட்ட பொருள்களை அறம், பொருளா, ஞ்சப்பங்களின் பொருட்டுச்செலவு செய்தலும் வல்லவனே அரசனாவான். (5)

386. அரசன் வழக்குச் சொல்பவர்க்கும், தரித்திரம் அடைந்து பொருளை யாசித்தவர்க்கும், மார்ததற்கு எளியவரே, எவரிடத்தும் கடுமைபாண சொல்லிச் சொல்லாதவனுமாயி

முடிபால், அந்த அரசன் நிலத்தை உயர்க்கோர் எல்லா விலகுகளி
 டுமமேலானதாரச சொல்லுவார். (6)

387. இனிய சொல்லுடனே கொடுத்தக் காப்பாற்றவ
 ள்ல அரசனுக்கு இந்த உலகமுழுதும் ஆளுதல் அல்லாமல்,
 கீழைத்தலவவெல்லாம் உண்டாகும். (7)

388. அறநூலிலும் நீதிநூலிலும் சொல்லும் வழிப்ப
 டிப் பிறரை வருத்தாமல் காத்தலையும் செய்யும் அரசன் பிற
 யிடிலே மனிதரை இருந்தாலும், மனிதர்களுக்குச் செயலிதல்
 கடவுளென்று வேறுவைக்கப்படுவான். (8)

389. கண்டித்தப் புத்தி சொல்லும் அமைச்சருடைய
 சொற்களைத் தன் செவிப் பொருதாகவும், அவையகனின் பயனை
 க்குறித்தப் பொறுக்கும் சிறந்த அறிவுடைய அரசன், பூமி
 முழுதும் தானே ஆள்வான். (9)

390. வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும், எகரிட
 த்தும் முகமலர்க்கு இன்சொற் சொல்லுதலும், முறை செ
 ய்தலும், தனர்த் தருக்கொகாப்பாற்றலும் ஆகிய இவ்வாங்கு

அரச இயல். 63

செயல்களையும் உடையவன் அரசர்களுக்கெல்லாம் விளக்குப்
 போல்வான். (10)

40-ஆம்-அதி-கல்வி
 Learning.

[அகாவது தான அறறகு உரிததான நூல்களைக் கற்றல்.]

391. ஒருவன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனினும்
 உறுதியொருங்களை உணர்கதம நூல்களைக் குறம நீகக்
 கறாககடவன். அப்படிக்கறறற அறறகுததகப்படி அது சொல
 லுகின்ற வழியிலே சிறக்கடவன். (1)

392. தெரியாதவராலே என் என்று சொல்லுவனவுந்,
 மறறைய எடுத்தத என்ற சொல்லுவனவும் ஆகிய இரத இர

ணி நாலகணியும் அநிகதவா, மககருக்குக கண்ணாகும் என்று சொல்லுவா. (2)

393. படிதவதே கண்ணுடையவருன்று உயர்த்தி சொல்லப்படுகா. மறநாபடியாதவா முகத்திலே இரண்டு புண்களுடையவருன்று இத்தாது; சொல்லப்படுவா. (3)

394. படிததந்தவருடைய செயலையாவது, எவரையும் அவர் காண்பதாயிடுமபடி சேர்த்து, இனி அவரை எம் எப்பொழுது சேரவேண்டும் என்று நினைக்காமபடி பிரித்தேயாம. (4)

395. சின சிறநலங்கு வெறுககாது கறநல கல்லது ஆகலாவ சொல்ல முகனை கறிபவா சிறநம சிறம போல், தாழ்ம ஆசிரியா முன கறகவண்ணம் எனனும் ஆசையினுலே தாழ்நது சினது படிதவா உயர்த்தவாவா. அப்படி சிறநலங்கு வெடகப்படவே படியாதவா எப்போதும் இழிதவதேயாவா. (5)

396. மணலிலே கிணறு எப்படித் தோண்டிய அளவினதாக நீர் காக்குமோ, அப்படியே மனிதருக்கு அறிவானது படித்த அளவினதாகக் காக்கும். (6)

397. படித்தவருக்குத் தன் காலம் தன ஊருமே அல்லாமல் ஊதாவினும் ஒரு காலம் காடாகும்; பாதாவினும் ஒரு ஊரும்

HOPADHYAYA
IN THE SWAMINATHA IYER LIBRARY

81 திருக்குறள் வரணம்.

காசாகுப, இப்படியானால் ஒருவன் இறக்கும் பரிபத்தம் படிக்காமல் காலக்கழிகின்றது என்ன கிணத்து? (7)

398. ஒருவனுக்குத்தான் ஒரு சிறப்பிலே கற்ற கல்வி யானது ஏழு சிறப்புகளினும் போய் உதவுதலையுடையதாகும். (8)

399. கற்றவர் தாங்கள் இன்பமடைதற்குக் காரணமாகிய கருவிக்கு உயர்த்தோர் இன்பம் அடைகின்றபடியால், அந்தச்

நிற்பது போகப்படித்தவர்கள் பின்னும் அந்தக்கவ்விதையே
மேலும் மேலும் விரும்புவர். (9)

407. கவ்வியே ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத கிற்ற செ
வ்வர். அது கிவ்விய இரத்தினம், பொன் முதலான செவ்வம்
செவ்வம் அவ்வ. (10)

41-ஆம்-அதி-கல்லாமை.

Ignorance.

[அதாவது கற்றலைச் செய்யாமை.]

401. தான் கிரம்புகற்றுக் காரணமாயி தூக்கிப்படி
க்காரண, ஒருவன் சபையிலே ஒன்றைச் செவ்விய கல் குகாரித
தது இடக்கை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாத உண்டையுநட்டிச் குகா
யுரைப் போலும். (1)

402. கவ்வியில்லாத ஒருவன் சபையினிடத்தே ஒன்ற
செவ்வம் விரும்பினால், அது அவனுக்கு அவமானத்தைக் கொடு
க்கும். (2)

403. படிக்காதவரும், தாமே தமையறிந்து, கற்றோர்
கூடிய சபையிலே, ஒன்றும் செவ்வியத்தால், மிக்க கல்ல
யாவார். (3)

404. படிக்காதவனுடைய அறிவுடைமை, செவ்வியிட
த்த மிக கவ்வியில்லாதும், அறிவுடைமார் அறிவி அறிவு
டைமைபாகக் கொள்ளமாட்டார். (4)

405. தூக்கிப்படிக்காத ஒருவன் யான் அறிவுடை
மேன் ஒன்றாகி மதிக்கும் மதிப்பானது கற்றவர்கள் முன்
போகக்கொடும. (5)

406. படிக்காதவர்கள் காணப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையால்
உள்ளுள்ள சில செவ்வியம் அளவிலே அல்லாமல், தம்
அரசு இயல். 65

க்கும் சிறந்தும் சரியானப்படாமல், செவ்வ முதலிய
வை கிரியாத களர் சிலத்தை ஒப்பர். (6)

407. தட்பமாகி, மரட்சிமைப் பட்டுப்பல தூக்கினும்
சென்ற அறிவிலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும், கண்ணச்
சாத்தினால் நன்றாய் ஆலகாரிக்கப்பட்ட பாலையின் எழுச்சி
யும் அழகும் போலும். (7)

408. படிக்காதவரிடத்திலே உண்டாகிய செல்வம், படித்த
வர்களிடத்திலே உண்டாகிய வறுமையைப்பார்க்கினும் தன்பம்
செய்வதேயாம். (8)

409. கல்வியறிவிலாதவர் உயர்த்த குலத்திலே பிறந்தவ
ராரிந்துப்போதலும், சீழ்க்குலத்திலே பிறந்திருந்தும் கற்றவரது
பெருமை அளவினதாயி பெருமை இல்லாதவராவர். (9)

410. வினங்கிய தூல் கற்றவருடன் கல்லாதவரை கோக்கி,
மிருகங்களுடன் மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவரோ அவ்
வளவு தீமையுடையவராவர். (10)

42-ஆம்-அதி-கேள்வி.

Hearing.

[அகாலது தேட்க்கெவண்டிய தாயின் பொருள்களைப் படித்
தவர் சொல்லக் கேட்குதல்.]

411. ஒருவனுக்குச் சிறப்புடைய செல்வம், செலியால்
உண்டாகும் சொல்வமே. அதனே மந்தறைய செல்வங்கள்
எல்லாவற்றைப் பார்க்கினும் மேலானது. (1)

412. காதுக்கு உணவாகிய கேள்வி இல்லாத காலத்திலே
வயிற்றுக்குச் சிறிது உணவு கொடுக்கவேண்டும். (2)

413. செலியுணவாகிய கேள்வியை உடையவர் பூரிகைத்தவ
ராக இருந்தபோதிலும், அலியுணவையுடைய தேய்சேரேடு சமமாக
வர். (3)

414. கேள்வி, ஒருவனுக்குத் தன்பம் நேர்நதாகலத்த உத
வித் தணையாகலால், புருஷார்த்தங்களைச் சொல்லும் தூக்கனைப்
படிக்காதிருந்தாலும், அவற்றின் பொருளைக் கற்றவர்கள் சொல்
லக்கேட்கவேண்டும். (4)

415. ஆதிஞாக்கரத்தைச் செலுத்தும் அராநக்கு ஒழி
கேதந்தையுடையவருடைய வாயினின்றும் உண்டாகும் சொற்கள்
சறுக்கும் குணமுடைய சேறறு நிலத்தில், உடப்பவருக்கு;
ஊன்றகேரல்போல் உதவிசெய்யும். (5)

416. ஒருவன் மிறிளவாகிலும் உறுதிப்பொருளைக் கேட்
க்கடவன். அது அவ்வளவாது இருந்தபோதிலும் நிறைந்த பொரு
மையைக் கொடுக்கும். (6)

417. சொற்களைத்தாழும் நாட்பமாய் ஆராய்ந்து தெரி
ந்து, அதனாமலும் சமபூணாமான கேள்வியையுடையவர், வித்தி
யாசாபட அநிந்தகாலகம தமக்குப் பேதைமையை உண்டாக்
கும் சொற்களைச் சொல்லார். (7)

418. கேள்வியாலே துளைக்கப்படாத செவிகள் தமக்கு
விருமமான ஓசைமாததித்தைக் கேட்டாலும் செவிடாம் குண
த்தாத உடையன. (8)

419. நாட்பமான கேள்வியை உடையவர் அல்லாதவர்
வாழ்கதைக் கொடுக்கிற சொற்களையுடையாரதல் இல்லை. (9)

420. காதுகளால் அனுபவிக்கப்படும் சுவைகளை உணரா
மலும், வாயால் உண்ணப்படாத சுவையை யறிவும் அறிவினையு
வை மனமறிவர், இறங்காணல், வாழ்க்கையிலும் உலகத்துக்குப் பிர
வேசு நாடு ஒன்றில்லை. (10)

43- ஆம்- அதி- அறிவுடைமை.

Wisdom.

[அதாவது கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை
பறிவு உடையவருநாதல். அல்லாமலும் "அறிவாவது நல்லதன் ந
லுறும் நீயகன் நீமையும் உள்ளவாறு உணர்தல்" என்று தொல்
கார்பிரயம் பொருளியல் 53-வது சூத்திரம் "ஒப்புமுருவும்" என்
புதின விசேஷ உரைசில நச்சினுர்க்கினியார கூறியுள்ளார்.]

421. அரசருக்கு அளிப்பதற்கு, முடிவுவாராமல் காக்கும் படைபாயம். அது அல்லாமல் படைவர்க்கு அழிக்க முடியாத உள் அரணுமாம். (1)

422. மனத்தை அதுபோல விஷயத்தில் செல்லவிடாமல், அநாத விஷயங்களின் கண்மை நீக்கத்தை ஆரய்த்து கெட்டதை நீக்கி எல்லதிலே போகவிடுவதே அறிவு. (2)

அரசு விட

67

423. யானை நு பொருள் வாய் வாய் மொல்லையேட்டா ளாய், அநாதப்பொருளின் உண்மையாகிய படனை காரணபதே அறி வாயம். (3)

424. தான சொலதும் சொறகை அருமைபுண பொரு ளாய இருந்தாலும், எளிதில் பொருள் வினைக்குமாறு மனத்தில படுபபு சொலித தான பிறா வாயில் கெடும் சொறகளில் துடபமாய் பொருளைகாரணபத அருமைபுண திருத்தபோதி ளும், அகளைகாரணவருகாத அறிவாயம். (4)

425. உயரத்தொழைச நிகழாமாததுவது ஒருவனுக்குமே னகைமபாகும், அதிற் முன்னே விரித்துப் பின்பு குளித்தலும் நிலவாமல் எப்பொழுதும் ஒரே கண்மையுய இருப்பது அறிவாயம். (5)

426. உலகம் எதறித்ததில் எடக்கொறத்தோ அநதறித்ததி ளுற உலகத்தோடு பொருத்தமபு எடப்பதே அரசுணுகு அறிவாயம். (6)

427. அறிவுடைபவ, வாகடவதனை முன்னே அறிவவர லவர, அதை முன்னே அறிவமாட்டாதவர அறிவிலாதவராவார். (7)

428. பப்பபடவேண்டியதற்குப் பப்பபடாதிருத்தலை பே தைமையாம். பப்பபடவேண்டியதற்குப் பப்பபடுத்தல் அறிவுடை யார் தொழிலாய். (8)

429. வாகடவதாகிய துணைபத்தை முன்னே அறிந்தகா கவலல அறிவினைபுடையாகு, அவர விநயமபடி வருவதோ துணைமம இல்லை (9)

430. அறிவுடைபார வேறு ஒரு மம இல்லாதவராய இரு

44-ஆம்-அதி-குறறம் கடிதல The Corroction of Faults

[அதாவது கடிமம், குரோதம், உலோபம், மாணம், உவ
 கை, மதம் எனலும் ஆறு குறறங்களையும் அரசன தனவிட
 ததிலே உண்டாகாமல் நீக்குதலாம்.]

431. மதம், குரோதம், காமம், ஆகிய குறறங்கள் இல்
 லாத அரசருடைய செல்வம், மேம்பாட்டுக்கு குணதையுடைய
 தீழ்ம. (1)

68 திருக்குறள் வசனம்-

432. வேண்டிடத்தல் பொருள் கொடுக்காதிருத்தலும்,
 என்மையின் நீங்கியமானமும், அளவில்லாத மதிச்செயும் அரசு
 குக்கு குற்றங்களாம். (2)

433. பழிக்கு அஞ்சுவார் திற்பனவாகிய சிறிய குற்
 றம் தம்மிடத்த வதொலும், அதனை பல்வளவாகி கிளக்காமல்
 பிளவின் அளவாகிய பெரிதாகக்கொள்ளுவார். (3)

434. தனக்கு முடிவைக் கொடுக்கும் பணக்குற்றமே
 ஆதலால், அதைத் தளவிடத்த வாமையே பயனாகக் கொண்
 ம்காக்கவேண்டும். (4)

435. குற்றம் வருவதற்கு முன்னே அதனை வராமல்
 காக்காத அரசனுடைய வாழ்க்கை, அது வந்தால் தீயின முக
 த்திலே சிந்த வைக்கொள்ள கூட்டம் போலக் கெடும். (5)

436. முன்னே தன குற்றத்தை நீக்கியபின்னே பிறர்
 குற்றத்தைக்காண வல்லவனானால், அரசனுக்கு உண்டாவதாகிய
 குற்றம் ஒன்றுமில்லை. (6)

437. செல்வத்தினாலே தனக்குச் செய்த கொள்ளவேண்
 டியவைகளைச்செய்து கொள்ளாமல், அதனிடத்த உலோபம்
 செய்தவனுடைய பொருள் பிணனுள்ளதாகும் குணம் இல்லா
 யல்லீனாகக்கெடும். (7)

438. பொருள் விடவேண்டிய விடத்த விடாது, பற்று
தல் செய்யும் உளையாதி. உலோபத்தக்கமம் குற்றத்தன்மை
கள் எல்லாவற்றானும் வைத்த மீனைக்கப்பிவது ஒன்றல்ல;
பலவாம். (8)

439 எத்தக்காலக் கீழ்ப்பாடு (மிக உயர்ந்தகாலத்திலும்) தன்னை
மதத்தினால் கங்கு மதியாதிருக்கக்கடவன். தனக்கு கன்மை
வைக் கொடுக்காததொழில்களை மானத்தினால் விடும்பாதிருக்க
(9)

440. தான் விரும்பிய பொருள்களைப்புகைவர் அந்த விரு
ப்பத்தையறிபாதிருக்கும்படி அனுபவிக்கவல்லவனானால், அவர்
தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும் எண்ணமானது குற்றமாம். (10)

45-ஆம்-அதி-பெரியோரைத் துணைக்கொடல்.

Seeking the Aid of Great Men.

[அநாவது காமம் முதலிய ஆறுவகைக்குற்றங்களையும் நீக்கிய
அரசன் உயல். 69

அரசன், தன்னைத் தயவுறியிலேனிலக்கி எல்ல வழியிலே செறு
ததய பொறிவுடைவதைத் தவிர்த்துக்கொள்ளுபாகக் கொள்ளு
தல்;

441. கருமத்தின்றிப்பதை அறிந்த தன்னைப்பார்க்கி
தும் முதலகந்தவுடைபார் கிணைக்கலை, அதை அநுமைவைத்
தெரிந்து கொள்ளும் திறமறிந்து, அரசன்கொள்ளக்கடவன். (1)

442. தெய்வகதாலாவது அல்லது மனிதராலாவது சை
ர்துவாக துன்பங்களை நீக்கு விதமாகிடுந்து, பெரியோரை
படிப்பிட்டவைய வாராதியுடன் அறிந்து, கரத்தவனொருவன்
தைவுடைவவகை அவாசத்தொழிபடுமையைக்கொள்வது அரசன்
தன்மையாகக் கொள்ளக்கடவன். (2)

443. அரசருக்கு அநுமைபாண பேறுகள் பலவற்றான
அநுமைபாணது பெரியவர்களே அவாசத்தொழிந்தத்தகையைக்கொ
அறிந்துகொள்வது, தமக்குந் திறந்தவாராகக் கொள்ளுதலை. (3)

444. அரசருக்கு வலியுடைமை பலவற்றானும் முதல
மைபாணது அறிவு முதலானவைகளினாலே தன்மைப்பார்க்கிலும்

18) 43. இந்நபயவரை தமக்குச்சிறந்தவராகக் கொண்டு அவர் வழிநிலை நாயுடைய நடவடிகலை. (4)

44. மகத்திரிசனைக் கண்ணாக்கொண்டு பூரிபாரம் நடத்தலாம், அரசன் அப்பார்ப்பாட்டமகத்திரிசனை ஆராயத்து, தணக்கு ததலையாயக கொள்ளகடவர. (5)

45. போக்கியாவிய இனத்தினை யுடையவராகிந்தானும் தெரிந்து நடவடிகலை அரசரைப் பகைவர் செய்யக்கிடவதது ஊழலும் இல்லை. (6)

46. கெட்டவைகளைக் கண்டால் நெருங்கிச் சென்று கோபித்துப்புத்திரிசொல்லும் தூணாயம் குணத்தையுடையவரை இவர் கமக்குச்சிறந்தவனெனயகொண்டு ஆளுகிற அரசரைக் கெடுக்கும் பகைவராகவததில் ஒருவரும்இல்லை. (7)

47. கண்டித்துப் புத்தி உறுதற்குரியவரை அரசன் தரக்குத்துணையாகக் கொள்ளாமல், பகையாகக் கெடுபவரில்லாதிருந்தாலும் தானே கெடுவான். (8)

48. முதலில்லா வியப்பாரிசுக்கு லாபம் இல்லாதது போலத், தம்மைத்தாக்குவதாயினால் இல்லாத அரசருக்கு அதனால் வரும் நிலையானது இல்லை. (9)

70 திருக்குறள் வரணம்.

49. அரசன் பெரியாரோடு மட்டுணைக்கொள்ளாத விதி தி, தான் தனியராய் இருத்தகொண்டு, பஸ்சாரி விரோதம் கொள்ளுதலைப் பார்த்திலும், பந்துமடங்குத் தீமைபுடையதே யாம். (10)

46-ஆம்-அதி சிற்றினம்சேராமை.

Avoiding of Mean Associations.

{ அரசனது சிறிய இனத்தைச்சேராதிருந்தல். சிறிய இனமாவது எல்லதிலே கன்மைபும் தீயதிலே தீமைபும் இல்லை என்போராய், காமுகரும், வஞ்சகரும், கத்தாடியும் முதலான கட்டிடம் }

451. பெரிபேர இயல்பு சிற்றினத்துக்கு அஞ்சும். மற்
 னையாசிரியர் இயல்பு அது சேர்ந்தபோதே தனக்கு உதவாக
 உபயோகித்தவனியும். (1)

452. நிலத்தின் இயல்பினாலே அதில் சேர்ந்த நீர் தன்
 தன்மை வேறுபட்டு அந்த நிலத்தின் தன்மையதாகும். அது
 போல மனிதர்க்கு அறிவும் தாம் சேர்ந்த இனத்தின் இயல்பின
 லே, தன் தன்மை வேறுபட்டு அந்த இனத்தின் தன்மையதா
 கும. (2)

453. மனிதருக்குப் பொது அறிவு தம்முடைய மனம் கா
 ளாமாக உண்டாகும். இவன் இப்படிப்பட்ட குணத்தை உடை
 யவன் என்று உலகத்தாராலே சொல்லப்படுகிற சொல்லை
 இனம் காணாமாக உண்டாகும். (3)

454. ஒருவனுக்குச் சிறந்த அறிவாவது, மனத்தினிடத்தே
 உண்டாவது போலக்காட்டி, அவன் சேர்ந்தவனை இனத்தினால்
 உண்டாகும். (4)

455. அந்த அறிவு வெளிப்படுத்தற்கு இடமாகிய மனம்
 பரிசுத்தனாகும் தன்மையும், செய்வொழியில் பரிசுத்தனாகும் தன்
 மையும், ஆகிய இரண்டும் ஒருவனுக்கு இனம் பரிசுத்தனாகும்
 தன்மையினால் உண்டாகும். (5)

456. மனம் பரிசுத்தமானவர்க்குப் புத்திரசம்பந்தம்
 ளாக உண்டாகும். இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு எல்லாத்காத செ
 யல் ஒன்றுமில்லை. (6)

457. நிலப்பொது உயிர்களுக்கு மனத்தின் என்மையாவது

அரசு இயல்.

71

செய்வதற்குரியது. இனத்தின் என்மையாவது, அதிலு
 மெல்லாப்புகழையும் கொடுக்கும். (7)

458. மனன்மையை நான் என்மையாப்புகழல் தானே
 யுடையவராய் இருத்தபோதிலும், பருகுவதனால் நிகழ்த்தே
 ர்க்கு இனன்மையாவது அதற்கு வளி செய்வதற்கு உடையதாம். (8)

459. மணநண்ணாயினால் ஒருவனுக்கு மறுமைரிப்பம் உண்டாம். அதற்கு அந்தச்சிறப்புதானும் இனக்கமைபால் வரி பெறுதலை உடையதாகும். (9)

460. ஒருவனுக்கு எல்ல இனக்கமைபு பார்த்திலும் பிரித்த தரிசுபுரிவலை. தீய இனத்தைப்பார்த்திலும் பிரித்த பரிசுபுரிவலை. (10)

47-ஆம்-அதி தெரிந்துசெயல்வகை.
Acting after due consideration.

[அதாவது அரசன் தான் செய்யும் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்பது உலகமும்.]

461. தொழில் செய்யும் காலத்து அதனால் அறிவாகையும் அறிக்காள் பின் ஆவாகையும், பிற்காலத்தையும் தரும் இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து பொருத்தவகையாக இருந்தால் செய்யக்கூடவாம். (1)

462. தாம் அறிந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யும் தொழிலை ஆராய்ந்துபின் தாமதமும் எண்ணிச் செயல் முடிக்கவல்ல அரசருக்குப் பெறுதற்கரிய பொருள் ஒன்றுமில்லை. (2)

463. அறிவுகூடலார் பின் அகடையக்கூடலதாயினால் இனக்கமைபு மீளக்கூடும், முன் பெற்றுள்ள முறையும் இழந்ததற்குக்காரணமாகிய செய்தொழிலை மேற்கொள்ளார். (3)

464. தமக்கு அவமானம் என்னும்பொழுதுமுண்டாகக்கூடும் அது கவலை இனத்தோடு தனித்தும் ஆராய்ந்து நிச்சயமில்லாத தொழிலை ஆரம்பித்தல் செய்யமாட்டார். (4)

465. சென்றால் எடக்கும் விதங்களை எல்லாம் முழுதும் எண்ணும், செய்கைகளை எண்ணிப்பார்த்து, அரசன் பகைவன்

பேலே, போர்க்குஞ்செல்லுதல் அந்தப் படைவளை அவர் உள்ள
 இடத்திலேயே பலப்படுத்தலாகிய ஒரு வழியாம். (5)

466. அரசன் தன் தொழில்தொழிலே செய்யக்கூடாத சாரி
 யங்களைச் செய்தால் கெடுவான். செய்யவேண்டிய காரியங்களைச்
 செய்யாதிருந்தாலும் கெடுவான். (6)

467. செய்வவேண்டிய சாரியங்களை முடிக்கும் உபாயத்தை
 எல்லாவிடங்களிலும் ஆரம்பிக்கக்கூடவன். ஆரம்பித்தபிறகு எண்ணுவோ
 மென்று ஒழிதல் குற்றமாம். (7)

468. முடியும் உபாயத்தால் தொழிலை முயற்சி செய்யாத
 முயற்சியானது, துணைவர் பலரிருந்து காத்தபோதிலும் குற்றப்
 படுமா. (8)

469. வேற்று அரசர்களுடைய குணங்களை ஆராய்ந்து
 அறிந்த, அவற்றிற்குப் பொருத்தமான செயலாக்கினால், அவரி
 டத்து எல்ல உபாயத்தைச் செய்தலுள்ளும் குற்றம் உண்டாம். (9)

470. அரசன் தொழில் முடித்தற் பொருட்டுத் தம் நிலை
 க்குப் பொருத்தமாக உபாயங்களைச் செய்தால், உலகம் அந்
 துடையது. ஆதலால் அந்த உலகத்தால் இகழப்படாத உபாயங்
 களை ஆராய்ந்து செய்யக்கூடவன். (10)

48-ஆம்-அதி-வலி அறிதல்.

The Recognition of Power in an Opponent.

[அரசவது சால்வகை உபாயங்களுள் தண்டம் செய்யக்குறி
 த்த அரசருவன் சால்வகை வலிமையையும் அளகது அறித
 லாம்.]

471. தன் சொல்கருதிய தொழிலை வலிமையையும்,
 அதனைச் செய்த முயற்சி தன் வலிமையும், அதனை விலகும்
 படைவளை வலிமையும், இவற்றுக்கும் துணையாயுள்ளோர் வலிமை
 யும் ஆராய்ந்து, தன் வலிமை மிகுந்தால் அந்தத்தொழிலைச் செ
 யக்கூடவன். (1)

472. தம்மால் முடியும் சொதிலையம், அகந்ருத்தசெரியவே
 ன்னெவதைய வலியையும, அந்நத எப்பொழுதம் மனம், மொ
 ழி; பெய்க்கள் அதவிடதது எனகதப பகைவர் மேல் செல்வம்
 அரசருக்கு முடியாத பொருள் ஒன்றுமில்லை. (2)
 அசை நால். 73

473. தலைவனாகிய யுடைய சர்மடைய வலியை அளவை
 த் தெரிந்த கொள்ளாத, உற்சாககசினுை தமனைப் பார்த்திலும்
 வலியவதோடு போர்செய்ய ஆமபிததுப் பின் அகை முடிக்க
 வகை தெரியாமல் கடுகில் கெட்ட அரசர் உலகத்திலே பண
 ராவர். (3)

474. பக்கத்த அரசருடன் பொருத்தி கடத்தலும் செய
 யாகம், தன்னுடைய வலி அளவை அறிவாமலும், காரணப்புக
 முக்கொண்டு அந்த அரசருடன் பகைதவவேத்தன் சித்திரத்தில்
 கெடுவான். (4)

475. மனிசிறகை ஏறப்பெற்ற பண்டியும் சமக்கும் மன
 வுக்குமெல் ஏறப்பெற்ற அரசு முதியும். (5)

476. ஒரு மாக்கொம்பின் துன்பிலே ஏறி சிந்தவர் உற்
 சாகக்கினுல் அகைத்தடத்த நேறும் ஏற முயற்சி செயதால், அது
 அவர் உயிருக்கு முடிவைகொடுக்கும். (6)

477. கொடுக்கும் வாயினிலே தமபிடத்திம் இருக்கும்
 பொருளின் அளவை அந்நத அகைகுத தாகபாடு கொடுக்ககா
 வன், அப்புகுகொடுப்பதானது பொருளைக் கரைப்பாறல் உட்கரும்
 வழியாகம். (7)

478. அரசருக்குப் பொருள் வநம் வழி சிறியதாக நிக
 தபோத்தலும், கொலவசுரு வழியின அளவு அகைப்பார்த்திலா
 அதிகமாக இல்லாவிட்டால் கெடுதல ஓர்முயிமில்லை. (8)

479. தனக்கு இருக்கும் பொருளின் அளவை அந்நத
 அதறகுத்தக்கபடி வாழாட்டாதானுடைய வாழ்க்கை உணந்து
 போவததோணறி, உண்மையில் உலலாததைய பின் அந்நத தோ
 த்றழும் இல்லாமல் கெடும். (9)

480. அரசன் தனக்குள்ள பொருளின் அளவை ஆரவா
 த அளவு கடந்த செலவு செய்வானால், அவன் செல்வம் சித்
 திரத்தில் கெடும். (10)

49-ஆம்-அதி-காலம் அறிதல்.
The Recognition of the Fitting Time

[அதாவது வலிமையினால் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைவர் மேல் சண்டைக்குப்போக ஆய்ந்த அரகர் அதற்குத் தகுந்த காலத்தை அறிதல்.]

71

சீனிசரர் வசனம்.

441. சான்றகர் சண்டையிற் வலிமையுடைய கோட்டாரைப் பார்ப்பதில் பொருளுகை போல, பகைவருடைய மாறுபாட்டை வெல்லக் கருதுகின்ற வேந்தர்க்குத் காலம் பார்த்துச் செயதல் அவசியம் வேண்டும். (1)

492. அரகர் காலத்தோடு பொருத்தத் தொழில் செயதல் தீராவது, ஒருவரிடத்திலும் நிலைபெறுதலிற்கும் செல்வத்தைத் தள்ளிவிட்டு வேறொருவருடைய கட்டிமையிற் செல்தல். (2)

493. அரகர் தொழில்களை முடித்தற்காகும் சாதனங்களுடனே செய்யக் கூறும் காலத்தை அறிந்து செய்வாரானால் அவ்வால செய்வதற்கு அருகையான தொழிலும் உண்டோ? (3)

494. ஒருவன் பொருள் முடிவதையும் ஆளக்கருத்தானால், அதுவரையில் அகவர்த்தியும் தொழில்க் காலத்தைத் தீர்ந்து விட்டால் பொருள் செய்வாரானால் அது அவனுக்கு உகையாகும். (4)

495. சான்றகர் தன் மூலத்தையும் அடைய நினைக்கும் அரகர், கம்முடைய வலியைக்கொடுக்கின்ற அந்தரகர், அதற்குத் தகுதியான காலத்தைப் பார்த்து, அதுவகையில் பகைவரோடு செல்லுதல். (5)

496. அதிக வலிமையுடைய அரகர், பகைவரோடு செய்வது சாப்பாத்திற்கின்ற ஒருவருக்கு, சண்டை செய்கின்ற ஆய்ந்தகாலத்தை பகைவருக்குப் பார்த்துப்போட்டுப் பின்னே காலவாகும் குணத்தை உடையது. (6)

487. அறிவுள்ள அரசர், பகைவர் தீங்குசெய்கபொழுதே அவர் அரியச் சிவிரபாகபுறத்திலே கோபம்கொள்ளார். தாம் அவரை வெல்லுதற்குப் பொருத்தமான காலத்தைப்பார்த்து, அது வருமளவும் உள்ளே கோபங்கொள்வர். (7)

488. சாம் வெல்ல நினைத்த அரசர், பகைவரைக் கண்டால், அவருக்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணிபுக்கடவர். அந்தக் காலம் வரது முடியும் இடத்து அவர் தலைகீழ் விழும். (8)

489. பகைவரை வெல்லக்கருதும் அரசர், தம்மால் அடைதற்கு அருகாரான காலம் வந்து கூடும்பொழுது, அது விரிந்துள்ளனவே செயதற்கு அருமையாய் இருந்த தொழில்களைச் செய்கடவர். (9)

அரசு ரிபஸ்.

75

490. பகைவர்களே செல்லாதிருக்கவேண்டும் கூடத்தலே கொத்து இருந்தால் போல் இருக்கக்கடவன். செல்லுக்காலம் வராத இடத்து அது தப்பாமல் செய்து முடிசுகும் விதம் போலத் தப்பாமல் செய்து முடிக்கக்கடவன். (10)

50-ஆம்-அதி-இடம் அறிதல்.

The Recognition of Place.

[அதாவது வய்கை, காலம் முதலியவற்றை அறிந்து பகைவர் மேல் செல்லுவான தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலை அறிதல்.]

491. பகைவரை விரைத்துக்கொள்ளுவதற்கான ஓரிடத்தைக் கண்டபிறகு அல்லாமல், எந்தத்தொழிலையும் ஆரம்பிக்காமலும், அவரைச் சிறியவர் என்று இசறாமலும் இருக்கக்கடவர். (1)

492. மாறுபாட்டோடு சேர்ந்த வகைமயுகடவரவர்க்கும், அரசர்சேர்ந்து அதினுள்ளுண்டாகின்ற பெருக்கம் பல பிரயோஜனங்களையும் கொடுத்தும். (2)

493. தருத்த இடத்தைத் தேர்ந்து தம்மைக் காத்தப் பின் பகைவர்மீது செல்வாரானால், வலிமை விலவாதவருடைய விடையுடையவராய் வெல்லுவார். (3)

494. யுத்தம் செய்தற்குத் தருத்த இடத்தைத் தெரிந்து சென்ற அரசர், அரணைப்பொறுதி கிடைக்காததொழிவை செய்வாரானால், முன் அவரை வெல்லக் கண்டதற்குப் பகைவர் அந்த எண்ணத்தைத் தீழ்த்துவிடுவார். (4)

495. முதலை ஆழமுள்ள தண்ணீரில் மற்ற உயிர்களை எல்லாம் வெல்லும். அது அந்தத் தண்ணீரின்மீதும் நீக்கினால், அந்த முதலையை மற்றைய உயிர்கள் எல்லாம் வெல்லும். (5)

496. பூமியிலே ஓடுகின்ற வலிமையுள்ள சக்கரங்களை யுடைய பெரிய தேர்கள், உடலில் ஓடமாட்டாது. இனிக்கடலிலே ஓடுகின்ற மர்க்கலங்களும், நிலத்தில் ஓடமாட்டாது. (6)

497. பகைவரிடத்து யுத்தம் செய்யும் விதங்களையெல்லாம் ஆலோசித்து அவைகளுடனே தகுந்த நடவடிக்கை செய்வார்
70 திருக்குறள் வசனம் -

வாராணசு அவர்க்குத் தைரியமல்லாமல் வேறொரு துணை வேண்டியதில்லை. (7)

498. பொருளுதேசனை யுடைய அரசன், சிறு சேனை யை உடையானை அழிக்க நினைத்து, அவன் தனியிருக்கும் இடத்தைப் போய்ச்சேர்வானானால் அவன் தன்பெருமை கெடும். (8)

499. அரிண அழித்தற்கு அருமையையும் பெருமையாகிய வலிமையும் வில்லாதவராயிருந்தாலும், யுத்தம் செய்வதற்குரிய பகைவரை இருப்பிடத்தில் சென்று வெல்லுதல் முடியாதது. (9)

500. பாகர்க்கு அடக்காதவையாயும், வேலையுடைய ஆளாக நிகராத கொம்பை உடையவையாயுமுள்ள யானைகளைக்காவ புலாதலின்றிச் சென்று சிலத்தலை அகப்படப்பொழுது நரிகள் கொல்லும். (10)

51-ஆம்-அதி-தெரிந்து தெளிதல்.
Selection and Confidence.

[அதாவது மந்திரி முதலானவர்களைப் பிரிப்பு, குணம், அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், காட்சி, செயல்களையும், கருத்து, ஆரம்பம் என்கிறபிரயோகங்களினாலே ஆராய்தல் செய்து தெளிதல்.]

501. அரசராலே தெளியப்படுவான் ஒருவன் அறம், பொருள், இன்பம், உயிர் பொருட்டால் வருமா அச்சம் என்கிற நான்கு சேதனையின திறத்தினால் ஆராய்தல், பின்பு தெளியப்படுவான. (1)

502. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்து குற்றங்களினின்று நீங்கி நமக்குப்பழுதுண்டா துமென்று பயப்படும காணமுடையவனிடத்தே அரசர் தெளிவு "நாணுவது செய்பதற்காதனவற்றின் கண் உள்ள மொடுங்குதல்" என்று, தொல்காப்பியத்தில் கச்சினார்க்கினியார் கூறியுள்ளார். (2)

503. படித்தற்கு அருமைபான தூல்களைக்கற்றுக் குற்றங்கள் நீங்கினவரிடத்தும், தட்படைய ஆராயுக்கால், அறிபாமை இல்லாதிருத்தல் அருமைபாம். (3)

504. குணம் குற்றங்களில் ஒன்றே யுடையார் உலகத்திலே இலயாமைபால், ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்களையும்

சீர்தூக்கிப் பார்த்து அரசு திருபுகையுள் மிகுந்தவைகளை ஆராய்ந்து மிகுந்தவைகளாலே அயனை அறிவக்கடவான. (4)

அரசு இயல்.

505. குடியாடமப்பு, குணம், அறிவு என்பவைகளால் மனிதர் அடைபடுகொடுக்காமலும் மறநறைய சிறுமைகடும், உரைகடாதாம சாம செய்பும செயல்களை (5)

506. கற்றா இலவாதவாசமபாதம் வில்லாததாலே பழிக்குடையாறுநீருக்கால, அவரை அரசர் தமக்கு உரியவர்கட்தெளிந்து ஆராய்க்க வா. (6)

507. அயர்காணாரசு அறிபயேன்றிரகையகளை அறிபாவனை அரசர் தமக்குரியவர்கட்தெளிதல், அயனுகரு (7) அறியாமையும செயல்கடும்.

508. தனதேநீர் சாபாதநிலவாதவரைப பிறப்ப, குணம் அறிவு முதலியவைகளையும், செயல்களையும் ஆராய்தல், தெளி

கூடுதலாக அது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (8)

59. எவ்வாறு ஆராய்வு தெளிபாதிருக்கக்கூடவன். ஆராய்வு தெளிபாதிருக்கக்கூடவன். (9)

510. அரசன் ஒருவன் ஆராய்வு தெளிபாதிருக்கக்கூடவன், ஆராய்வு தெளிபாதிருக்கக்கூடவன். (10)

52- ஆம்- அதி- தெரிந்து வினையாடல்.

Selection and Employment.

[அதாவது அப்படித்தெளிப்பாட்டவரை அவர் செயலவலை வினைகள் அறிந்து அவைகளிலே ஆளுதிராமம்.]

511. அரசன் முதலிலே ஒரு தொழிலை தன்னிடத்தே வைத்தால் அதிலே ஆவதும் ஆராததும் ஆகிய செயல்களை ஆராய்ந்து அறிந்து, அவற்றை ஆவதையே விருப்பிய குணத்தையுடையவன், பின் அதை அரசனாலே சிறந்த தொழில்களிலே ஆளப்படுவான். (1)

512. பொருள்கள் வரும் வழிகளை விருத்தி செய்து, அதிலே செலவாகுகள் வளர்த்து, அந்தப்பொருள் வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செலவ்களுக்கும், வந்த இடையூறுகளை ஆராய்ந்து நீக்க வல்லவனே, அரசனாகருத் தொழில செயல்கடவன். (2)

513. அரசனிடத்திலே அன்பும், அவனுக்கு ஆமவைகள்

11

அநியும் அந்வும், அனைத் செய்கையிலே கலங்காமையும், அதினால் பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல் ஆசையில்லாமையும் ஆகிய இந்த காங்கு குணங்களும் உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத் தெளிவுண்டாகும். (31)

514. எந்த உரையாலும் ஆராய்ந்து தெளிந்து தொழில் வைத்தபின்னும் அந்நத்தொழிலின் குணத்தினாலே வேறு பட்டம் மயிதர் உலகத்திம்ல பலர் இருக்கின்றனர். (4)

515. தொழில் தான் செய்யும் உபாயங்களைத் தெரிந்து, செயலாலும், றிடைபு ராசனாலும் வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்த துரடிவு செய்ய வல்லவரை அல்லாமல் இவர் கம்மிடத்திலே அன்பு உடையவரென்று மீவருவரை ஏவும் குணமுடையதல்ல. (5)

516. செய்யாதுடைய இலக்கணத்தை முன்னே ஆராய்ந்து செய்யாபடும தொழிலின் குணத்தைப் பின்னே ஆராய்ந்து அனைத்தும் அவ்வையுர அத்தத் தொழிலையும் சாலநீராகி பொருள் அந்நத்த, பின்பு அவனை அத்தத்தொழிலிலே ஆய்ந்து செய்க்கடவன். (6)

517. இந்நத்தொழிலை இந்நத்தாதனத்தினால் இவன் முடிக்க வல்லவனென்று ஆராய்ந்து அறிந்து, இந்நமுன்றும் தமமுள் ஒத்திருந்தால், அந்நத்தொழிலை அவனிடத்து விடக்கடவன். (7)

518. அரசன் ஒருவனாத் தன்னதொழில் செய்கத்து உரிய வானை ஆராய்க்கு, துணரகரிதகு, அவனை அத்தத் தொழில் செய்யத்தகு உரியவலகுபபடி உயரச் செய்யக்கடவன். (8)

519. தன்னுடைய காரியத்திலே எப்பொழுதும் முயற்சியுடையவரைய இருப்பவனைத் தனக்குச் சுற்றமாய் கடக்கின்ற குணத்தை அது பொறுதவருடைய சொல்லுகக்கட்டு அரசன் மாறுபட நினைப்பானாலும் சிந்தி அந்ந அரசனை விட்டு நீங்குவான். (9)

520. தன்னுடைய தொழில் செய்பவன் மாறுபடாத தொழில் செய்வதனால், உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அவனை அரசன் தினரநேறும் ஆராய்ந்து வரக்கடவன். (10)

[அதாவது அரசன் தன் சுற்றத்தாரைத் தன்னிடீட்டு நீர்
காமல் தழுவுதல்.]

அரசு இயல்.

79

521. ஒருவன் செல்வம் நீங்கித் தரிசுவிரிந்து ஆனகாலத்தி
லும் விடாது தமமொடு அவனிடத்தண்டாடிய பழறமைப்பைப்
பாராட்டும் குணம் சுற்றத்தாரிடத்தே உண்டி. (1)

522. அன்புள்ள சுற்றம் ஒருவனாகக் கிடைக்காது, அது
கிடைக்க இல்லாத பல செல்வங்களையும் கொடுக்கும். (2)

523. அந்தச் சுற்றத்தோடு மனக்கலம் இல்லாதவனது வாழ்
கைக்குப் பரப்புக்கொள்கின்றமலர் காண்பதை ஒருகூடம் (3)

524. ஒருவன் செல்வத்தைப் பெறாது ஒருவன் தன் சுற்ற
த்தினால் தான் சூழப்படுகின்றவர்களைப் கழியும் நடக்கவாரம். (4)

525. ஒருவன் சுற்றத்தாகு வேண்டுகின்றவர்களைக் கொடுக்க
தலும் இன் சொல் சொல்லுதலும் செய்ய வல்லவனானால், அவ
ன் கமழியல் தொடங்குதல்வகைச் சுற்றத்தாரை சூழப்படு
வான் (5)

526. ஒருவன் கொடையை உடையவனாகும் கோபத்தை
விநயமாக்கவாரும் ஒருபுறமுள்ளும், அங்குப்பேரால் சுற்றம்
டையவர இயல் வரத்தில ஒருவருடையிலே. (6)

527. காசம் தனக்கு இரையிடைத்தொழுகுது அந்த
கற்றைக்காலம், இன்னதற்கு அன்றத்து அவரம் 1, 10 உண்டி
அதுமீ 10, சுற்றத்தார் அடையும் செல்வங்கொடு அப்படி
தன்மை உடையவர்க்கே உண்டாகுட. (7)

528. அரசன் எல்லாரையும் ஒரு களமையாரைப் பார்த்தா
மல் அவ்வாறு தருதற்குத் தகையப் பெரிதும் உடையானால்,
அது கேட்கும் அரசர் அந்தச் சுற்றத்தார் பலரும் விடாது வாழ்
வார். (8)

529. மூன்று சுற்றத்தாரால் இந்நூறு தனத்தோடு பெருந்தா
மல் வாழ்க்கும் ஒருகாரணத்தால் கண்ணிடீட்டுப் பிரிந்தபே
னவா, இன் வந்து சுற்றத்தார், ஆகுதல் அந்தப்பிரிவினை காணும்
நீங்கத்தானே உண்டாகும். (9)

530. புருஷன் தன்னிடத்தினின்றும் காரணமிலாமல் பிரிகுதுபோய்ப், பின் ஒருகாரணத்தினால் வந்த கருமத்தானே அரசன் அந்தக் காரணத்தைச் செயதுவைத்து ஆராய்ந்து தழுவிக்கொள்ளக்கடவன். (10)

80

திருக்குறள் வரணம்.

54- ஆம்- அகி- பொச்சரவாரணம்.

Unforgetfulness.

[அதாவது அழகு, செல்வம், ஆற்றல் முதலானவைகளால் சாதோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்காதது கொள்ளுகவிலும், படைவகையழிதல் முதலிய காரியங்களிலும் மறதிசெய்யாமை]

531. அரசனுக்கு மிகக் கடுமையான மனமெழும்பியால் உண்டாவாசனம் மறதி, அளவு இல்லாப்போததிலும், தீதாம். (1)

532. சித்திய தரிசுதீம அறிவைகடுக்கும விதம்மேலால், ஒருவன் கீததையை மறதி கெடுக்கும். (2)

533. புதுமுடையவர்க்கிந்ததல், மறந்து நடப்பவருக்கு இவ்வீ. அது நீதி அல்லுடையவர்க்கு மாத்திரமே அல்லாமல், உலகத்திலே எப்படிப்பட்ட அல்லுடையார்க்கும் சமமாக முடிந்தது. (3)

534. மனத்திலே புதுமுடையவர்க்குக் காடுமலை முதலாகிய அரண்களுள்ளே பிராணியும் அவைகளால் பிரியேஜனம் இல்லை. அதுபோல மறதியை உடையவர்க்கு செல்வம் எல்லாம் உடையவர்க்கு இருந்தாலும் அவைகளாலே பிரியேஜனமில்லை (4)

535. தன்னால் வாராமல் காக்கக்கூடிய துன்பங்களை அளவ வந்துவதற்குமுன்னே கொடுத்து காத்தன்கொள்ளாமல் மறதிருந்தவன், பின் வந்தகாலத்தக்க காலமுடியாமல் தன் குற்றத்தைக் கண்டித்து வருத்தப்படுவான். (5)

536. எவரிடத்திலும் மறதி இல்லாமையாகிய குணம் எத்தக்காலத்திலும் நீங்காமல் இருக்குமானால், அந்தகுடி சமமானது வெற்றெழும்பில்லை. (6)

537. மறவாத மனத்திலே நன்கு ஆலோசித்துச் செய்யும் அரசனுக்கு இவையொப்பாது அருமைமானவை என்று சொல்லப்படுகிற முடியாத காரியங்கள் இல்லை. (7)

538. நீதி நூலுடையார் இவை, அரசருக்கு உரித்தானவை என்று உபததிச சொல்லிய செயல்களைச் செய்யாத மறவ திருந்தவர்க்கு வழுபிறப்பிலும் கனமை இல்லை. (8)

539. அரசா தம மகிழ்ச்சியினாலே, கர்வம் அடைந்தபோது அரசு ஓயல். 81

முற்காலத்திலே அதனால் உண்டாகிய மறதியினாலே, உடையாளை நினைக்கக்கடவர். (9)

540. அரசன் தான் நினைத்தபொருளையே மறதி இல்லாமல் நினைக்கக்கூடுமானால், தான் அடைய நினைத்தபொருளைத் தான் நினைத்தபடியே அடைதல் எனினாகும். (10)

55-ஆம்-அதி-செங்கோன்மை.

The Right Sceptre

[அநாவது அரசராலே செய்யப்படும் முறைமை.]

541. அரசர் தம்முடைய குடிசன் குற்றஞ்சொந்தால், அந்தக் குற்றத்தை ஆராய்ந்து எவரிடத்திலும் தாக்குண்ணியம் இல்லாமல் நடுவு நிலைமையுடையவராய், அதற்குற்றத்ததற்கு தாக்களிலே சொல்லும் தண்டனைகளைச் செய்தலே நீதியாம். (1)

542. உலகத்தினுள்ள உரிக்கொன்றாம், மகழொய்தலால் அந்த மகழவை கோகல் வாழும். அதுபொலக்குடிகள் அரசருடைய சொல்லாலே கோகல் வாழும். (2)

543. அரசருடைய செங்கோலானது பிராமணருக்கு உரித்தான வேதத்திற்குப், அதினால் சொல்லப்பட்ட தருமத்திற்கும் காரணமாயிருக்கின்றது. (3)

544. தன்னுடைய குடிகளை அணைத்துச் செங்கோலையும் செலுத்தும் பெரிய நிலத்தையுடைய அரசரது அடிமைப் பொருநதி உலகத்தார் விடாது நிற்பார். (4)

545. வேண்டிக்காலத்த மழையும், குறைபாத விளைவும் ஒன்றுபடசேர்ந்து, நீதிபொருத்திய அரசனுடைய நாட்டில் உள்ளனவாம். (5)

546. அரசனுடைய செங்கோல் கோணுதிருந்தாம். அவருக்குப் போரில் ஐயத்தைக் கொடுப்பது அவர் ஏதும் வேல் அல்ல; ஆனால் அவருடைய செங்கோலை. (6)

547. அரசன் தன்னுடைய செங்கோலைத் தடை போடாநாடிச் செலுத்தவானான், அவன் பூமி முழுவதையும் காப்பாற்றவான; அயனுடைய செங்கோலை அவனைக் காக்கும். (7)

82

நீர்த்துறள் வசனம்.

548. வழக்குச் சொல்லுபவர்க்கு எளிய சமயத்தை உபயோகி. அவற்குற அறிவுடையோர் பலரோடும் தீரண்படுத்த நீதி செலுத்தாத அரசன் தாழ்த்த பதத்திலே நின்று வருவரும் கெடுக்காமல் தானே கெடுவான். (8)

549. குடிகளைப் பிறர் வருத்தாமல் காத்துத் தானும் துன்பப்படுகாதது காப்பாற்றி அவரிடத்திலே குற்றமுண்டானால் அதனை நீக்கும்படித் தண்டித்தல் வேந்தன் தொழிலாம். ஆனால் அதுபழியல்ல. (9)

550. அரசன் கொடியவர்களைக் கொன்று கல்லோரைக் காப்பாற்றல், உழவனை பயிணக், களைப்பிடுங்கிக் காடபாற்றலோடு சமமாகும் (10)

55- ஆம்-அதி-கொடுங்கோன்மை.

Tyranny.

[அதாவது செங்கோல் கோணுதலாம்.]

551. பொருளை விநியோக குடிகளை வளத்தி அகிராமம் செய்யும் அரசன் விநியோககதினால் கொலைத்தொடரிலைக் கைகொண்டு நடப்பவரைப்பார்க்கிலும் கொடியவனாவான். (1)

552. கொங்கோல அரசன் குடிசனிடத்தில் பொருள் வேண்டிக், வேற் படைகொண்டு வழியில் அலைததப் பறிக்கும் இடக்கத்தலியே நின் ற சன்வன் வழிப்போக்கர்களை கோகநி உன்னுடைய கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுவென்று வேண்டுவ தோலி சமமாகும். (2)

553. நான்நேறும் தன்னுடைய காட்டிலே உண்டாகும் குற்றவகளைத் தீர விசாரித்த, அதற்குத் தக்கபடி நீதி செய்துத் தாத மனனவன தின்க்நோறும் காடு தூழப்பான. (3)

554. பின் வருவதை எண்ணாமல் அநீதியைப் நடக்கும் அரசனை, அந்தந்தியசெயலால் முன சம்பாதித்த பொருளையும் பின் அகைச் சம்பாதித்தற்குக் காரணமாகிய குடிகளையும் ஒரு சேர ஹிழப்பான. (4)

555. அரசன் அநீதியினலே குடிகள் துன்பப்பட்டு அதைச் சாச ஹிழம். 93

சகிக்கமாட்டாமல் அநூத கண்ணீர் அன்வன, அரசனுடைய செலவமாகிய பாததை வெட்டுவ்வன். (5)

556. அரசருக்குக் கீர்த்திக் தம்முடைய நீதியினால் உண் டாகும்; அந்த நீதியில்வாவிட்டால் அதை அரசருக்கு அப் புகழ் இல்லை. (6)

557. பூயியிலே வாழும் உயிர்களுக்கு மழை இல்லாமல் எந்தவகைத் துன்பம் கொடுக்குமோ, அந்தவகைததுன்பம் அநுள இல்லாத அரசனுடைய காட்டில் யாழும் குடிகளாகுண்டாகும் 7

558. நீதி சப்பிய அரசன் கொங்கோலிள்கீழ் வாழும் குடிசனக்குத் தரிததாததைப் பார்த்திலும், பொருள் உணவ வாக இருததல் அதிக துக்கத்தைக்கொடுக்கும். (8)

559. அரசன் தான் சம்பாதிக்கும் பொருளை நீதி தப்பிச் சம்பாதிப்பானுனால், அவனுடைய காட்டிலே பரமமகழயானது இல்லாமற்போகும்படி மேகம் பொழிதலைச்செயலாத. (9)

560. காப்பாற்றவேண்டிய அரசன் உயிர்களைக் காப்பாற் றாவிட்டால் அவன் காட்டிலே தருமயில்லை; பகைகளும் பாஸ ச்ருவகும்; பிராமணர்களும் தூலகளை மறத்தவிசிவார். (10)

57-ஆம்-அதி-வெருவந்த செய்யாமை.
Absence of Terrorism.

[அதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும் பகுதி என்று சொல்லப் படுகிற மாதிரி முதலாவது அங்கங்கள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை.]

561. ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்கு செய்தகாலத்து மத்தியஸ்தமாரிந்து அகதத்தீர விசாரித்தப்பின் அப்படிப்பட்ட காரியம் செய்யாமலிருக்கும்படி அந்தக்குற்றத்திற்குப் பொருந்த அவனைத் தண்டிப்பவனை அரசனாவான். (1)

562. செல்வம் நீண்டகாலம் தமமிடத்து நீங்காமல இருக்க விரும்புவோர், ஒருவனைத் தண்டிக்க ஆரம்பிக்கும்போது, அளவு மீறிச் செய்வா போல் ஆரம்பித்துச் செய்யும்பொழுது அளவு மீறாமல் செய்யக்கடவார். (2)

81 திருகுதரன் வசனம்.

563. அரசன் குடிகளால் பயப்படுதல்படியான செய்கைகளை செய்து நடக்கவும் கொடுக்கவேண்டுகிறதால், அவன் உணமையாகவே சீக்கிரத்தில் கெடுவான். (3)

564. கமமுடைய அரசன் நீதி இல்லாதவனென்று குடிகளால் சொல்லப்படும் தாயம தரும் சொல்லியுடைய அரசன், நியுஞ்மு குறைகது, செல்வமு சீக்கிரத்தில் இழப்பான். (4)

565. தளனைக்கணவேண்டும் குடிகளுக்குத் சமயம் கொடா தவறாது, கண்டால் கெடுகிறது முகத்தையுடையவனுயிருக்கிற அரசனாகைய பெரிய செல்வம், பேயால் காணப்பட்ட செல்வம் போல பிரயோஜனப்படாது நீங்கும். (5)

566. அரசன் கெடு சொல்லியுடையவனாயும், நாட்சன் விபரிநிலாதவனுயிருக்கதால், அவன் பெரிய செல்வம் நீண்டகாலநிலாமல அப்பொழுதே கெடும். (6)

567. கடுஞ்சொல்லும், குற்றத்திற்கு அதிகமான தண்ட
ணையும், அரசனுடைய பகை வெல்லுதற்கு எற்ற மாறுபாடாகிய
இருமணப் தேய்க்கும் அரசமாம். அதாவது அரசனது வலிமை
பைகெடுக்கும். (7)

568. ஒரு காரியத்தைப்பயர் உடாகிய எண்ணத்தை
மந்திரிகளுடைய நானும் எண்ணிசெய்யாத அரசன் அந்தத்
தவறியலே தன காரியம் டெட்டவிடததத தணைக்கோபத்திலே
செலுத்தி அயர்களைக் கோடுப்பானான். அவன் செவ்வம நான்
ப்தாறும் கருக்குப. (8)

569. புத்தம் வருதற்கு முன்னே தனக்குக் காவலாக அர
ண்கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் போர் வந்தபொழுது காப்பில்
காணாமலான பயந்து சீகிரத்தில் கெடுவான். (9)

570. கொடுக்கோலரசன் நீதி நூல் முதலியவைகளைக் கல்
லாதவரைத் தனக்கு மந்திரிகளாகச் சேர்த்துக் கொள்ளுவான்;
அந்தக்கூட்டம் பூமிக்கு அதிகமான பாசமே ஒழிய வேறொன்றி
லலை. (10)

51-ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம்.

Beuginity.

[அதாவது தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டான் அவராலே
சொல்லப்படடையவனை மறுக்கமுடியாதிருந்தால்.]

அரசு விவரம்.

85

571. கண்ணோட்டம் என்று சொல்லப்படுகிற அடிப்படைய
ப்புடைய அழகு, அரசரிடத்தே உண்டாகி நுத்தால், இவ்வகை
உண்டாகிற்று. (1)

572. உலக கண்டளானது கண்ணோட்டத்தினிடத்தே கிழ
மென்றபடியால், அந்தக் கண்ணோட்டம் இவ்வகை என்னாத
பூமிக்குப் பாசமேயெழிய வேறொன்றுமில்லை. (2)

573. இதை, பாடல் தொழிலோடு சொசுத்தலின்னா லீட்
டால் என்ன பிரயோஜனத்தைகொடுக்கிறது? அதே போல் உலக
னோட்ட மில்லாதவிடத்து என்ன பிரயோஜனமுண்டாது? (3)

574. தருதிபுள்ளவாதத் தாட்சண்னியநிகராத கண்ணா முகத்திலே உணுகைவழிபாப் பார்ப்பவர்க்குத் தோற்றும அங் காமல் வேறு என்ன பிரயோஜனத்துதச் செய்யம்? (4)

575. ஒருவன் கண்ணிற்ரு அணிபுந் ஆராயாமானது தாட் சண்ணியமெ. அத்த ஆராயணம் இல்லாவிட்டால், அத்தக் கலா புண்ணொன்று அறிவுடையோரார் அறிப்பாநிம. (5)

576. ஒருதற்கு உரிய கற்றொடு பொருத்திவிடுதும் தா ட்சண்ணிய பிரஸாதவர், சந்திரிசென் மலாய் இருகதாலும மலா டீனாடு பொருத்தி சிந்திமாத்தனை முயா. (6)

577. தாட்சண்ணியார் இல்லாதவர் கண்ணுடையவருமல ளர்; அது உடையவர் கண்ணுடையாரும ஆவா. (7)

578. தம்முடைய காரியம கெடாமல தாட்சண்ணியிட செ யும் அரசருக்கு இகத உலகம உரிமைபுடையதாவிருக்கின்றது. (8)

579. தம்மைவருத்தும் குணத்தாபுடையவருக்கும் தாட் சண்ணிய முடையவாசிக் குறந்ததைப் பொறுக்கும் குணமே அரசருக்கு மேலானகுணம. (9)

580. எவராலும் அரியத்தர்க்கக் கற்றொட்டத்தை விரும் புவோர், தம்மொடு பழுவொலா தருக்கு கருவலாத உணவிட்டா ளார், கன்டு மறுகயாட்டலையபல, அத்தினை உண்டு பின்னும் அவர்கோடுவிடுபபா. (10)

86

நீருக்குள் வசனம்.

59 ஆம்-அதி ஒற்றாடல்

The use of Detectives.

[அசாலது பகைவர், அயலோர், சிகேதீதர் என்ற மூவரிட த்தும் நிகழ்ச்சதை அறிதற்கு ஒற்றை ஆளுதலாம்.]

581. அரசன், ஒற்றனும் புகழ்உள்ள நீதி நூலும் ஆகிய இரண்டும் தன்னுடைய இரண்டு கண்களாகத் தெளியக் கட்டவன். (1)

582. எல்லரிடத்திலும் நடப்பவைகள் எல்லாவற்றையும் கரங்கோறும் ஒற்றனாக சீக்கிரத்தில் அறிதல் அரசருக்குரித்தான தொழிலா. (2)

583. ஒற்றனால் யாவரிடத்திலும் நிகழ்த்தவைகளைத் தெரிந்த வரரசெய்து அவைகளால் உண்டாகும் பயனை ஆராய்ந்த அறிவரச அரசன் வெற்றிபடையான். (3)

584. அரசனுக்குரிய காரியம் செய்யும் அமைச்சர் முதலியோர் சுற்றத்தார், பகைவர் என்று சொல்லப்பட்ட அனைவரை யும் சொல்லாணம், செயலாணம் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான். (4)

585. எவருடைய செயறியைத் தெரிந்து கொள்ளச் சென்றானோ, அவரால் சக்தேகிப்பாடாத வடிவோடு பொருந்தி, அவர் சக்தேகிக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தால், கோபங்கொண்டு பார்க்கின்ற அவர் கண்ணிற்கு அஞ்சாமல் நின்று, சாமர்ப்பத தானதன்மும் சந்திரனைக்கு உபாயங்களைச் செயறாணம், மனநிலைள்ளதை வெளிப்படுத்தாது இருக்கவல்லவனே ஒற்றனாவான். (5)

586. முழுவுதயத்தறத்தவரையும், கிரக ஒழுக்கத்தவரையும், போகக்கூடாத இடங்களில் எல்லாக் போய விசாரிக்கவேண்டியவைகள் எல்லாம் என்றும் விசாரித்து அந்த இடத்திலுள்ளோர் சந்தேகப்பட்டுப் பிடித்து எந்த விதமான தன்பஞ்செய்து கேட்டபோதிலும், தன்னை வெளிப்படுத்தாமலிருப்பவனே ஒற்றனாவான். (6)

587. எவருடைய செயல்களைத் தெரிந்து கொள்ளச் சென்றானோ, அவர் மறைபச்செய்த செயல்களை, அவருக்கு உரித்தானவர்களாலே கேட்கவல்லவனுக்கே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட செயல்களிலே பின் சந்தேகப்படாமல் நிர்மாணிக்கவல்லவனே ஒற்றனாவான். (7)

588. ஒரு ஒற்றன் மறைவாயத் தெரிந்துகொண்டு வந்து அறிவிக்கப்பட்ட காரியத்தை, மற்றும் ஓர் ஒற்றனால் தெரிந்து கொண்டு வாச்செய்து, ஒத்திருத்தலையும் பார்த்துக் கொள்ளக் கடவன். (8)

589. ஒற்றரை ஆரூயிடத்த ஓர் ஒற்றன் கற்றோர் ஒற்றனை அறியாதிருக்கும்படி ஆளக்கடவன். அத்தமாதிரி ஆணப்பட்ட ஒற்றா மூவரை ஒருகாரியத்திலே வேறு வேறு ஆணப்பி அத்த மூன்று பேர்களுடைய சொற்சான்றம் ஒத்திருக்குமானால், அத்தப் பொருளை உண்மை என்று தெளிந்து கொள்ளக்கூடவன். (9)

590. மறைத்தவைகளைத் தெரிந்து சொல்லிய ஒற்றனிடத்துச் செய்யும் சிறப்பையபிறர் அறிபாமல் அரசன் செய்யக்கடவன். அப்படிச் செய்தானானால், தன் உட்கே அடக்கப்படுகிற இரகசியங்களைத் தானே வெளியில் இட்டவனாவான்.

60 ஆம் - அந் - ஊக்கம் உடைமை Energy.

[அதாவது மனம், நெய்தில் செய்தலிலே தாவி அ இல்லாமல் உற்சாகம் உடைத்தாதவாய்.]

591. ஒருவரை உடையவர் என்று சொல்லுகிறார் சிறுத்த ஊக்கமே. அது இல்லாமல் வேறுகடையது தானும் உடைய ராவதோ? ஆகா. (1)

592. ஒருவனுக்கு ஊக்கமுடைமையே நிலைபெற்ற உடைமையாம். மற்றைய பொருளுடைமையாவது நிலைபெறாமல் கீழ்ப்போம். (2)

593. நிலைபெற்ற மனவெழுச்சியைக் கைப்பெறுவார உடையவர் கைப்பொருளை இழந்தார் ஆனாலும், யாம இழந்துவிட்டுமென்று மனம் சமுடார். (3)

594. அகாலில்லாத ஊக்கத்தை உடையவர் இடத்தே, பொருளானது தானே வழி தேட்டுக்கொண்டுசெல்லும். (4)

595. நீர்ப்பூங்களுடைய தாளினது நீட்சியானவை நீந்தி
நீரின் அளவினவாம். அதுபோல் மக்களுடைய உயர்ச்சி, மலர்
மூச்சிபின் அளவினதாகும். (5)

596. அரசர் நினைப்பதெல்லாம் தம்முடைய உயர்க்கினைய
நிரூக்குதல் வசனம்.

597. அரசர் நினைப்பதெல்லாம் தம்முடைய உயர்க்கினைய
நிரூக்குதல் வசனம். (6)

598. யானை கடடாசிய அப்பினால் புண்டிடவிடத்தம்
சாரா தபெருமையை நிலையாகத் தம், அதுபோல மனமுசரி

யை நயவா தம நினைத்த உயர்ச்சிக்கு அறிவு வந்தகாலத்திலே
யுட தாசாமல தம் பெருமைமை நிலையாகத்தவார். (7)

599. உயர்ந்த அரசர் இத்த நகைத்தாரூள் யாம்
நகைக்க முடியுமடையென வனது தமமைத்தாடும் மதித்தலை
அடைபார். (8)

600. யானை எல்லாமிருசகைதப்பார்விலும் காண் பெரிய
பெரிய உடையது அல்லாமல் உயர்வான சொம்புடையது
பெரியது. ஆறாடும் புரிவானை எதிர்த்தாலஅதற்கு அஞ்சும் (9)

601. புறவனுக்கு திடமான அறிவு ஊக்கமிருந்தேயே
உயர்ந்தவையாய் அரசர், மரங்களாயார். சாதாரணர்களை
விடேய நாயுடையது வேறாயமை வழியு பனிதவடிவாயிரு
பவையே வழிய வேறியலை. (10)

61. 2. 2. 10 - 10 - இன்மை Unsungshu

[அரசர் நினைப்பதெல்லாம் தம்முடைய உயர்க்கினைய
நிரூக்குதல் வசனம்]

611. காம நிராகரணியிப மதுயானினக்கு, ஒருவனு
டைய சொல்லாடைய ஒருவ சொல்ல மறுக்கக்கூடும். (1)

602. சாரிந்தை நாயகியே மெய்யம் போலும் உயர்நம
 எந்நாயகி எந்நாயகியோ, சோயயிசைசோயயலாகவே கருதி
 முயற்சியாக நடக்கப்பட வர. (2)

603. நீக்க வேண்டியதாகிய சோம்பீலை தன்னுள்ளே
 கொண்டிருக்கும் அழிவிலலாதவன், சிறுதகுமுடனே அழி
 யா. (3)

604. சோயயலில் விழுந்து முயற்சி விரலாதவருக்குக்
 சோயய முயற்சி படை சிறந்தவருக்கும் அநீகரிக்கும் (4)
 அநீகரிக்கும். 89

605. சோம்பீலும், சிந்தித்தல் செய்யவல்லவர்களைக்
 காலதாமதம் பித்திச் செய்யும் நாயகியும், மறதியும், சித்தி
 யையும் ஆகிய இந்த காலகால நாயகியும் தன்மையை உடை
 யவர் விரும்பி, ஏறும் நடக்கலாய். (5)

606. சூழி முயற்சியையும் ஆண்ட அநீகரிக்கையெனச் சொல்
 ம் தானே வந்து சோயய விடத்தல், சோயயலுள்ளவர் பெரிய
 சிறியேனானதை அடைதல் இவ்வீ. (6)

607. சோம்பீலு சிந்திப்பவால் பெருமையை உடைய முயற்
 சி இவ்வாதவர் சிந்தித்த முயற்சியை சண்டித்தல் முயற்சியென
 அதனால் பயன்காணாமல் பிள விகழ்த்து சொல்லும் சொல்லி
 க்கேட்பர். (7)

608. கருதாமலே சிறந்த அநீகரிக்கையெனச் சொல்பவன்
 தான் குணம் உடையவருமாயும், அது தன் விசேஷத்தையு
 அடிமையாகும் தன்மையை உண்டாக்கும். (8)

609. ஒருவர் தன்சோயயலை முற்றும் விட்டு விடுவானு
 னும், அவருடைய குடியினிடத்தும் வலிமையினிடத்தும், குற
 தவகா நடக்கும். (9)

610. சோம்பீலு சிந்தித்த அநீகரி, கள் அடிமையினாலே
 எல்லாவற்றையும் அளந்த மகாசிறியவரையி அளந்த சுவர்க்
 க மத்திய பாதாளம் எனலும் முயற்சி சிந்தித்ததையும் ஒருசொ
 அடவான். (10)

62-ஆம்-அதி-ஆள் விடீ உடைமை
Manly Effort.

[அதாவது இடையிடாது நேசமுடையிருக்கவேண்டுக.]

611. தமமுடைய சிறுமைகளை நோக்கி, நாம் இத்தொழிலை முடித்தல் அருமை உடையது என்று நினைத்து மேற்கொண்ட தொழிலில் மனத்தளராதிருக்க வேண்டும். அந்தத்தொழிலை முடித்ததற்கு வேண்டிய பெருமைகளை, முயற்சியானது கொடுக்கும். (1)

612. மேற்கொண்ட காரியத்தை முற்றுப் பெறச்செய்யாது விட்டவரை உலகம் விட்டு நீங்கியவர்களை, சீர்ப்பயவேண்டி எதிர்ப்பதே தாரச்சியல்லாமல் முடிக்கக்கூடவன், (2)

90

நிருத்தூன் வசனம்-

613. யாவுக்கும் உபகாரம் செய்தல் என்னும் சிறப்பானது, முயற்சி என்று சொல்லப்படுகிற உயர்ந்த குணத்தினிடத்தே நங்கியது. (3)

614. முயற்சி இல்லாதவனுடைய உபகாரி என்னும் குணமானது, படைபைக்கண்டால் பயப்படும் பேடியானவன், அந்தப்படைவினிடத்தே தானுடைய வகையில் வாடாக்கொண்டு சூறும் தனமைபோல இல்லைபாம். (4)

615. தனக்கு இன்பத்தை விரும்பாமல் தொழில் முடித்தாலேயே சிறப்புவேளை, தன்னுடைய சுற்றத்தாரும் சிடுகிறருமாகிய கேளிருடைய துண்டத்தை விலக்கி அதனைத் தாக்குவதாகிய தூணும். (5)

616. அரசரிடத்தே உண்டாகிய முயற்சி அவருடைய சொல்வததை வளர்க்கும். அந்த முயற்சி இல்லாமையானது தரிதகிரதகை யுண்டாகும். (6)

617. கருமை நிறமுள்ள தேவியானவள், ஒருவனுடைய
 ரோமபாசிலிடத்திக்கு இருப்பாள என்றும், இவளையேரியானவள்
 ஒருவனுடைய முயற்சியிலே இருப்பாள் என்றும் அறிந்தோர்
 சொல்லுவார். (7)

618. யாவோருணத்தாகக் கொடுப்பதாகிய விதியில்லாமையே
 ஒருவருக்கும் பழியாகாது. செரிந்தகொள்ள வேண்டாமையாகையே
 தந்திரம், தொழிலசெய்யாமையே பழியாகும். (8)

619. முயற்சித்துச் செய்ததொழில் விதிவார்த்தால் முடி
 யாமற்போனாலும், யாவததனமானது தன்னுடைய உடம்பு
 வருத்திய வருத்தத்தின் கலியளவு பாழாகாமல் கொடுக்கும். (9)

620. தளர்ச்சியிலவாமல் தொழிலைச் செய்பவர், பயனை
 வீணாகுமாறு விதியையும் நீக்குவார். (10)

63. ஆய்- அநி-ஓடுக்கண் அழியாமையே.

Hopefulness in Trouble.

[அதாவது தொழில் செய்பவன் விதியினாலாவது, பணம்
 இல்லாததினாலாவது, உடம்பு வருத்தத்தாலாவது தனக்குத்
 துன்பம் செய்தாலிடத்தா, அதற்கு மனநிறைவாகாமல்.]

அ 14 ஆடா.

91

621. ஒருவனுக்குத் தீவினாநிலை துன்பம் வந்திடத்த
 அதற்கு வருத்தமால் மனமழிவதெனவன். அந்தத் துன்பத்தை
 மேலு மேலுமாய் எதிர்த்தவல்லது அந்த மகிழ்ச்சி போலவது
 வேறொன்றுமில்லை. (1)

622. வெள்ளம்போலக் கரை இல்லாத துன்பங்கள் எங்
 களம், அறிவுடையவர் தன் மனநிலையிலே ஒன்றை நீக்கக் கூட
 பொழுதே இல்லாமல். (2)

623. தொழில் செய்யும்போது அதற்கு இடையிலே வாத
 துன்பத்திற்கு வருத்தப்படாதவர், அந்தத் துன்பத்திற்குத் தன்
 பதைக்காமல் முண்டாகுவார். (3)

624. தடைப்பட்ட இடத்தை எல்லாவற்றிலும் பண்ணுபவ
இரத்தசெலையும் சடாலைப்போலக், காசிடத்தை மேலொ
ண்பி செலுத்தவல்லவனை வந்த அடைந்த தன்பம தானே தன்
ப்ப்பிரிவை உடையது. (4)

625. தன்பங்கள் இடைவிடாமல் மேலும் மேலும் வராத
போதிலும், மறைகலங்குதல் இல்லாதவனை அடைந்த தன்பங்
கள் தாமே தன்பப்பிடும. (5)

626. செலவழிகள் காலத்தாது இது பெற்றேமென்று
உலோபம் செய்பாதவர், தரித்திரம் அடைந்த காலத்திலே, பண
த்தினிலே தன்பக்கத்தை குறித்து வருத்தார். (6)

627. அறிவு, உணர்வு, பசுமை, தேவன், நாயன், கிளர்ச்சு என்
கிற வகையைய சிறப்பிப்பவன உடையவன் தன்பம் வண
னும் வானுக்கு இலக்கானது என்று தெளிந்து தமக்கில் அநாத
த தலைபதைத் தன்பமாகக் கொள்ளார். (7)

628. தன்னுடைய உடையிருக்கிறபாணவகளை கிரம
பாமலை, கிணியால் தன்பமடைதல் செய்யுமென்று அறிந்திரு
ப்பவன் தன்னுடைய முயற்சியினாலே தன்பமடையான். (8)

629. தொழில் செய்ததால் தனக்கு இன்பம் வந்த விடத்
து அநாத இன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தினால்
கிரமபாதவன், தன்பம் வந்த விடாததும் அநாத தன்பத்தை
அனுபவித்துக் கொண்டே மனத்தினால் வருத்தான். (9)

630. ஒருவன் தொழில்செய்யும் காலத்தாது முயற்சியினால்
உண்டாகும் தன்பத்தைத் தனக்கு இன்பமாக நினைதால, அது
தன்னுடைய பணகவர் என்கு மதித்தற்குக் காரணமாகிய சிறப்பி
பககொடுக்கும். (10)

அாக இயல் முற்றும்.

ஆங்க இயல்.

The Essentials of a State.

[அாக இயல் எட்டத்ததளில் ஒற்றற்கு ஒன்று திணையாகிய
ஆக்கங்கள் ஆறானது தன்மையைக் கூறுதலாம்.]

61. ஆம்-அளி அமைச்சர்.

The Ministry.

[அதாவது மந்திரிபினது குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்]

631. தொழில் செய்யும் காலத்து அகற்கு வேண்டும்சேனை, பொருள் முதலிய சாதனங்களும், அதற்கு உரித்தான காலமும, அது செய்யும் விதமான, அந்த விதத்திலே செய்யப்படும் அந்த அநுபலான தொழில்களும் பொருத்த நினைக்கவல்லவனே மந்திரியாவான். (1)

632. தொழில் செய்தலிலே அசைவு இல்லாமையும், குடிக்களைக் காத்தலும், நிதி பாண்டிக்குற்ற விதிவிளக்குகளை அறிந்து, முயற்சியும், பண செலவழிப்பும் அங்ககண ஐந்துடயின திருத்த உடையவனே மந்திரியாவான். (2)

633. போர் உண்டாகிய காலத்திலே பகைவர்க்குத் தண்டைய உடனடியாக, அவர்க்கிட்பம் பிரிக்கவேண்டினால் பிரித்தலும், தமையிடத்தில் உள்ளனான அவர் பிரியாமல கொடையிலும் இவர்களைவிடும் காத்தகொள்ளுதலும், தம்மை விட்டுமே தமையுடையவனாகிட்டுமே பிரிசெவரை மறுபடிப் பொருத்த வேண்டினால் பொருத்தலும், வல்லவனே மந்திரியாவான். (3)

634. ஒரு காரியத்தைச் செய்தல் பலவிதமாகத் தோன்றினால், அவற்றுள் பொருத்தவதை ஆராய்ந்து அறிதலும், அது செய்யும்போது பரிசீலிக்கும் விதத்தை ஆராய்ந்து செய்தலும், சிலரை நீக்கல, சேர்த்தல் செய்தலிலே அயற்கு இதுவே செய்யத்தகுந்தது என்று துணிவு உண்டாகும்படிச் சொல்லுதலும் வல்லவனே மந்திரியாவான். (4)

635. அரசனால் செய்யப்படும் தரமங்களைத் தெரிந்து, தனக்கு உரித்தான கல்வியாலே சிறந்தவறு அமைந்த சொல்லு உடையவனாய் எவ்வாறுத்திலும் தொழில் செய்யுத்திறங்களை அறிந்தவன் அந்த அரசனுக்குத் துணையாவான். (5)

அரசு இயல்.

93

636. இயற்கையாகிய தன் அறிவை செலுத்தவாயிபதால் அறிவோடுகடைய மந்திரிசூரோ, அதை தடபதறபுடைய ஆலோசனைகளாய் முகசீபன எவையுள்? (6)

194

நீருக்குள் வசனம்.

ளாதவநர் நின்ற அங்கப் பணைமை ஒழிந்து கிடேகத்தை விந
மபுயங்கச்சொல்லப்படுவதே மந்திரிகளுக்குச்சொல்லாவது. (3)

1944. மந்திரிகள் அங்கப்படிச் சிறப்புடைத்தாகிய சொல்
லைத்தம்புடைவாயும கேட்டாரடைவவும் ஆனவையினைக்களைக்கொரி
ந்து சொல்லகடவா. ஏனெனின அவ்வாறு சொல்லுதற்கு
ஏமனப்பட்ட தருமமும் பொருளும் இல்லை. (4)

1945. தாம சொல்லினைத்தவொல்லி மற்றவருடைய சொல்
ளால் வெவ்வது இளலானையை அறிந்து பின்பு அந்த சொல்லைச்
சொல்லகடவர். (5)

1946. நிரா நின்ற உங்கேட்கு விநம்பும்படிச் சொல்லிப்
நிரா சமாசுரம் சொல்லுந் சொல்லில் குற்றமுளவாரினும், அவை

சொல்லு கழாது, பவ்வொருவன் நவநுகலை மத்திரியுடைய இல
வ்வைக்கெட்கு, நிராநவருடைய துணிவாம. (6)

1947. தான நினைக்க காரியங்களைப் நிரூபித்துப் பெருந்
தாம சொல்லுகலை வல்லவாறுகியும், அவை மிதவும் பவ்வான

விடத்தை ஒன்றி விடு சொல்லிலாதவறுகியும், சபைக்கு அஞ்சா
கவாறுகியும், உடையவனை மாறுபாட்டினும் வெல்லுதல் எவர்
நகுபடிவாது. (7)

1948. சொல்லப்படுந் காரியங்களை ஒருங்குபடக்கொத்து
நினைமை உணர்வாய்ப்படி சொல்ல வல்லவருடைய வார்த்தை
யை, உலகத்தார வணங்குபதறுகுகொள்ளுவார். (8)

1949. குற்றம் இல்லாதவையாய் சிலவார்த்தைகளைச் சொ
ல்ல அறிவாதவா பலவார்த்தைகளைச் சொத்துச் சொல்ல விந
மபுயா. (9)

1950. கற்ற நூல்களைப் நிரூபி அறியும் விதமாக விசித்துச்
சொல்லமாட்டாதவா பூங்கொத்தினிடத்தே மலர்க்கிடுக்கும் வா
களை இல்லாத பூவைப்போல்பவர். (10)

66-ஆம்-அதி-வினா தூய்மை.
Purity in Action.

[அதாவது செயல்படும் தொழில்கள் பெருமைமாத்திரம் ஆல்லாமல் தரும்புமபுகழும்கொடுதலும்பலவயாதல.]

MAHAMAHOPAUNIYAM
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :- MADRAS-41
அரசியல்.

95.

651. ஒருவனுக்குத்தனைபின்புத சர்வம் செய்வதென
மரபுகொடுக்கொடுக்க, தொழில்கள் கண்ணெய் அல்ல வேண்டி
புயல்களை எல்லாம் கொடுக்க.

652. தாமதமாய் அரண்மனை விட்டபின் புகழை
புறந்து விடுவதில் சந்தேகமில்லாத தொழில்களை
சான்றாகக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

653. வேண்டுகோள் அடைய விருப்பமுள்ள
தொழில்கள் சான்றாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

654. அந்நேரம் இல்லாத தொழில்கள் சான்றாகக்
கொடுக்க வேண்டும். அது சீர்தகுந்த தொழில்கள் முன் செய்கா
க்தகுந்த தொழில்கள் செய்வது.

655. தாமதமாய் அரண்மனை விட்டபின் புகழை
புறந்து விடுவதில் சந்தேகமில்லாத தொழில்களை
சான்றாகக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

656. ஒருவன் தனியாகவோ அல்லது
கூடிய இரண்டு தனியாகவோ இருக்கின்றான் அந்த நேரம்
அந்த நேரம் புகழ்க்கொடுக்க வேண்டும்.

657. பெரிய அல்லது, தொழில்களைச் செய்வது
அல்லது பெரிய தொழில்களைச் செய்வது
சான்றாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

655. மனோ விஷயம் பொருள் மகத்திரிசு கவிலக
 விட்டால் பொருள் மறந்து போனால், அந்தந்தொழுகளை
 பரிசுத்தமலலகையிற் பழியாவாம். ஒருவழியான முடிந்த
 யம பின்பு துன்பத்தைக்கொடுக்கும். (8)

659. ஒருவன கெட்டதொழிவுகளை செய்து நிறை நொல
 கத்தான அடைந்த பொருள் எல்லாம் கீழாயிடுவன அவர்
 தான டிவகப்பாடும். மறந் நலவ தொழிவுகளை செய்து
 அவைகளால் வந்த பொருள்கள் முன்பு கிழந்துவிட்டால்
 வாய் நல்ல பயணக்கொடுக்கும். (9)

660. மகத்திரி கெட்டதொழிவுகளால் பொருள்செய்யாதி
 96 திருக்குறள் வசனம்,

ந்த. அசனல் வேந்தனுக்குக் காப்புச்செய்தல் பசிய மண்பாத்தி
 சத்தில் நீரா வார்த்துக் காப்புச்செய்தலை மூக்கும். (10)

67-ஆம்-அகி-வினைத்திட்டம்.
 Firmness in Action.

[அசனல் அந்நிரிசுத்தமலலகையிற் பொழில் முடிப்பவனுக்கு
 அவசியமலலகைய மனவலிமைபாடும்.]

661. தொழில் செய்யுங்கால் வலிமை என்று சொல்லப்
 பரிவது அதனை முடித்தற்குரிய ஒருவனுடைய மனத்தின் வலி
 மைபாடும். அது ஒழிந்த மற்றைய எல்லாம் வலிமை என்று
 சொல்லப்படுவன அல்ல. (1)

662. நீதி நூல்களைப் படித்தறிந்த மகத்திரிசுகளது துணியா
 வது பழுதாயிற் கொழில்லர் செய்பாக்காயும், செய்யும் தொழில்
 விதிவர்த்தால் பழுதாயிட்ட இடத்துத் தனாகையும ஆகிய
 இத்த இரண்டின் வழியாகும் என்று நூல்கள் சொல்லுவர். (2)

663. செய்யப்படும தொழிலை முடிவில் வெளிப்படுமபடி
 மறைத்துக் செய்வதே வலிமைபாடும். அப்படியினலாமல் நடு
 கிலே வெளிப்படுமாயின் செய்தவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக்
 கொடுக்கும். (3)

664. யாம் இந்தத் தொழிலை இந்த விசத்தாலே செய்
 வேமென்று முறைபாகச் சொல்லுதல் எவர்க்கும் எவரியகைய
 காடும். ஆனால் அதனைச் சொல்லியபடிச் செய்தல் யாவருக்கும்

அநுநாயகம்.

(65). எண்ணத்தினால் சிறப்பை அடைந்த மந்திரைய தூல
கயணங்களையும் பெருக அடைந்த மந்திரிகளில் தொழில்
வாய்வாயவாக அரணிடத்த சம்பந்தத்தை அடைந்தவால் எல்
லையையும் ஊக்குமதிக்கப்படும். (4)

(66). ஒருவன் தான எண்ணிய பொருள்களுக்கு வழியா
கிய தொழிலினிடத்து வலிமை உடையவராக இருந்தால், எண்
ணியபடியே வலிமை அடைவர். (6)

(67). உலகம், உருகுகின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சினிட
த்தே உள்ள ஆஸ்பேரம், தொழிலில் வலிமை உடையவரை
உடையது. ஆகையினால் அவரை வழியில் சிறுமைமைய நோக்கி
இவ்வாறும் வேண்டும். (7)

அரசு இயல்.

97

668. ஒருவன் மனம் தணிந்த செய்காகத்தணிந்த
தொழிலினிடத்து அகசரம் இல்லாமல் ஆஸியந்தை நீக்கிச்
செய்யக்கடவன். (8)

669. முதலில் செய்யும்பயற்சியினால் தாக்குத் தன்பம்
மிகவகதானும் அதகண்டு தனாரும் முடிவில் கருதவதக்
கொடுக்கின்ற தொழிலை வலிமை உடையவரால் செய்யக்கடவன்.

670. உயர்க்கோர், தொழில் வலிமை கூடுதல் சிறந்த
தென்று கொள்ளாத மந்திரிகள், அது ஒழிந்த மந்திரைய வலி
மைகொள்ளும் உடையவராகிந்தும், ஊக்குமதியார். (10)

68-ஆம்-அதி-வினையெயல்வகை.

The method of Acting.

[அதாவது அரசு வலிமை உடைய மந்திரி அந்தத் தொழி
லைச் செய்யும் சிறுமை.]

671. யோசனைக்கு எல்லையாவது போசிப்பவன் இனி
 ஓது நம்பாது என்ஹும தனிகை அடைகல். அப்படித் துணர்வு
 அடைந்த தொழில், வினாடி ஆலகியத்தில நகருமாணு அது குற
 தம் உடைபடாமை. (1)

672. தாதுத்தித் செய்யும் தொழில்களுள் தாமதம் செய்
 யக்கடவன். தாமதம் செய்யாத தொழில்களுள் தாமதம் செய
 யாதிருக்கக்கடவன். (2)

673. தொழில் செய்யும்போது பகைவனைப் பார்த்திலும்
 தான் வலியுறுதிய காலத்தப போ செய்கல் வேமா. அப்படி
 யில்லாமல் தான் ஒத்தவனையும் விளாதவனையும் இருந்தால் அது
 முடிவது ஒரு உபாயத்தைச் செய்யக்கடவன். (3)

674. செய்ய ஆரம்பித்த தொழிலும், அந்நேர ஆரம்பி
 த்த பகையும், எவ்வாறு செய்கப்பட்ட இரண்டினுடைய குற
 தக்காற்படி. ஆய்வுகளில் தீயினது குறைபோல வினவனாரது
 கெடுக்கும். (4)

675. தொழில் செய்யும்போது பெருகுள் (அநியும் பெரு
 னும், ஆரும் பெருகும்) சாதனை (தன் சேனையும் பகைவா
 சேனையும்) யவம (தனக்கு ஆதும் சாவமும பகைவர்க்கு ஆதும்

94 கீர்த்துறள் வசனம்-

காலமும் தொழில் (கான் வல்ல தொழிலும் பகைவர் வல்ல
 தொழிலும்) இடம் (தான் வெல்லும் இடமும் பகைவர் வெல்
 லும் இடமும்) உரிய ஐக்கினையும் மாககம் நீங்க ஆலோசிக்
 து செய்யக்கடவன். (5)

676. தொழில் செய்யும் காலத்து, அது முடிக்கறது
 உளகாணிய முயற்சியும், அகாது வரும் இடைபூறும், அந்நே
 இடையூறு நீங்கி யுருகதானகான அடையும் பொய்பிரயோச
 னையும் முதற்பயவைகளை நனமுச்ச சீர்தூக்கிச் செய்யக்கடவன் (6),

677. அந்த காதியிலுள்ள செய்யப்படும தொழிலைசெய்ய
 ஆய்வுகான பொய்யும் முறையாவது, அந்நேரகொழிவினை
 சான்றாய்பாடலை - அந்நேரகொளபவனது கருத்தினைத்தான்
 தெரிவே (7)

678 மகா கொள் - யானைபால் அது பேசன்ற வேறு

ஒரு பானையக சடநிதல யோல செய்கின்ற தொழிலிற்செல்ல
 அந்த பானையாள் வேறு ஒரு தொழிலை முடித்துக்கொள்ளக்
 கடவா (8)

674) கொழில நியாயான தண்ணுடைபு சிவோகநகரு
 நல்ல பானைய செயல்படாக்கிலுமா, தன் பானையுடன
 பானகத்து விநீர்தராய உபாயமாக தண்கஞ்சு சிவோகநகர்க்க
 ஸ்கைய 120 விநாயக வாயயக கருவதாயா. (9)

675) ஒரு நூல் நிரியவாய்கு மாதிரிதர தமநமையா
 கருவாய் பானையா மாறு எதிர்த்தோறு, சமையுடைய
 அங்குதர நல்லருதாயா நாய்ந்து அந்த உலமகரு உரி
 கதான சாதகரு அவசியமாய் அயலையாணிந்து அகலீன
 ஏயறுக்கொளவா. (10)

69- பூ-அதி-நூலு
 The Envoy.

| அசரவது கோததல பரித்தல முதலியாவதளுக்காக வேறு
 அசரவதுகடைய பொலாருவடய குணமாய்.

681. தாய்மைய கந்தத்தாரிடத்தல் அன்படைவளறு
 தலுய, மகிழ்ச்சியுடைய செய்தற்குப் பொருத்தமுள்ள குடியி
 வே பிழைகளும், அசரம் ஜாதிகளால் கிருமயும் குணமுடைய

அசர திரள். 93

வனுகளும், தூது வார்த்தை சொல்லுவேறுகடைய நிலையான
 களையா. (1)

682. தம்மிகடைய அசரனிடக்கிலே, அன்புடைகையும,
 அவனுக்கு வேண்டியவகளை தெரிந்து கொள்ளும் தரிசுடை
 கையும, அவையகளை வேறு அசரனிடக்கிலே சொல்லுமாயேது

தூய்க்குது சொல்லும் வரிமையும் அக்ய இக்க பூண்ட குண
 களும் தூது சொல்லல் சரித்தரவருக்கு அவசியம் இருக்கல்
 வேண்டியா. (2)

683. நிதி நூல்க்கொடுக்க மந்திரிநிடக்கிலே கான் அக்ய

தானிய வளசமுள்ளிதகல். கேட்புடைய போல அராசிடத
 தர ரொன்று கற்று வட ஆசனாகு பொந்தையக கொடுக்க
 செற ரொழிலசொலயுள்ளதது தனுமடய புக ளுணாராய. (3)

694. இயலாயவே அறிவுர, 1111 தகவா விநாட்டம் 2
 உதரூ, உகேகே 11: 1111 யூராயபப ட கலவிட்ட
 ண மிகவும் ணகும் தித்தரநுத காரணமாயிடுக நிகர டுன், நின்
 கூட்டகையைடயவன் மீயறு அரகிடத்திலே தாதகா சொல்
 வகக வன். (4)

695. வேறு அரசகருது பலகாரியங்களை சொல்லும்
 பொருது, காரணவகையல கொகுதகா சொல்லியும், இனிமை
 யிலலாத காரியங்களை சொல்லும் போது கேட்டபததுரிய
 மில்லாத சொற்கள் விவகி இனிமையான சொற்களாய் மன
 மசிட்டு யுத காரணியு, கண்ணுடைய அரசகருது கணமை
 யாயவயன் துசநுவன். (5)

696. இது துவகணையுதகய்ப்பகையாயுள்ள அரசு மன
 ன்கொளரும் பகருத தான் சொற தொழிலசொலரி, அவர்
 ரோபவ கொயித் பார்த்தால அதரதுய யம்பபடாத காலத்
 தொடு பொருத அது மமகககககக உ. 1111 கதை அரியா
 ணே துசநுவராய. (6)

697. வேறு அரசரிடத்திலே தான செய்யும் முறைமை
 யை 1111 கருது அவருடைய சமயத்தைப் பாதது, உதேதரி
 ததுய்ப்பாய தொழிலச சொல்லுதற்குத் தகுதியான இடத்
 தைகதெரிசுது, சொல்லும் வித்ததை மூன்றே விசரிசுது அறி
 கது, அருத வித்ததினால் செயலுள்வரினே துதிரிய முதலவ
 னுடைய. (7)

698. கண்ணுடைய அரசன் வார்த்தையை அவன் சொல்
 லிய வித்ததெய்-ல் ப்வமுதாசருகருசு சென்று சொல்லுபயனு
 டைய இலகணாயாயது பொருளினும் சிறநின் பததினும்

1111 திருக்குறள் வகணம்.

ஆகாரவிலவாதவனுபும், தனக்கு அவருடைய மந்திரிகள் துணை
 யாகு கண்மையும் துணிதல உடைமையும் ஆகிய இந்த மூன்
 ருடு காரய சததியமுமே. (8)

699. தன்னுடைய அரசன் சொல்லிய வார்த்தையை
 வேற்றாசரிடம் போய்ச் சொல்லுகற்குரியவன், தனக்கு உண்
 டாகும் தன்பத்திற்குப் பபருது அவனுக்குத் தாழ்மைமான
 வார்த்தையை வாய்ச்சார்த்தும் சொல்லாத வலிமைமைய உடை

யவனே. (9)
 690. தன்னுடைய அரசன் சொல்லியிட்ட வார்த்தை
 யைத் தன்னுயிர்க்கு முடிவைக்கொடுப்பதாக இருந்தாலும்
 அதற்குரியதும் பாப்பாடாத தன்னுடைய அரசன் சொன்
 னாடியபே அந்த அரசனுக்கு மிகுதியைத் தெரிவிப்பவனே தூத
 னுவான். (10)

70-ஆம்-அடிக்-மன்னாச் சேர்ந்து ஒழுகல்,
 Conduct in the Presence of the King.

[அதாவது மந்திரி அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும் விதம்]

691. விரோதமுள்ள அரசரைச் சேர்த்த நடக்கும் மந்தி
 ரிகள் நெருங்கிலே குளிகாய்வார் போல, அதிகமாக நீங்காம
 லும் அதிகமாக நெருங்காமலும் நடுவிலே நிற்கக்கடவர். (1)

692. தாம் அடைந்துள்ள அரசர்கள் விரும்பினவைகளை
 மந்திரிகள் விடும்பாது விடல் வேண்டும். அது அவர்களுக்கு
 நிலைபெற்ற செலவதைக்கொடுக்கும். (2)

693. மந்திரிகள் தமக்கைகாதகொள்ள நினைந்தால்,
 அநுமதியான பிழைகள் தம்கிடத்திலே உண்டாகாமல் காக்க
 க்கடவர். அரசர் அவர்களை வந்தவைகளாகக் கேட்டுச் சந்
 தேகப்பட்டால் அவரைப்பின்பு தெரிவித்தல எவர்க்கும் முடி
 யாது. (3)

694. தம்முடைய அரசர் சம்பந்திநிற்கும்பொழுது
 மந்திரிகள் அவர் பார்க்க ஒருவனுடைய காதிலே செலவது
 வியும், ஒருவனுடைய முகத்தைப்பார்த்துச் சிரித்தலியும், வில
 க்கி நடக்கக்கடவர். (4)

695. அரசன் பிறரிடம் இரகசியம் பேசும்பொழுது,
 அங்கு இயல். 101

மந்திரிகள் எந்தவிடையிலும் செலி கொடுத்ததோட்காமலும்
 அவன் நெருங்கி வினாசது உடையவன் ஒருகாலேயும்
 அது இரகசியத்தை அரசன் தானே மறைக்காமல செலவது
 க்கடக்கடவர். (5)

(6). அரசனுக்கு மந்திரிகள் காரியங்களைச் செலவது
 றேவி, அப்பொழுது அவர்நிற்கும் சமயத்தைக்கவியப்பால்

அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (6)
 ப. இலாகாவையே ஆக்கியுள்ள காரியகளை அவ்வமணம்
 விருமபடிபடி செலவழிக்கலாம். (6)

(67). அதிகப்படியான அளவைகளால் அரசு நிதியும்
 பற்றாமை போன்ற காரியங்களை, அரசு கேட்டால் அரசு
 உடனடியாகவே தாம் செயல்படுத்தும். பக்கத்திலும்
 1910-11-ம் ஆண்டு இலாகாவைத் தாம கேட்டபோதும் அரசு
 உடனடியாகவே செயல்படுத்தும். (7)

(68). அரசு எடுத்துள்ள உடனடியான விண்ணப்பங்களை
 உடனடியாகவே செயல்படுத்தும். அவற்றை அரசு உடனடியாகவே
 செயல்படுத்தும். (8)

(69). அரசு இல்லாத அறிவுடையவர், அரசு நிதியும்
 கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் உடனடியாகவே செயல்படுத்தும். அரசு
 காரியங்களைச் செயலாம். (9)

(70). அரசுக்கு வரம் பற்றாமை உடனடியாகவே செயல்படுத்தும்
 தமக்குத்தாம் காரியங்களைச் செய்யும் கருவியை மாதிரி
 அரசுக்குக் கேட்டதற்கும். (10)

71-ஆம்-அறிவு-அறிவு-அறிவு-
 Reading the Mind.

[அதாவது அரசு உடனடியாகவே அவர் செயல்படுத்தும்
 அறிவு]

(71). அரசு உடனடியாகவே காரியங்களை அவ்வ
 சொல்லால் இருந்தும் பொழுதும், (மக்களுக்கும் உடனடியாக
 உடனடியாகவே அறிவிக்கலாம்) அரசு உடனடியாகவே
 குறிப்பிட்ட உடனடியாகவே அரசுக்கு அரசு உடனடியாகவே. (11)

702. அரசு உடனடியாகவே உடனடியாகவே அரசு உடனடியாகவே
 14

702 திருக்குறள் வசனம்.

படாமல் அறிவாக அறிவுவல்லவின் மணிதனையிருந்தாலும் தெ
 வந்ததேயே சமரணமானவனாக அரசு மதிக்கப்படுவான். (2)

703. தம்முடைய குறிப்புப் போகும்விதத்தை அறிந்து அந்தக் குறிப்பினால் பிறர் குறிப்பை அறியும் குணமுடையவரை, அரசர் பொருள், நலம், பாண்டி, குதிரை முதலிய உறுப்புகளில் அவர் வேண்டியது ஒன்றைக் கொடுத்தாகிலும் துணியாகக் கொள்ளக்கூடவர். (8)

704. ஒருவன் மனத்திலே நினைத்ததை அவன் சொல்லாமலே அறிபவல்லவரோடு, மற்றைய அறிபமாட்டாதவர் அவ்வகையதால் ஒரு தன்மைபாரச்ச் சமமாய் இருந்தபோதிலும், அறிவால் ஒவ்வவர். (4)

705. குறித்ததை அறிபவல்ல தன்னுடைய பார்வையினாலே பிறர் குறிப்பை அறியாவிட்டால் அவ்வவர்களுள் சிறந்தவர்களை வேறு என்ன பிரயோஜனத்தைச் செய்யும்? (5)

706. தன்னை அழித்த பொருளின் நிறத்தைத் தானே கொண்டு காட்டுகிற பனிவகுபோல, ஒருவனுடைய மனத்தில் மிகுந்த குணத்தை அவன் முகம் தானே காட்டும். (6)

707. உயிராளை ஒருவனைச் சந்தேஷப்படுத்தினாலும், வெறுத்தாலும் காண அறிந்து அந்த இரண்டிலும் அந்த உயிருக்கு உபயோகப்படுகிறதும், ஆகலால் முகமே போல அறிவு மிகுந்தது வேறு ஒன்றுண்டோ? இல்லை. (7)

708. ஒருவன் தன் குறைகளைக் குறிப்பால் அறிந்து, தான் அடைந்த தன்பதனைத் தெரிந்து, தீர்ப்பாணைப் பெற்றால், அவர் தன் முகத்தைப் பார்க்கும்படியாய் தானும் அவர் முகத்தைப்பார்த்து நின்றலே போதுமானதாம். (8)

709. அரசர் தம்முடைய பார்வையிலே வேறுபாட்டின் தன்மைபை அறிபவல்ல மந்திரிகளைப் பெற்றால், அவர்க்கு மனத்திலுள்ள விசேஷத்தன்மையும் மற்ற சிநேகத்தன்மையும் வேறு அரசர் சொல்லாமல்போனாலும் அவர் கண்களே சொல்லும். (9)

710. துட்பமான அறிவுள்ளோம் என்று இருக்கும் மந்திரிகள், அரசருடைய கருத்தை அளக்கும் கோலாவது, ஆராயும் பொருது அவருடைய கண்களே அர்ணாமல் வேறு இல்லை. (1)

72. ஆம்-அதி-அவை அறிதல்.

Tact in the council Chamber.

[அதாவது அரசரோடிருந்த சபையின் தன்மை அறிதல்.]

711. சொந்தியின் உட்கடவைத் தெரிந்த பரிசுத்தமான குணத்தையுடையவர், தாம ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது அப்பொழுதுள்ள சபையை அறிந்த ஆராய்தல் சொல்லக்கடவர்.(1)

712. சொந்தியின் உட்கடவை ஆராய்தல் அறிந்த தன்மை யையுடையவர், சபையிலே சொல்லும்பொழுது அதனுடைய சமயத்தை ஆராய்தல் அறிந்த, குற்றம் இல்லாமல் நனமுய்ததெளிந்த சொல்லக்கடவர். (2)

713. சபையின் அளவை அறிபாமல் ஒன்றைச்சொல்லத் தம்பேறற்களாய் நயர், அரசரோடெல்லினை உறுபாடகடையும் அறி யாதவராய், அவலமதும் கற்றவல்லவரான சாலநீர் அறியும் அவருக்கிடையே. (3)

714. அறிவால் பிரகாசம் பொருந்தியவருடைய சபையிலே, தாம அறிவால் பிரகாசமுள்ளவராகக்கடவர். மஃதாய் அறிவல்லாதவருடைய சபையிலே, தாம வெண்கமையான கண்ணாடிகளை நீர்த்தகைக்கொண்ட கடவர் (4)

715. தம்கைப் பார்த்தும் வலவாயுள்ளவருடைய சபையிலே, அவருக்குமுன் ஒன்றைச் சொல்லாத அடக்கம், ஒருவனுக்கு விடாமல் என்ன செய்யித்தகுச்சொல்லும் குண வகை எல்லாவற்றினாலும் மிக்கசிறந்தது. (5)

716. பசுதே நற்பொருள்களை உட்கொண்டு அவையளியின் உண்மைமைய அறிந்த கொள்ள வல்லவையுள்ளவருடைய சபையிலே கற்றவன் ஒருவனுடைய சொல்தவறதல், முதற் அகட தற்கு வல்லவதிலே நடந்த ஒருவன் அந்தவதிலினியும் சீரகிக்கெட்டவதிலே விழுவல் போலும். (6)

717. குற்றம் உண்டாகாமல் சொந்தியின் ஆராய்தலில் வல்வையருடைய சபையிலே, சொல்லினால் பணநடவகணியும் கற்ற அவையகளை உண்டாகிய பயனை அறிந்தவருடைய கெளரியும்

718. பிறத் தெரிவித்தல் இல்லாமலே பொருள்களைத்தாட

104

திரக்குறள் வசனம்.

தெரிந்து கொள்ளவில்ல அறிவினயுடையவருடைய சபையிலே, சாதவா ஒன்றாகத் சொல்லுதல் தானே விளங்கு முழுமுள்ள பாயிர் இருந்த ஒரு பாதையிலே நீர் சொரிந்தால் போலும். (8)

719. சலவவர் ஒருங்க சபையிலே சல்ல பொருள்கள அனா பாதகிவ பரிபாயிர் சொல்லுகற் குரியவர், அவை அந் பாதகிவ்மடகா ஒருங்க சபையிலே மறதும் அவைகளைச் சொல்லாதிராமுடவர். (9)

720. நலமேற தம் இனத்தவர் அல்லாதவருடைய சபையிலே வனதாய் சொல்லாந்ருக்ககாடவா. அப்படிச் சொன்னால் அது பரிசுதம இல்லாத முற்றத்தில் சிந்திய அமிர்த்ததை ளுது. (10)

73. ஆர்-அதி-அவை அஞ்சாமை.
Not to dread the Council.

[அகாலது சொல்லுதற்கரிய சபையை அந்ருது சொல்லும் பொழுது அதற்குப் பயப்படாமை.]

721. சொற்களின் கூட்டத்தின குணத்தை அறிந்த பரிசுத்த குணமுடையவா, கற்றவர்கள் அடங்கியசம்ப எனமும், முயற்சுகள் அடங்கிய சபையான மற நிகரிந்து கற்று வல்லவா புகுள்ள சபையிலே, புணலாச சொல்லுமப்பாது பயதகால் பிழை புள்ளதாகச சொல்லா. (1)

722. கற்றவர்கள் நிறைத்தள்ள சபையிலே பயப்படாமல் தாய சதற்கைகள் வவா லுணநிகரானமுடியு சொல்லவல்லவா, சாறவர் வல்லாணையாராயு இவர் லுணரய்க் சதற்கவா என்று உயர்ந்தாரால் சொல்லப்படவார். (2)

723. வினாதினிடத்திலே பயப்படாமல் சென்று சாவ

வல்லா உலகத்திலே அடக்கர் ஓடு நகரின் தனா. ஆனால் சனாயிலே
 அஞ்சாமற் சென்று செல்லுயா சிலர் உலகத்திலே இருக்கின்
 முயர். (3)

724. பல்நாங்கணையும் கற்றோர் அடக்கிய சபையிலே, தாம
 கற்றவர்களை அலா மணங்கொள்ளும் வழியாய்ச் சொல்லித் தாம
 படிக்கவைகளைப் பாராதினும் அத்கமாய உளளபொருளை அவதி
 உத்த அறிந்து கொள்ளுகடவர். (4)

அக்க ஹல். 105

725. வேறு அரசருடைய சபையிலே பயப்படாமல், அவர்
 சொல்லிச் சொல்லுக்குப் பதில் சொல்லுபதற்காகச், சொல்
 ளிக்கொண்டவர்களில் அளவைநூலை அறிந்து மந்திரிகள் கற்க
 வேண்டும். (5)

726. சொன்புழையா அல்லாதவர்க்கு லாண்புகககிணை
 என்ன பிரியமான நான்? அவையால் புகுகூடா புணையா
 சபையிலே அஞ்சுவேராகு நல்லாற் கண்ணாமயற் பண்ணும். (6)

727. சொல்லப்படும சபையினிலே, அதற்கு அஞ்சுவேராய
 புகுகககி, எய்யப்படும புகுகககிலே அறிந்த புகுகக யோந
 வைக்கிலே பிறத்த கூரியவாளை ஒக்கும. (7)

728. கல்லோர் அடக்கிய சபையிலே கல்ல சொற்பொரு
 ள்களை அவர்க்கு ஏறகுமாயற் கா புடைய அசாத்வால சொல்
 லாடாடாதவா, உலாஸககிக கற்றவாக இந்நதபோதிலும்
 பிசயோச சபையார். (8)

729. பல்நாங்கணையும் கற்றாம அவற்றின் பிரியானுண்களை
 அறிக்கின்ற காலோர் அடக்கிய சபையிலே, ஒண்பையும முசா
 லலாதவரை கவாத புடையா லுக்கும கடைபடுவைய உயர்
 கடுசா சொல்லுவார். (9)

730. சபைக்கு அறிந்த தாம கற்றவர்களை அதற்கு ஏற
 குமாய் சொல்லமாட்டாதவா, சபியாதி நக்சாதும உலக
 ததயால் எண்ணப்படுகையால் இறத்தயால் சமமாவா. (10)

[அதாவது அந்த அரசினால் மகதிரியாலும் கொண்டு செலுத்தப்படுவதாய் மந்திரிய அரசை முதலிய அங்கங்களாக அவசியம் வேண்டும் சிறப்பின் உடையதாகிய நாடு சொல்லுகின்றார்.]

731. குறைவிலாத விளைவாக கொடுக்கப்படும், கரும் முட்டைபோலும், அழிவில்லாத செல்வமுடையதாகும் கொடுக்கப்படும். (1)

732. அனைத்து இலாத பொருள் உணவானால் அங்கிலேசத்தாராலும் விருமபதக்கதாகிக் கெடுதல் இல்லாமையும் கொடுக்க மிக்க விளைவாகும் உடையதே நாடாகும். (2)

106

திருக்குறள் வசனம்-

733. அந்நிய நாடுகள் கமந்த பாரத்தை எல்லாம் ஒரு கோத தன்மேல் வரும்பொழுது தாங்கி, அதன்மேல் தன்னுடைய அரசனுக்கு வசிப்பொருள் முழுவதையும் கொடுப்பதே நாடாகும். (3)

734. அழிக பசியும், நீங்காத கோபும், பக்கத்திலிருந்து வந்து செறிதல் செய்யும் பகையும் அடையாமல் இனிதாக நடப்பதே நாடாகும். (4)

735. கட்டுப்பாட்டினால் வித்தியாசப்பட்டுச் சேரும் பல கட்டடும் சீர்ப்பதிலிருந்து கொண்டு பாழாகச் செய்யும் உட்பகையும், சமயம் கோத்தால் அரசனை வருத்தம் கொலைத் தொழில் உடைய குறையாகும் இல்லாததே நாடாகும். (5)

736. பாடுவாரை கெடுதல் அடையாததாய், அப்படி அநுகூலியாய்க் கொடுப்பதிலும் வளப்பல் குறையாத நாடு எல்லா நாடுகளைப் பங்கிலும் மேலானதென்று நூலோர்

சொல்லுவார்.

737. கிணறு சிறு குளம் முதலிய கீழ்கீர், ஏரி ஆறு முதலிய மேல் நீர் என்று சொல்லப்பட்ட தணலிடத்திலுள்ள நீர், நன்றிய் உமைப்பப்பட்ட மலையும் அதிலிருந்து வருவ தாய் நீரும், அதியாத காவலும் காட்டிற்கு அவயவமாகும். (7)

738. கோய் இல்லவாகமையும், செல்வமும், செல் முதலிய வயற்றிய விளைவும், சுகமும், காவலும் ஆகிய இந்த ஐந்தையும் காட்டிற்கு அழகாகும் என்று தூலோர் சொல்லுவார். (8)

739. தாமிடத்திலே வாழ்வோர் தேடிவருந்தாமல், அவ சிடத்திலே தானே போய் அடையும் செல்வத்தை யுடையதை தூலோர் காட்டுன்று சொல்லுவார். ஆதலால் தேடிவருந் செல் வத்தை அடையவரும் காடுகளை காடுகளாகா. (9)

740. அரசனோடு பெருந்தமில்லாத காடானது, மேற் சொல்லிய குணங்களை எல்லாவற்றாலும் சிறையாற்றுகற்போதி ளும் அவைகளால் பயன உடையதல்ல. (10)

75-ஆம்-அதி-அரண்.

The Fortification.

[அந்த காட்டுக்கு உறுப்பாய் அடங்குவதாயிருந்தாலும் அங்க இடம். 107

வகைவாராவே அதிவு வந்த காலத்த அதற்கும் அரண்க்கும் காப்பாகல் சிறப்புப்பற்றி வேறு ஓர் அங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் சொல்லுகின்றார்.]

741. அதிவு, ஆண்மை, பெருமை என்று மூவகை வல் லமைபுடையவராய்ப் பகைவர் மேல் போருக்குச் செல்வோரு க்கும் கோட்டையானது சிறந்ததாகும் அவை லில்லாமல் தம் மேல் வருவோர்க்கும் அஞ்சித் தன்னை அடைவோர்க்கும் அர ண் சிறந்ததாகும். (1)

742. அரசனாவது மணிபோலும் சிறந்தையுடைய நீரும், வெளிசிலமும் மலையும், குளிர்ந்த கிழியுடைய காடும் உடையதே. (2)

743. உயாச்சியர், அலையுர், வலிகாரயும், அநுமையும்
என்று சொல்லப்பட்ட இந்த நான்கின் மிகுதியையுடைய மந்திரை
னாலோர் அரண என்று சொல்லுவர். (3)

744. காக்க வேண்டும் இடம் மிறிதாயி, பார்த்த இட
த்தை உடைபதாய்த், தன்னை வந்து குழந்தை பகைவருடைய
வாககத்தைக், கெடுப்பதே அரணாகும். (4)

745. பகைவராலே உள்ளே புதுதற்கு அநுமைவாயும்,
பலவகை உணவுகளை உள்ளே பெறாதுள்ளதாயும், தன்னுள்ளி
ருப்பவர், போர் செய்வதற்கு எளிதாயும், உள்ள குணத்தை
உடையதே அரணாகும். (5)

746. தன்னுள் இருப்போருக்கு வேண்டும் பொருள்க
ளெல்லாம் உள்ளே உடைபதாய், பகைவரால் அழிவு வருக
காலத்து அது வராமல் உதவிகளாக்கவல்ல நல்ல வீரனாயும்
உடையதே அரணாகும். (6)

747. வாயு போக்கு நீங்கும் வகைகொடுக்கீர் குழந்தை
னும், அப்படிக்குறாமல் சமயம் பார்த்து ஒரு முகமாய்ப் போர்
செய்தும், உள்ளே இருப்போரை அவருக்கு சம்பிக்கவரான
வரை விட்டு வஞ்சித்து மாறுபடுத்தியும் பகைவராலே கொள்
ளுதற்கு அநுமையாயுள்ளதே அரணாகும். (7)

748. சேனைப்பெருமையால் குந்தலில் வல்லவராகி வந்து
குழந்தை பகைவராயும் தன்னைப்பற்றிய உள்ளிடத்தோர் தாம்
பற்றிய இடம் விடாதே சிறையு போர்செய்து வெல்வதே அர
ணாகும். (8)

103 தீநீக்குறள் வசனம்.

749. போர் தொடங்கிய காலத்திலே பகைவர் கெடும்
படிக் தன்னிடத்துள்ளார் செய்யும் தொழில் வேறுபாடுகளால்
எற்றொன்றுக்கு மில்லாத சிறப்பை அடைந்து மற்றும் வேண்
டும் பெருமைவாய் உடையதே அரணாகும். (9)

750. மூன் சொல்லப்பட்ட பெருமை எல்லாம் உடை
த்தான காலத்தான, போர் செய்யும் வீரரை இல்லாதவிடக்க
அவ்வெல்லாம் இல்லாததாகும். (10)

75- ஆம்-அதி-பொருள் செயல்வகை.

Way of Accumulating Wealth.

[வினியோகம் பெரும்பாலும் காட்டாலும், அரணுவும் வளர்ச்சியும், காங்கியம் பரிவாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின், வகை வந்த அநிகாரத்தில் சொல்லுகின்றார்.]

751. ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவனையும் பொருளாக மதிக்கச் செய்யவல்லது பொருளை ஒழிய ஒருவனுக்குப் பொருளாவது இல்லை. (1)

752. எல்லா கன்மையும் உடையவராய் இருந்தாலும், பொருள் இல்லாதவனா எல்லாரும் இகழ்வார்; தீமை எல்லாம் உடையவராய் இருந்தாலும் பொருள் உடையவனா எல்லாரும் உயரச் செய்வார். (2)

753. பொருள் என்று எல்லாராலும் சிறப்பிக்கவந்த சொல்லப்பெறும் கொடாசலின்குத் தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேசத்திற்கு எல்லாம் பேராயப் பகை என்னும் இருகைக் கொடுக்கும். (3)

754. பொருள் சம்பாதிக்கற்கு வேண்டிய கன்மமாக்கத்தினால் அரசன் கொடுக்கிற கன்மை இல்லாதவனாக உண்டாகிய பொருள், அவனுக்கு மறுமலக்கூரிய தருமத்தையும் இம்மைக்கூரிய இன்பத்தையும் கொடுக்கும். (4)

755. தாம் குடிசனிடத்தாச் செய்யும் கருணையோடும், அவர் தாமிடத்தாச் செய்யும் அன்போடும் கூடி வராத பொருள் சம்பாதிக்காதவரை அரசர் பொருத்தாது நீங்க விடக்கூடாது. (5)

756. உடையவர் இல்லாமையால் தானே வந்து விடைத்த பொருளும், கங்கவாகிய பொருளும், தன்னுடைய பகை வரை அங்க இயல். 100

வென்று சம்பமாகக் கொள்ளும் பொருளும் அரசனுக்குரிய பொருள்களாம். (6)

757. அன்பினால் பெறப்பட்ட அந்நன் என்னும் குழுகி பொருள் என்று உபரத்திச சொல்லப்படும் செல்வத்தை உடைய செவிசித்தாபால் வளரம. (7)

765. சேனைபாவது, யானே கோபித்தத் தன்னை ளக்து எதி
தகாலும், மனமொத்த எதிர்கின்று தாங்கும் வலிமை உடை
யீத. (5)

766. செளரியம், மானம், முன் வீரனாயிருந்தவர் சென்ற
காலவழியிலே சொல்லாதல், அரசனாலே நம்பப்படுதல் முதலிய
இந்த நான்கு குணங்களும் படைக்கும் அரணாம். (6)

767. படைவராலே வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல் வந்த படை
களையுத்தராத விரகம் விரகம் வகுப்பதற்காக, வகுக்கக்கொ
ளாதி அவநடை யுடையபடைதான் தன்மேல் வராமல் தடுத்து,
தான அதன்மேலே செல்வதே படைபாபு. (7)

768. படைவரமாலே சென்ற போர்செய்யும் செளரிய
யும், அது தன்மேல் வந்தால் மாயவசமும் வலிமையும் இவ்வா
று நிகரலும் தேர், யானை, குதிரை முதலாம், பகாவத, செடி
குடை, சங்கீதம், சக்காளம் முதலானவைகளுடைய அணிபு
யினங்கும் அழகினாலே, சேனை பெருமையை அடையும். (8)

769. தான் தேய்ந்து சுருங்குதலுர், மனக்கின்று நீங்
காத வெறுப்பும், கசித்திரமும் தனக்கு இல்லாதிருந்தால் படை
யானது படைகளை வெல்லும். (9)

770. போரிலே நிலைபெற்றுள்ள வீரர்கள் அதிகமாக இரு
ந்த போதிலும், தனக்குத்தலைவராய் படைதலைவர் இல்லாத
சேனை பயனில்லை. (10)

78. ஆம் அதி - படைச்செருக்கு.
Military Spirit.

{அதாவது அந்தப் படையின் வீர மிகுதியாம்.}

771. வகைவரே! இன்று நின்கு என்னைவன் எதிர் செ
ன்று கின்று அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்த கல்லுருவமாக கின்ற
வீரர் பலராதலால், நீங்கள் அப்படிக்காகாமல் உயிரோடு பிழை
க்கவேண்டினால், புத்தம் செய்தலை ஒழியுங்கள். (1)

772. காட்டிலே ஒலிகின்ற முயலைத் தப்பாமல் எய்த ஆம்
அந்த இயல். 111

பை எத்தலைப் பார்த்திலும், வெளிமே சிற்ற யானையை எதி
 ர்து தப்பிய வெல் எத்தலை எல்லது. (2)

773. பகைவரிடத்திலே முகங்கொடாமல் செல்வென்ற விச
 தத்தை மிரட்டி ஆண்மைபாது என்று; அவருக்குத் தாழ்வு
 வசைல் முகங்கொடுத்த அது நீர்த்தவொன்றும் கொடுத்த உப
 காரமென்பதில் அதற்குக் காரணமாகுமென்றும் துவேரிகொல்
 லுவார். (3)

774. தன்னைடைய கையிலுள்ள வேலைத் தன்னை எதிர்
 த்த யானையின்மேலை எய்துவிட்டு, வருவென்றயானைக்கு வகல்
 கோத்திரியை. கணையுடைய மாந்திரிக்குத் வேலைகொன்றி
 மிடுவெச் சூதோடாபாயினார். (4)

775. கைவகை கொடுத்தும் பார்த்த கண், அவர் வேலை
 க்கொன்றி எறிய, அகற்றப பொறுத அகதம் பார்வையை யழி
 த்து இமைத்தாரனும், அது வீசர்க்குத் தோழபல்லவா?

776. வீரன் கண்குத்திரித்த காளை எடுத்த எண்ணி
 அந்த காலில் கொடு காயங்கள் பாடாதகாரணமலசை, பிரயோக
 னை இல்லாமல் கற்றாரானே சாவாப்பாண. (5)

777. திரியை பற்றித்திரி குற புகழை விநம், மலிர்
 வாழ்வு வேண்டாத விடர், விடகதலைக்காலில் கடல்தலை அப
 ங்காரகுணத்தை உடையது. (7)

778. யுத்தம் வகலை தமழிர்க்கு ஆளுத அதுவாய்
 கோதுயல் விடர், தமழிமைய அரசன் அது வேண்டாமென்று
 கொடுத்தாலும் அது விசமமிததி குறைதல் உடைய. (8)

779. தரக செயத சபதம், தரியால் போய் சாதவல்ல
 வினா அது தரியலிடை கொள்ளி இகந்தாரூபியவர் பாயர். (9)

780. தமக்குரைத்த உபகாரங்களை விசாறு, ஆண்டா
 சநுயை உகைகா ன கொடுக்க உபாயிற் றாகையினாலும்,
 அந்தசையு இரகைவிலும் கொள்ளுத தந்தையை உடையது. (11)

79-ஆம்-அகம்-நட்பு.
 Friendship.
 [அதாவது கிடுகமாம்.]

மமபாண பொருள்கள் எவையுள் இருக்கின்றன? அதைச் சம்பா
தித்துக்கொண்டால் அதன்போலப் பகைவர் செய்யும் தொழீது
கதுப் புதுதற்கு அருமையான காவல்களினவை எவை இருக்
கின்றன? (1)

782. அறிவுகூட்டார டேயம் வளர் சிறைச் சந்திரன்
காளுக்கு நாள் வளரும் தன்மைமைய போலும் மற்றைய
அறிவில்லாதார் சிநேகம் பூரண சந்திரன் குறையும் தன்மை
போல நாடோறும் குறையும். (2)

783. அல்ல குணமுடையார் செய்த சிநேகம் பழகும் தோ
றும் அவருக்கு இன்பம் கொடுக்கும். அது எதுபோல என்றால்
நாற் பொருளை கற்றுக்கொடும் கற்பவர்க்கு இன்பஞ் செய்க
லைப்போல. (3)

784. ஒருவனோடு ஒருவன் சிநேகம் செய்தல், தங்களுள்
ளே கிரிப்புசெய்தற்கு ஏற்றவைகளைச் சொல்லிச் சிறித்தற் பொ
ருட்டு அல்ல. ஆனால் அவருக்கு வேண்டாத செய்கைகள் உண்
டான காலத்தா, முன்சென்று கண்டித்துப் புத்தி சொல்லும்
பொருட்டே. (4)

785. ஒருவனோடு ஒருவன் சிநேகமாவதற்கு ஒரு தோசத்
தராய் இருக்கவேண்டும் என்பதும், பலதாம் கண்டு பேசியும்
கூடுதல் என்பதும் முதலாகிய காரணங்கள் வேண்டியதில்லை.
இவருக்கும் அறிவு ஒத்தலே சிநேகமாகும் உரிமைமையக்கொ
டுக்குர். (5)

786. பார்த்த அளவிலே மனம் நீங்க முடிவாத்திரமே மல
ரும்படி சிநேகிப்பது சிநேகம் அல்ல. ஆனால் அன்பால் மனமும்
மலரக்கிணைப்பதே சிநேகமாம். (6)

787. கேட்டடைத்தரும் தீய வழிகளை நீக்கி, பற்றாள்வ
ழிகளை நடத்தி, வறுனாலே கெடுதலாதகாலத்தா, அது விலக்
கடிபடியாமல் அந்தத் துன்பத்தைக் கூட இருந்து அனுபவிப்பதே
சிநேகமாகும். (7)

788. சமையிலே வஸ்தியம் அளித்தவனுக்கு, அப்பொ

பூசே கைகொண்டு உதவி அந்த அவமானத்தை நீக்குவதுபோல்
 ஈடுபடுத்தப்பட்டவனுக்குத் தன்பம் உபயோகித்து அப்பொழுது
 கொண்டு உதவி அந்தநதுபைபந்தை ஒழிப்பதே நிகழ்கமரகம். (8)

789. கட்பினுக்கு அக இருக்கை வாதென்று கேட்டால்
 அது எந்த காரணம் வேறுபடாமல் கடும் இடத்தெல்லாம் அந்
 துப்பொருள்களிலே தாராமல் தாங்கும் உதறியே. (9)

அன்பு இயல்.

113

790. இவர் எவர்க்கு இயல்வாய் அன்பினர், யார் இவர்க்கு
 இயல்வாய் அன்பினோம் எனது ஒருவரை ஒருவர் சிறப்பித்தல்
 சொன்னாலும் கட்பு சிறிதாயத்தோனறும். (10)

80. ஆம் - அநி - தட்பு ஆராய்தல். The Choice of Friends.

[அதாவது மூன் சொல்லப்பட்ட இடங்களில் முதலாவது ஆராய்
 ய்த அநித நின்றே நிகழ்கமரகம்.]

791. நிகழ்கத்தை விரும்பி அந்த நிகழ்கத்தினிடத்திலே.
 சிறிதாய்க்கு ஒருவர்க்கு கட்புச் செய்த பின் அவனை விடுவதில்லை
 ஆகலால் என்றும் ஆராயாமல் நிகழ்கஞ் செய்வதைப் போலக் கே
 ட்டடைத்தருவது வேறு ஒன்றுமில்லை. (1)

792. குணமும் செய்கையும் கல்லது எக்பதம் தீயது
 எக்பதம் பலதாம் ஆராய்தலால் பலவழியால் ஆராய்தலும் ஒரு
 வர்க்கு நிகழ்கம் செய்யாதவன், முடிவிலு கான சாவதற்கு வந
 வானிய துன்பத்தை தனது பகைவர் விடுகவேண்டாமல்,
 தானே விடுதலாகொருவரான. (2)

793. ஒருவனுடைய குணத்தையும், குடிப்பிறப்பையும்
 குற்றத்தையும், குறையில்லாத சிறுத்தையும் ஆராய்து அநித
 அவர்க்கு நிகழ்கம் செய்கவேண்டும். (3)

794. உயர்ந்த குடிசிலே பிறந்த தன்விடத்த உலகத் தார் சொல்லும் பழிகது பயப்படுவான, அவன் கிருட்டிம பொருள்களில் லையறத்தைக் கொடுத்ததாலும் சிநேகம் செயதலே சிந்தாத. (4)

795. தாம் உலகநடை அல்லாததைச் செய்ய நீண்டதால், சோகம் பிறக்கும் வகைகொடொளி விவகடியும், செந்தல பீன் செய்பாத வகைசொல்லிக் கண்டதும், அந்த உலகநடைகைச் செய்பாத பொழுது செய்கிறவும் வகையைய சூரியாத சிநேகம் செய்துகொள்ளக்கடவர். (5)

796. ஒருவனுக்கு சேரி எனப்பட தன்சிறைதாராய சில க்களைக் குறைபாயம் அடைப்பதாய் ஒரு கோலம். சூதலால் அந்த கோட்டினிடத்தும் அவரலே அடைப்பிவது ஒரு கல் லதியுண்டு. (6)

114

நீக்குறள் வரணம்

797. ஒருவனுக்கு லாபம் என்று சொல்லப்படுவது அறி வில்லாதவருடன் சிநேகம்கொண்டானால் அதை நீக்குவதே யாம். (7)

798. தம்முடைய ஊக்கம் கருங்குதற்குக் காரணமாயி ய தொழிலகளைச் செய்ய சினைபாதி நுக்கக்கடவர். அதுபோலத்தமக் குத் துன்பம் வருகாவதற்குக் கைவிடுவோரது சிநேகத்தைக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவர். (8)

799. ஒருவன் செலிக்காலத்த அவனை விட்டு நீங்குவாக் சிநேகமானது, தன்னை யமன் கொல்லுக்காலத்து ஒருவன் நீனைத் தாயும், சினைத்த மன உலகச் கடும். (9)

800. உலகத்தொடொத்துக்குற்றமில்லாதவருடைய சிநே கத்தைப் பழக்கக்கடவன். உலகத்தொடொத்து இல்லாதவரு டைய சிநேகத்தைக் கொரிந்து கொண்டானால் அவருக்கு யென்பது ஒருபொருள்கொடுத்ததாயும் விடக்கடவன். (10)

81. ஆதி - அநி - பழமை.

Familiarity.

[அதாவது சிதேவிகள் பழையமயாபி நுக்தும் குணத்தைப் பற்றி, அவரவரது பிழைகளைப் பொறுக்க.]

801. பழையமயாபி என்று சொல்லப்படுவது யாதென்று கேட்டால், அது பழையமயாபி நுக்தும் குணத்தைச் செய்தவைகளைச் சிறிதளவுமே சிதைக்காமல் அவைகளுக்குச் சமமாகப் பட்டி ஒழுகும் நடவடிக்கை. (1)

802. சிதேவிகள் உரிமைபாஸ் செய்வதையே கட்டிந்து அவ்வயமாத்தவால் அவற்றைச் செய்தேழிப்பதே சான்றோர் முறைவாபாப. (2)

803. தாம சம்மதிக்காத காரியமாக இருந்தபோதிலும் சிதேவிகள் கத்திரித்ததனால் செய்வதற்குத் தாம செய்வதையே தாம சம்மதிக்காவிட்டால், அவரவரது பழையதாய வந்தகிரேகா என்னவியேயுண்டதைச் செய்யும? (3)

804. சிதேவிகள் உரிமைபாஸ் தம்மைக்கேளாத, தம்முடைய காரியத்தைச் செய்தால், அது கிரும்பாபதும் குணத்தைப் பற்றி அறிவுடைப்போர் அனைவரும் புறவர். (4)

அங்க உயல். 1:5

805. சிதேவிகள் வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் செய்தால், அத்தற்குக் காரணம் அந்நாளை என்னவது கருத்து மிகுந்த உரிமைவாசனருவது அறிவுடைப்போர் கொள்குவர். (5)

806. சிதேவிகள் எல்லையடையாமல், அதிலே சிந்திப்பார், தம்மேயே பழையமயாபி வேறுபடாத சிதைவருடைய சிதேவிகளை அவரவரே பொறுக்கிப் போர்க்கேள்வந்தகாலத்தம் விடார். (6)

807. அன்புடனே பழையதாய் வந்த சிதேவிகளைக் கட்டியார், தங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற சிதேவிகளையே அவரிடத்த அன்பு கேட்கார். (7)

808. சிதேவிகள் சொந்தமாய் தமது தமது அறிவுடையவர்கள், சிதேவிகளைப் பொறுக்கின்றவர்கள், அவற்றைச் செய்தவர்கள், அந்த நடவடிக்கை பிழை செய்தவர்கள், அது பற்றிப் பட்டி ஒழுகும் நடவடிக்கை.

819. சரிசாந் தொடர்ந்து விளையுமா? தொடர்ந்து நடப்பினால்தான் சினைகளை உண்டாக்கிவிடும். (9)

810. தொன்று தொடர்ந்து சினைகளை உண்டாக்கிவிடும். (10)

82. ஆர்-அஃ-நீ, நீ!..

Evil Friendship

[அதாவது தீய குணத்தால் உண்டாகிய நட்பாம்.]

811. ஆசை மிகுதியால் உண்டாகிய நட்பு நன்றாகவும், உறுதியாகவும் இருக்காது. தீய குணத்தால் சினைகளை உண்டாக்கிவிடும். (1)

812. தமக்குப் பயனுள்ள காலத்தின்போது சினைகளை உண்டாக்கிவிடும். தீய குணத்தால் உண்டாகிய நட்பு நன்றாகவும், உறுதியாகவும் இருக்காது. (2)

813. சினைகளை உண்டாக்கிவிடும். தீய குணத்தால் உண்டாகிய நட்பு நன்றாகவும், உறுதியாகவும் இருக்காது. (3)

கொள்ளாமல் விடுவதைக் கொள்ளும் வேகத்தால் தீய குணத்தால் உண்டாகிய நட்பு நன்றாகவும், உறுதியாகவும் இருக்காது. (4)

814. யுத்தம் வராததற்கு முன்னால்தான், தாக்குவதை உண்டாக்கிவிடும். தீய குணத்தால் உண்டாகிய நட்பு நன்றாகவும், உறுதியாகவும் இருக்காது. (5)

815. செய்து வைத்தாலும் காலத்தால் தீய குணத்தால் உண்டாகிய நட்பு நன்றாகவும், உறுதியாகவும் இருக்காது. (6)

ஆம ினாதி நுகசல் கனது. (5)

816. புகதியிலாசவனுடைய நிக கொருந்நிய சினைத்
தையார்க்கினும், அறிவுநடையர் பணை சோடி மடக்கு நல்லது.

817. கனையுக்காரணமாகச் செய்யும் சினேசிதரால் வரும்
கெடுதியைப்பரர்க்கினும் பணைவரால் வரும் கெடுதி பத்துக்கீகா
டி மடக்கு நன்றும். (7)

818. சம்மால் முடியுக்காரியத்தக முடியாதக ஈடிப்ப
வருடைய சினைத்தக அலர்க்குச் சொல்லாமலே விட்டுவிடக்
கடவர். (8)

819. செய்கையும் சொல்லும் ஒவ்வாமல் வேறு வேறுவி
ருப்பவருடைய சினேகம் கனையிலே மாத்திரமே அல்லாமல் சொப்
பனத்தினும் தனபம செய்யும். (9)

820. விட்டிலே தனியே இருக்கொழுது, சினைக்குசெய்
து சகாரிலே பருநடையிருக்கொழுகு பத்ச்சொலவாரு
டைய கட்டி, எவ்வளவு சிறிதாக இருந்தாலும் தமமைச்சேரல
கீகககடவர். (10)

83-ஆம்-அதி-கூடா நட்பு.

False Friendship.

[அதாவது பணைமையால் உள்ளே கூடாநிருத்தே சமயம்
கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடிவடப்பவர் கட்டி.]

821. மனத்தால் கூடாது பணைகொண்டு வெளிக்கு கட்டி
புய்யுண்டு ஒருகுபவருடைய சினேகம சமயம் கோத்தவிடத்
தத்தாகாத அற எதியும் (முழுதும் வெட்டும) ஆபுதததிற்ருள்
தண்ணைய பட்டடையாம். (1)

822. கமத்து ம கத்த ம னுடன்
உண்டாகிய சினைம, பெண்பாலா மனமபோல்
வேறுபட்டிருக்கும். (2)

823. கலையையாடும் பாலகளைக் கற்றாலும், அதனால்
மனத்திருத்தி கட்டுவாராதல் பாலகங்களுக்கு இடையே. (5)

824. கண்டிப்பான மனக்கால் விளையுள்ளவரை
கச்சித்தது, எப்பொழுதும் உள்களைப் படைப்பாட்டும் மனநிலை
க்குப் பயப்படவேண்டாம். (4)

825. மனத்தால் உடம்பைப் பொருத்தவரை யாதொரு
கருவத்திலும் பொருள் செலவிடவ முறைமையையுடையது
அல்ல என்று நினைப்பவர்களுக்கு. (5)

826. நெருங்கியால் உணமதரும் சொற்களைச் சொன்
னாராகவும் பாலகளைப் பெரிசு உணமையைச் சொடுக்காது
என்பதைச் சொல்லப் பொருள் அறிந்துகொள்ளப்படும். (6)

827. விளையுள்ளவர்க்கும் எதிர்த்தவர்களுக்குத் தீமை
செய்தலை முறித்தாமலும், படைவரி-தந்த உண்டாகும்
சொல்லினை உணகத்தையும் கருத்து உணமை செய்தலைக் குறித்
தது என்று நினைப்பவர்களுக்கு. (7)

828. பாலகளைக் குறிப்பிட்டு யதிரயவல்லவர்க்கு அத்தப்
பாலகளைப் பொருள் உணமும் ஆயுதம மகரத்திருக்கும்; அவர்
அழகு உணமும் அபயமும் அது மனநிலைக்கு இட
மளம். (8)

829. பொருள் உணமது விசேஷம் தான் குறையும் புறந
திலே பொருள் உணமும் உள்களை தம்மை இடமும் பாலகளை
உணமது உணமும் உணமும் உணமும் உணமும் உணமும்
அவர மனநிலைக்கு உள்களை அது செலும்படிக்குப்
பொருள் குறைந்த யுடையது. (9)

830. தம்முடைய பாலகளைத் தமக்கு கட்டுவாராய் கட்டு
கும் காலம் உணமும் முகத்தால் அவர்களைச் செலும்
செய்தல், உணமும் அது கட்டுபகிடுப, பின் அதுவும் கிட்ட
கடவர். (10)

[அசாவது யாதொன்று அநியாசை.]

231. பேசைகமை பென்று சொல்லப்படுவது, ஒருவனுக்கு
 உறவாக குறையுள்ள எல்லாவற்றைப் பாரகிலும மிகுந்த குற
 தாயா. அது சாத என்று கேட்டால், வறுமை பழி, பாவங்கள்
 அகிய பீர னாட்ச குறையவைகளாக கைக்கொண்டு செவமை,
 1143, அறங்களை யுகிய ஆகந்ததைக் கெடுக்க குமவைக்காக கைவி
 டி தாயா (1)

232. ஒருவனுக்கு பேசைகமை எல்லாவற்றற்றாயா, மிகுந்த
 பித்தையாவது தனக்கு மெறாம மறுமை கிரணிக்க கும ஆகாக
 சாடியதை விழுப்பிச் செய்வதலாம். (2)

233. உரையணைமையைகளாகிய பழியாவற்றைக்கு காணு
 னாயுடா, சாடவேண்டுமவைகளாகிய விதிவிலகிய குறையுடா
 னாயுடா, எவரிடமிருந்தும் தாட்சணியமிடலாத சொந்தசெயல்
 உடையாயுடா, விநாயகத்தகரவரளாகிய குடிபடுவப்புக, கலிவி,
 ஒழுக்கக்களப்பேணுமையும் பேதவையின சொழில்களாம். (3)

234. ஈண்டி வாததை, மெய்கள் அடகு துவக்கித்தக காச
 ணாமாய் நால்களையடித்ததாம். அந்த அடக்கக்கால வரும்பய
 ணைசென்றதாம், அந்நியாயாக குப படுமபடி சொல்லியும், தான
 அடக்கம் வாத மூடணபோல, வேறு மூடண உந்த மல
 சக்திமையிலை. (4)

235. மூடணவன் வரும் பிறப்புகளில் எல்லாம், தான்
 மூடண அபூதவாக கு இடமாயிடு நகந்ததை இத்த ஒரு பிற
 பாயினே செய்து கொள்ள வல்லவனுவான். (5)

236. சொல்லும் முறைமையை அநியாத மூடண ஒரு
 சொழில்லமேற்கொள்ளுவானுரை, அதையும் முடிபுகள் பாரந்
 சொல்லுமன்றி தண்ணையும் கெடுக்ககொள்ளுவான். (6)

237. ஈண்டி வாததைகளைக் கொள்வதால் அது
 கதவி ததாத கலா மூடணவாதந் சாட்சியம்மையதாம் திரு
 பதியும் அதுவாகிய எல்லாச் செயல்களும் மூடண அநியாத
 பதியாக மூடணம். (7)

845. புல்லறவாளர் தாம் கல்லாத அல்கீயும், தாம் கற்றவராக மெய்க்குக கொண்டு நடத்தல், குறதம் வீங்கப்படு

120

வினாக்கள்

ததவி ஒரு அல் உண்டான, அதன்மீதும் பிறர்க்குச் சீர்தரத்தைக் கொடுக்கும். (5)

846. புல்லறவாளர் தாம் கல்ல உண்டாகும் குற்றங்களைத் தெரிந்து விடாமல் மனநிலைமையால், மனநிலைமையால் அல்லாதவை ஆகியவற்றை மனநிலைமையால் மனநிலைமையால் புல்லறவாளர். (6)

847. அல்லறவாளர் தாம் கல்ல உண்டாகும் குற்றங்களைத் தெரிந்து விடாமல் மனநிலைமையால், மனநிலைமையால் அல்லாதவை ஆகியவற்றை மனநிலைமையால் மனநிலைமையால் புல்லறவாளர். (7)

848. புல்லறவாளர் தாம் கல்ல உண்டாகும் குற்றங்களைத் தெரிந்து விடாமல் மனநிலைமையால், மனநிலைமையால் அல்லாதவை ஆகியவற்றை மனநிலைமையால் மனநிலைமையால் புல்லறவாளர். (7)

849. தலை பெல்லாம் அறிந்தவனாக மதித்தால், பிறரால் ஒருகாலத்திலும் கொள்ளும் குணநிலைமையால், அறிந்தவனாக மதித்தால், பிறரால் ஒருகாலத்திலும் கொள்ளும் குணநிலைமையால், அறிந்தவனாக மதித்தால், பிறரால் ஒருகாலத்திலும் கொள்ளும் குணநிலைமையால். (9)

850. உயர்ந்தவரும் உண்டென்று சொல்லும் ஒரு பொருளைத் தனது உயர்ந்தவரும் உண்டென்று சொல்லும் பொருளைத் தனது உயர்ந்தவரும் உண்டென்று சொல்லும் பொருளைத் தனது உயர்ந்தவரும் உண்டென்று சொல்லும் பொருளைத் தனது உயர்ந்தவரும் உண்டென்று சொல்லும். (10)

அதனை யேற்றுக்கொள்ளாது நீகலை ஒருவனுக்குச் செல்வமாம். அப்படிச் செய்பானல் அந்த மாறுபாட்டில்ல மிகுதலை மேற் கொள்வானு-றல், கேடும தன்னிடத்திலே வருதலை மீட்கொள்வான். (8)

859. ஒருவன் தன்னிடத்தல் செல்வம் வரும்பொழுது காரண முண்டாருளும் மாறுபாட்டை நீனைப்பான். தனக்குக் கேடு செய்து கொள்ளுமிடத்துக் காரணம் இலகைநீருத்தம் மாறுபாட்டிலே மிகுதலை நீனைப்பான். (9)

860. ஒருவனுக்கு மாறுபாடு ஒன்றினாலே தன்பம் செய்பவை எல்லாம் உண்டாகும்; கட்டி ஒன்றினாலே எல்ல நீதி என்னும் பெருகுசெல்வம் உண்டாக. (10)

122 திருக்குறள் வரணம்

87-ஆம்-அகி-பகைமாட்சி.

The might of Hatred.

[அநாவது அறியில்லாமை முதலாகிய குற்றங்களடைமை யால் பகையைப் பெருமைப்படுத்தல்.]

861. தம்மைப்பார்க்கிலும் வலிபவர்க்கும் பகையாய் எதிர்ந்தலை நீக்ககூடவா. மறறைய மெலியவர்க்கும் பகையாத்தலை நீக்காமல் கிறும்பக்கடவர். (1)

862. ஒருவன் தன் சுற்றத்தார் மேல் அன்புடையவன் அல்லாவி; அதுவல்லாமல் வலிமையுள்ள துணை இல்லாதவன்; அகனம் தான் வலிமை இல்லாதவன்; அப்படிப்பட்டவன் மேல் வாத பகைவன் வலிமைமைய எப்படி நீக்குவான்? (2)

863. ஒருவன் அஞ்சுவண்டாதவைகளுக்கு அஞ்சுவான்; அறிவிலிவன்முனைவகளை அறியான்; அறியாதி சினைகம் இல்லாதவன், இவைகள் அல்லாமலும் யாவரிடத்திலும் உலோபகுண முடையவன்; இப்படிப்பட்டவன் பகைவர்க்கு மிக எளியவனாவான். (3)

864. ஒருவன் கோபத்தினின்றும் நீங்கான்; அதுவே அல்லாமல் இரகசியமாக வைக்கவண்டியவைகளை இரகசியமாக

வைராமல சிறர் அறியாததாறவாண; இப்படிப்பட்ட குணமு
 உடையவன் மல செலுதல எக்கரலத்திலும் எங்க இடத்திலும்
 எவ்வாறும் எளிதாம். (4)

866. நான் அறியாததாறவாண; இப்படிப்பட்ட குணமு
 உடையவன் மல செலுதல எக்கரலத்திலும் எங்க இடத்திலும்
 எவ்வாறும் எளிதாம். (4)

867. தொழில் ஆரம்பித்திருந்து, அதற்குத்தகாதவை
 களைச் செய்வனாகைய பகையைச் சில பொருள் கெடக் கொடு
 த்தாலும் கொளவில் பின்னும். (7)

868. ஒருவன் குணம் ஒன்றும் இல்லாதவனாயும், குற்றம்
 அங்க ஓயல். 123

ஒருவன் குணம் ஒன்றும் இல்லாதவனாயும், குற்றம்
 அங்க ஓயல். 123

869. நீதியை அறியாமையா, அநாதைமையுமுடைய பகை
 வரைப்பெறாமல், அக்கப பகைவரை செல்வராகது உயவுள்ள
 இன்பங்கள் நிகரமாட்டா. (9)

870. உதாரணம் படிக்காதவன் பகைவர்களை வளர
 விடும் பொருள் அருடையவன் பகைவர்களை வளர்ப்பது. (1)

88- அறிவு-அறிவைத் தரும் தெரிதல்.
 Knowing the Quality of Hate

[அதாவது அறிவுடையவன் பகையை அக்கரலத்திலும் எங்க இடத்திலும்
 எவ்வாறும் எளிதாம். (4)]

871. ஒருவன் பகைவரது சொல்லு நிமித்தமாக உண்டாக்
 துவதின் விளைவு - பின்னாலுள்ளி நம்பும் தன்மைமையுடைய
 யகலம் எனறு நிதி அறிவொலையும. (1)

872. ஒருவன் விவிலிசகலபாபாரக உடைய உழவோடு
 பகை கொண்டராணனும், சொல்லக்கல பாபாரக வுடைய
 உழவோடு பகை கொண்டாது உலக்கடவன். அதாவது
 அரசனுக்கு வீராகள பகையப்பாரகிலும் மந்திரிகள பகை
 கொடுத்தவபதாம். (2)

873 தான் களியனும் ஒருவன்கொண்டு பலனையும்
 பகை செய்த கொள்குவான், பிததுக்கொண்டவரைப் பாரகி
 யம் புததியிலவாதவனாவான். (3)

874. இதை உலகமானது, வேண்டியவிடததுப் பகையை
 வேறுபடுத்தித் தனக்குச் சிறைமகர் செய்கொண்டு நடக்கும்
 குணதகையுடைய அரசாது பெருமையுள்ளே அடங்கிறது (4)

875. தனக்குவர துணைநிலையம்ல் பகை இரண்டாதிரு
 க்கும் அரசன், அந்தப்பயல்கயனை-மூன் அந்தபசமயத்திற்கு

124 திருக்குறள் வசனம்.

பாபாரகத்தனக்குப் பொருந்தியதாக ஒன்றை இனியதுணைபாகச்
 செய்துகொள்ளக்கடவன். (5)

876. பகைவனை மூன் தெளிந்தானானும் தெளிந்திவன
 னானும், தனக்குப்பகைதீகில் ஒரு கொழியலால் தாழ்வவர்களிட
 தது, அவனுடன் கூடாமலும் அவனை நீக்காமலும் இடையே
 விட்டுவைக்கக்கூடவன். (6)

877. அநுக்கப் பிதல்காரமாக அறிபாத சிறைக்கர்க்குத்
 தன் வந்தகத்தகச் செல்லலாதிருக்கக்கடவன். வளிநாம இல்
 லானால்பாபாரகி நுகுத பகையிடதது மேலிட்டுக்கொள்ளா
 துநாடகடவன். (7)

878 தான் தெரிவ செய்புற வகையைப்பெறிந்து, அந்
 தக தெரிவிலுமுநகதறகுத் தகையபுக் தண்ணப்பெருக்கி, மற
 தகாணபாணபாமில காக்கவே, தன் பகையிடததுண்டாடுப

செருகுக்கெடும. (8)
 879. கணையவேண்டிவதாயிடு முன்னுமரத்தை இனையகா
 டிய க்ஷயிலே கணையக்கடவர். அல்லாமல முதிர்ந்த நிலையில்
 கணையத்தொடங்கினால் கணையவருடைய கையை அதுதான் கணை
 யும். (9)

880. சர்மோதி பகைப்பாருடைய கர்வத்தைக் கெடுக்க
 வேண்டுகிறீர்கள், இஃதாஃபால் அது செயலாக அரசர், சின்
 முரகவிசிமாத்திரத்திற்கும் சீரமைக்க இருக்கின்றவரல்லர். (10)

89-ஆம்-அதி-உட்பகை.
 Secret Enmity; Treachery.

[அதாவது வெளிப்பாடையாயுள்ள பகைக்கு இடமாக்கித்
 கொடுத்த அது வெலலுமாவும் உள்ளாய்ந்தரும பகை.]

881. ஒருவனுக்கு அனுபவிககவேன்றவனவாகிய கிய
 தும் க்ரும் முன் இன்பம் செய்வனவாய் இருக்கபோதிலும்
 சின் பெருங்கால, பெருவயிது, முதலான கோய் செய்பகை
 இன்றான அல்லவாம் அதுபோல தடிவவேன்றவனவாகிய கி
 ரதகார இயல்புகளும் முன் இன்பம் செய்வனவாய் இருந்தபோ
 திலும் சின் தவப்பசெய்பகை இன்றியன அல்லவாம். (1)

882. காணப்போல வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்
 திற்கும் பகைவரைப் பதப்பாது இருக்கக்கடவர். அப்படி
 அந்த இயல். (2)

இல்லாமல் உறவினா போல மறைத்து கிற்கும்பகைவரது
 சினைகத்தைப் பயப்படக்கடவர். (2)

883. உட்பகையாயுள்ளவரை அஞ்சித் தம்மைக் காந்
 துக்கொண்டு டுக்கக் கடவர். அப்படி கடவாதபோது, தம்

க்கு ஓர் தளர்ச்சி வந்த காலத்தக் குயவன் மட்டவந்தது அது
 க்கும் கருகிபோல் தப்பாது அவர் கெடுப்பார். (3)

884. வெளிநிலை உட்பகை இருப்பது போலக்காட்டி மனத்திலே உட்புகக்கொள்ளாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதானால், அது அரசனுக்கு ஏதும் வசப்படாமலிருக்காவிட்டாலும் பரிசீலனையும் கொடுக்கும். (4)

885. வெளிநிலை பற்றற்றவன் தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதானால், அது அவனுக்கு இறந்தல் முறையாகி கூடிய பல குற்றங்களையும் கொடுக்கும். (5)

886. பகைமை தனக்கு உள்ளாகிவிட்டிருந்த உட்பகை மானால், அரசன் இறந்திருந்தால் அரசனும் முடியாத. (6)

887. செப்பு மேல் ஏதாவது புணர்ந்த சேர்க்கையைப் போல வெளிநிலை வேற்றுமை தெரியாமல் சேர்க்கையாகியிருந்தாலும், உட்பகை முண்டாகியிருந்தாலானால் மனத்திலே தம்மோடு கூடாது. (7)

888. நமஸ்காரம் வளர்ந்திருந்தாலும் உட்பகையுண்டாகியிருக்கிற அரசனுக்கு உட்பகையாகியிருக்கும் போல் அதனுடைய சேர்க்கையாகியிருக்காமல் குறைவும். (8)

889. அரசனுடைய உட்பகை அவன் பெருமையை சேர்ந்தவர்கள் என்னினை விளையாடுவதால், சிறுமைமையுடையவர்கள் இருந்தபோதிலும், பெருமை எல்லாம் அழிப்பதும் தேறி அரசுப்பெருமை விளங்குகிறது. (9)

890. மனம் ஒற்றுமை இல்லாதவரோடு கூட ஒருவன் வாழும் உயிர்வாழ்வு, ஒரு குடிசையினுள்ளே பரம்பிப்பாடு கூட வாழ்ந்தவர்ப்பாடும். (10)

90. ஆம் - அதி - பெரியாரைப் பிழையாமை; Against Reproaching the Great.

[அதாவது பெரியாரை மிகவும் தீவிரமாக மையாமை]

17

126

திருக்குறள் வசனம்.

891. எடுத்துக்கொண்ட காரியங்கள் எல்லாம் முடிக்க வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழாமையாவது, தம்பிடத்திலே தீக்குவாராமல் காப்பவர் செய்யும் காவல்கள் எல்லாவற்றையுமே பார்த்திலும் மிகுதியையுடையது. (1)

892. பெருமை, அறிவு, முயற்சி என்னும் வலிகளைப் பாலி பெரியவராயினவரை, வேட்கர் நன்றும் மதியாமல் அவ டிசைவ நடப்பாரானால், அந்த நடவகையானது அந்தப்பெரி யவரால் எந்த வாளிலும் நீங்காத துன்பங்களை அந்த வேர் டுருகுக் கொடுக்கும். (2)

893. ஒருவன் தான் கெடவிரும்பினால், வேற்று வேர் டுரை கொண்டுதான் வேண்டிய விடையை அந்நினைப்பொழுதே பெயராவல்ல அரசிடத்துப் பிழையை நீதி மூலிலே சொல்ல பட்டதைக் கேளாமல் செய்ய கடவன. (3)

894. ஏழைகையாற்றலும் உடையார்க்கு, அந்த ஆற்ற ல்கள் இல்லாதவர் தாம் முறப்பட்டுதலையக தருவனவற்றைச் செய்வல், தன்னேயும்வரும் குணத்தைபுடைய யமனை, அந்தரு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தவோடு சமமாகும். (4)

895. பகைவர்க்கு வெயலிதாசிய வலிமையினை புடைய அரசரால் கோடுக்கப்பட்டவோதர், அவரைத் தப்பி எங்கே போய் உளராவர்? ஒரிடத்திலும் உளராகார். (5)

896. காட்டியே சென்றொருவா அவ்விடத்திலே தீயால் உடையட்டான் ஆளுமும், ஒருவழியால் உயிரிழைத்த ல் உடும் தவத்தால் பெரிபோர்க்குப் பிழைச்செது நடப்பவா எந்த வழியாலும் உயிரிழைப்பார். (6)

897. சாரணத்தொகைகளுக்குக் காரணமாகிய பெருமை யிலே மாண்புமையப்பட்ட அநுந்தவர், அரசனைக்கொடுப்பாரானால் அநுந்தர், பாடு, அரண், படை என்று சொல்லப்பட்ட அவக யத்தொழில் அழகு பெற்ற அந்த அரசனை அரசாக்கியும், சம்பா தித்து மையத்த பெரும் பெருமை என்ன பிடியேயுணர்த்த யுடையார். (7)

898. மயிையை யொக்கும் அநுந்தவர் கெடவினைப்பா ளால், அப்பொழுதே இல்லாத விடையால் போயினால் உயர் தப்புகடைய குடிக்காய்க்குக் கொடியார். (8)

899. காத்தரகு அருமைபாய் உலர்ந்த விரதங்களை யுடை
 யார் கோபிப்பாராண, அவர் வலிமைபால் இரத்திரனும் உடு
 வே தன்பதம் இழுவே செவிவாண. (9)

900 மிகவும் அழிசமான தவத்தினை யுடைவார் கோபிப்
 பாராணல், அவரால் கோபிக்கப் பட்டவர், மிகவும் பெரிய
 அரண், படை, பொருள், கட்டி முசலிய சார்புடைபவராய் இரு
 கதாலும் அது பறழிப் பிழைக்கமாட்டார். (10)

91-ஆம்-அதி-பெண்வழிச்சேறல்.
 Being led by Women.

[இனிக்குமரத்தால் வநுபவை சேரப் பகை எல்லாமல் இரு
 ந்த பேரகிலும், செல்வம் இகைத்தல், சீட்கட்டை சந்தவ னா
 னிர கொடுக்காளாலே பகையோடு சமமாய் இருந்தலால் பகை
 யினிடத்துப் பொருத்துவணவாம்.]

901. இன்பம் காணமாசுத தன் மனைவரின் விரும்பி, அய
 ன்வழி நடப்பவா தமக்கு உறற ினிய துணைபாடுவ அருகாத
 அணையார் இனிப்பெயாநுள சமராதிததீய முயலவா அந்நகு
 விசேசமென்று இகழ்ப பொருளும் அதை இணையாம. (1)

902. தன் ஆணைமை விநுள்ளதாடு நி, மனைவரானது
 பெணமைமை விடிக யொன அடைகக ிரவாய, கூசுத நய
 சகது ஆயபாடாடுககவாய பெரிந்தா ன்பகா உறாடா
 கத தயபரும் காணுதலைக்கொடுகரும. (2)

903. துறவன மனைவிடத்தத தாறாநகாராச அமரவிய
 அசமானது, அதை அச்சபிலலாத சாராவிடத்தா பொரும
 காய, காணுதலை அயுடர் தயபாடாடு பெரிப்டமும். (3)

904. தன் மனைவிகுப் பயகது உடகிசுற மறுகையி
 பயலிலலகலனுக்குத கொழிப்பாரும தணமை உண்டாயி
 வரியு சல்லோராலே கொண்டாடப்படுதய்கலை. (4)

905. தன் மனைவிக்குப் பயப்பிவோன், தான சார்பி
 க்க உபாஸாய உருசியாகிடுவ, அதை மாரநாய சல

906. தம்மனை யானுடைய மூங்கில் போலும் தோளூக்குப் பாப்படுவோர் வீர்த்தன்மைமால் கவர்க்கம் அடைந்த தேவர் போல இத்த உலகத்தில் வாழ்வதாசனாலும், ஆண்மையில்லாதவரே. (6)

907. வெட்கம் இல்லாமல் தன் மனைவியுடைய ஏவல் சொழிவிடச் செய்து திரிசுன்றவனின் ஆண் தன்மையைப்பார்க்க ஈறாம வெட்கத்தை யுடைய அவள் பெண்தன்மையே பெருமை உடையது. (7)

908. தாம் விரும்பியபடி அல்லாமல் தம்முடைய மனை யான் விரும்பியபடி நடப்பவர், தம்மோடு நட்புச்செய்தார் அடைந்த குறையை முடிக்கமாட்டார். அல்லாமலும் மறுமைக்குத் துணையாகிய தருமத்தையும் செய்யமாட்டார். (8)

909. தருமச்செயலும், அது முடித்தற்குக் காரணமாகிய பொருட் செயலும் அக இரண்டின் வேறுகிய இன்பச் செயல்களும், தம்மனை யான ஏவல் செய்பவரிடத்து உண்டாகா. (9)

910. மேற்கொண்ட கருமத்தை ஆலோசித்தலில் சென்ற மனத்தினையும், அக ஆலோசனையிலுள்ளிய செல்வத்தினையும் உடையதாகிய அபரஞ்சலாகு மனை யானைச் சேர்தலால் உண்டாகும் அறியாமை எக்காலத்திலும் உண்டாகாது. (10)

92-ஆம்-அதி-வரைவின் மகளிர்.

Courtesans.

[அதாவது தமது கலத்தை, விலை கொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பத அல்லாமல், அதற்கு ஆவார் ஆகாதர் என்கிற வரையில்லாத மகளிரது இயல்பாம்.]

911. ஒருவனை அன்பு காரணமாக விரும்பாது பொருள் காரணமாக விரும்பும் மகளிர் அது கையில் வரும் அளவும் தாம் அன்பு பற்றி விரும்பினதாய்ச் சொல்லும் இளியையான சொல், அவனுக்குப் பின் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். (1)

912. ஒருவனுக்கு உயிர் பொருளை அளந்து தெரிந்து

அது அகையும் அளவும் தம குணமுடையவெனச் சொல்லும் குண
மில்லாத மகனிமுடைய ஒருக்க வாயினைய ஆராய்வது அறிவு,
அவனாப்பெ ருந்தாமல் விடக்கூடவர். (2)

அந்த இயல்.

129

913. கொடுப்பாரை விரும்பாத பொருளையே விரும்பும்
பொது மகனிமுடைய பொப்பான தாழவுதல், பிணமெடுப்பவர்
இருட்டதையிலே அந்நியைக றெவ தகைத் தருவினாற் போ
தும். (3)

914. நன்மையாகிய கொடுக்கிற பொருளையே
பொருளையே விடாமல் மகனிமுடைய புள்ளிய கைகதை யாத
னோடு கடிய பொருளை யாராய்ந்து சம்பாதிக்கும் அறிவின்
யுடையவர் தீண்டார். (4)

915. மூழ் பிறிப்புடைய சொந்த கல்வினைகளால் உண
டாயிய வியற்கை கல்வியை, கல்வி கொளியவாறாய செயற்
கை யறிவையுடையவர், பொருள் கொடுப்பார்த்டிகளையும் பொது
வாய் ஆகையினையுடைய மகனிமுடைய புலைய கலத்தைத் தீண்
டார். (5)

916. ஆடல் பாடல் அழகு என்பனவற்றால் களித்துத்
தம்முடைய புள்ளிய கலத்தை கீழை கொடுப்பார், எவரிடத்தி
னும் பரப்பும் மகனிமுடைய தோஷ அறிவொழுகுகங்களால் உ
தம் புதுமை உலகத்தை பாபபுதறருரிய உபாசுதோ தீண்டார்.

917. மனத்தில் வேறு பொருள்களை யாசைப்பட்டு, அப்
பொருள்கள் காரணமாகக் கொடுப்பவரை தோத்தினாலே புண
ரும் மகனிமுடைய தோஷ்களை, நினையினாலே திருந்திய மனமில்
லாதவர் புணர்வர். (7)

918. உருவு, சொல், செயல்களால் வஞ்சிததலை வல்ல
மகனிமுடைய புணர்சகையை, அய்யவருகளை யாராயாதறியும் அறி
வுடையவர்களைத் தவிர்த்து * அய்யவரு தாக்து எனது நூலோச
சொல்லுவார். (8)

919. உயர்கூதர் ஓதினோர் என்று கருதாது விடில்
கொடுப்பார் பவவாரும் கருவ, யாக்கிமைமயப்பட்ட ஆபாசாத்
தையுடைய மகனிமுடைய கொடிய தோஷ்கள், அகருநாதகை
யறியும் அறிவில்லாத கீழ்மகனா புருத்தபுதும் காகயார். (9)

920. இரண்டுபட்ட மனத்தையுடைய மகனி, நம், ரண்
 னும், சூதம், என இயற்கையம் இலட்சமியால வட்டப்பட்டு
 வரக்கு உட்படம். (11)

* அணவகு உட்படம் பாய்க்கிப்பிடித்தல், காய்க்கிப்பிடித்தல்
 யுடைய வாலிபர்களை மெய்யாக அணவகு செய்தல் படித்தலுக்கு
 னயில் பிழிபழுளான மங்கை போல் வந்து புறப்பட்டு வாயடை
 வில் இவர்க்கச் செய்து கொடுக்கும்.

131

நிகக்குறள் வசனம்.

93- ஆம்-அதி-கள் உண்ணாமை.
 Abstinence from Toddy.

[7661 ஒருகடியும் உணர்வும் அழிககற்கண் அவ்வரை
 பிற மகநிதோ டொப்பதாய களளினை உண்ணாமையினை சிற
 பாய் திர மறநவாசிலாகக கூறகினறா]

921. சாயினால் ஜுகநிசரண்டு ஒருகுவார், எந்நாளும்
 பாய்க்கிப்பிடித்தல், காய்க்கிப்பிடித்தல் முதலானவை
 நிரத குறிப்பாய் பிடியா. (1)

922. ஆயுதமாயினார், ஆயுதமிலாததற்குக் காரண
 மெய்யாக அணவகு செய்தல். அல்லாமலும் உண்ணா
 மையினை உணர்வாக, கலிலோசால எண்ணப்பிடுதலை வேண
 டாதார உணர்வாக. (2)

923. என செய்காணும் சங்கேயிடுதும் தாய் முனைய
யினும் சான்றாய்க் களித்தல துணைபுக நுவதாம், குறறமயாதும்
பயாபயும் சா றெறமயும் கெடுககலறித்து தூரத்தே விலக
குற குறாதவாயுடைய பெரியோர் முன களித்தல அவர்க்கு
எனைய? (3)

924. சான்றானது சொல்லப்படுகிற யாவரும் இகழும்
நீதிக சாந்தாநிபுடையவரை நாணமென்று சொல்லப்படு
கின்ற உயிரவன் பரிசுத்திக்கு அடங்கி அவர்க்குப் பரிசுணமா
காள். (4)

925. தருவா விடையபொருள் கெடுகிறது களனால தன
சந் தா பாய் உகல்களாய்க்கும் அவர் பழனின்பயனாகிய
பொயவது அறிபா பாவாத தனக்குக் காரணமாக உடையது (5)

926. துய்பின்வா பாயாமடைதவாகளியும் வேறாதலை
புறடையவரானும் அககாலத்தே அறிவினலாயையால், வேறெ
ன உடைய அவ்வாய் உள்ளுணர், கருகணபரிசு வேறு
சக்திபுடையவர்க்கு தாண்டி, உகலத்தியும் வேறறப்பபடா;
அவரின் பாயாமையால் (6)

927. எளிதானதற்கு குடித்து அகனிப்பால் தம்மயிவு
சொல்லா, உள்ளூர் வாழ்வாய் உள்ளோடகதிற காரியத்தை
ஆலோசித்து அறிந்து, எககாளமுரித்து அயமதிக்கப்பபவா (7)

928. மறைத்துள்ளும் யாரை காட்டுவாயினென்று
அங்கு யில். 131

சுண்ணாம்பொழுது தம் ஆராய் கருதலை கிட்டுவா. அவ
வுண்டபொழுதே நிறைந்தாக தவமுன்புமைய முன்னர் பணத்
தில் ஒளித்த குற்றமும் முன்னிப்பவியும் மிகுது வெளிப்
படும். (8)

929. சுண்ணாம்பு களித்தால் ஒருவனை, இது கூடபெறைய
மற்றேருவன் காணங்காட்டித்தெளித்தால், கருங்குள் சூழ்நி
குறொருவனை மற்றொருவன் விளக்கினால் தெரிதலை சொக்கு. (9)

930. காணப்பவன் ஒருவன் தான் காரியமுண்ணும்
கொடுகிறருகெரிபுது காண்புதி களித்த தெரிந்த உடைய
டதத்த காண கூண்டபொழுதுகூடாதும் சொல்லும் யுமா யார்
வசல அதுவும் உபபடிபாட்டெதையும் கூடவாணையாயும். (10)

நாநபயேபாய் தவித்திரத்தைத் கொடுக்கவல்லது வேறொன்றி
லலை. (4)

935. நுழைவதற்குரிய தாமதமடையாதிருந்தே இல்லாத
வரைய நடக்கவா, கவறநீனையும், அசாநிடத்தினையும், அத்த
ஆசதற்குயேனும் கைதொழிலினையும் மேற்கொண்டு கை
வடாத வேகம். (5)

936. தன பெயர் சொல்லல் மனசைமல்லாமையால் குதெ
ன்று விவறு பாரால் செவ்வையப்படுகிற மூலதையால் விழுதகப
பட்டவர், இம்மையில வயிறு சிறைய உண்ணப்படார். மறு
பையில சுகத்தையப அனுபவிப்பார். (6)

937. அறம பொருள னெய்க்குந்து விதித்த காலத்தை
அசை நுகாக்கிடத்தில சழிப்பாடுதலை, அது கெடுகாளாய்
வந்த அயன் செல்வத்தினையும் நறகுணங்கேயும் கெடுக்கும் (7)

938. சூதானதை கவிரையாழினைவனுடைய செல்வத்தைக்
கெடுதலைப் பொய்யை நேறிகொள்ளாசெய்து, மனத்தில் உண்
டாகிற அநனைக் கெடுத்தது, அவனை இநுமையிலும் துன்பத்தை
அடைவிக்கும். (8)

939. அசான் ருதைத் தனக்கு விளையாட்டாக விரும்பு
வானுதலை, மதிப்பும், உலகியும், செல்வமும், உணவும், ஆடை
யும் எனற ஐந்தும் அவனைச் சேராவார். (9)

940. சூதாடலால், இப்பிறப்பிலும் வறபிறப்பிலும் உண்
டாகும் கல்வினைபிள பாணுகப கசபோகங்களை இழக்குதோ
மும், அதன் மேல் ஆசைசெய்யும் சூதப்பால், உயிரானது
உடம்பால் தண்ணீர்ப்பற்றியு, பிதயுநிக்ளப்பற்றியும், தெய்வத்
தைப்பற்றியும்வரும் பிதவித்தன்பவகையும அனுபவிக்குந்ரோ
றும் அதன்மேலே ஆசையையுடையது. (10)

95-ஆம்-அதி-மருந்து-
Medicine.

[முன் ஜன்மத்திற் செய்த கரும்கிருமும், காரணங்கரினா
லும் மலரிதர்த்த வாத முதலாகிய கோய்கள வரும். அவையெல்லாம்
கரும்மத்தால் வருவன அத்த வினைகழியம் போதவலமல் தீரா

காத்து வந்த தீபாவளமலையிலு, ஒருவனிடிக் கிண்புயலி
 னை, அவனிடத்தது தீபாவளமலையிலு வளரும். (17)

117. மருத்துவமருந்து விவாதியினிடத்தது தீபாவளமலையிலு
 மலையிலு, தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு
 தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு
 தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு தீபாவளமலையிலு

18

134 திருக்குறள் வசனம்.

து அதற்குத் தக்கபடிச் செய்யும் வழிப் பிழைபடாமல் செய்
 வக்கடவன். (18)

949. ஆயுள் வேதத்தினைக்கற்ற மருத்தவன் கோய் தீர்க்
 குள் உபாயத்தைச் செய்யுங்கால், கோயாளியளவையும், அவளி

டத்து நிகழ்வின்ற விவாதியினிடத்தது தீபாவளமலையிலு, தான் செய்தற்கு
 எற்ற காலத்தையும், அந்தநூல்வழியால் தீர்த்து அவைகளை
 பொருத்தச் செய்யக்கடவன். (9)

950. கோய்க்கு மருத்தாவது, அந்த விவாதியை யுற்ற
 வன், அதனைத் தீர்க்கும் மருத்தவன், அவ்விவாதியானன்குச்
 சாதனமாயிவ மருத்து, அந்த மருத்தினைத் தப்பாமல செய்ய
 வன் என்று சொல்லப்பட்ட அந்த நான்கு பகுதியை யுடை
 வ நான்குநிறத்தீடு. (10)

அங்க இயல் பூநின்று.

ஒழிபு இயல்.
 Appendix.

[இனி அசுவலிளும் அங்கலிவலிளும் அடக்காது ஒழிந்த
 அவையிலு இயல்பைச்சொல்லுகின்றார்.]

[அதாவது உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரது மனம்.]

951. செம்மையும், காணமும் ஒருசேர உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்களிடத்து அல்லாமல், பிறகிடத்தே இயல்பாக உண்டாகாது. (1)

952. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர் தமக்குரிய ஒழுக்கம் சத்தியம், காணம், எனவும் மூன்றில் கல்வியால் அல்லாமல் தாமதமே வருவாது நடப்பர். (2)

953. அக்காலத்திலுள் போது படாத குடியிலே பிறந்தவர்களுக்க, தந்திரம் சென்ற பொருள் முகம் போன்றும், உளவை கொடுத்தலும், இவ் செயல் செய்தலும், இக்காலம

முழிவு இயல்.

135

யும் ஆய்வு காண்கும் உரிமைபயிடுக குறிமன்று தாழ்வார் சொல்லுவார். (3)

954. உயர் குடியிலே பிறந்தவர், பாவக அறிவேயுடைய கோடியானினதாய்வு பெருநன்மை பெற வேண்டுகும், தமமுடைய ஒழுக்கம் தவறுதற்கு காரணமாய்வு தெய்வீக கீழ்ச செயல்கள். (4)

955. பதி காலநிதாடல்கு போய்ப்பி வருகிற குடியிலே பிறந்தவர், தாம் பிறந்ததற்கு காரணமாய்வு பெருநன்மை பெற வேண்டுகும், உருவம் விடத்தய தமது முடிவான பிணியும் நினைவு. (5)

956. குறையிலாத வருகிற தமது குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கிடமே மொழிவினதும், அப்படியே வருவார் தரிசுதாம் அடைந்த காலத்திலும், உருவமாய்வு பெருநன்மை தமது முடிவானதற்கு பெருநன்மை தெய்வீகமாய்வு மாட்டார். (6)

957. உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்து உண்டாகும் குறையானது காண நினைவாக விருத்தியாகும், ஆகவே உருவம் சந்திரவரிடத்துள்ள காலமாய்வு வருவியுமாகும். (7)

916. தன்னை யவமதிப்பாவார் சிவன்
 புகழை மனம் மீட்டாறாலை, இகமலகததமீ யுய்ய
 து மீட்டாறாலை. பறாறத்தெய்வ லோகத்தீர
 லெய்தலக தீர அக புகழுகருள் செயவது யாது? (6)

917. தன்னை இய்யவர் பின்னே சென்று பொருள்
 பெறறு அந்நன் ஆதவன் மகி வாற்கலைப் பார்த்தும், அது
 யசயயாது ஓராதிவனறு சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு உணறு.

918. நயர் சிவந்தெய்வானது, தன் வலியாய மானம்
 அந்நயர் விடும், நெருகு மீகாமல் பயன் இல்லாத
 உடம்பை மயமாபய வாறடி பினறும் இறவாமை து மரு
 து மீட்டாறாலை. (7)

919. கவிரை தன் பரிசுதாயில் ஒரு மயீர் கிங்கி
 ளும, மயீர் வாழுக. அந்நயர் மானமுடைமையர் துயர்
 வய மீகாமல் துயர் துயர். (8)

920. மகமீர் அவராய வாந்திடத்துப் பொருதது
 மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர்
 மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் மயீர் (10)

மயீர் துயர்.

98- ஆர்- உதி பெருமை.
 Greatness.

[அகரவது பெய்காத அநுமைவாணவற்றைச் செய்தல்,
 கர்வநிர்வானம் ஆகிய கர்வநிர்வானவாண வந்த துவை
 முசலாகிய பறகுணவகாரை வெய்யாருடைய தன்மை.]

971. ஒருவதற்கு மயீ, பிறால பெயதற்கு அநுமை
 யானவாகிய, பெய்நிவாபினறு திண்கயறமணவொழ்ச்சிவ

பிரகமீய. ஒருவதற்குக் குறமாவது அச்செயல் ஒய்க்
 மயீர் வாழுககடவாடுமென்று கிணத்தின. (1)

972. எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாகிய பிற சரிய
 ன்பு நெருக்கி உதவும், சிசியாக தொழில்செய்து கோயல்
 டாக, பெருமை தருமை எனப்பட்ட சிறப்பியல்புடன் உதவி
 டரவாரு. (2)

973. பொருந்து அரியவைகளைச் செய்யாட்டாமல் சிறி
 யாயிற்று, உயர்வு உதவியும் புது சிவயற்றிய நேஷ் இசுரவா
 அருவா, பெரியாகார், அனை பொது பொரியாமி ஸர்,
 தந்தை வெறு கிலத்தில் இருநாசானாலும், சிறியாகார். (3)

974. பரிபு படாக மனத்தையுடைய பெண்கள் கற்பி
 யிற்றும் தவறவு தம்மைத் தாங்களே காத்துக்கொண்டு நட
 க்துள் விதம் பிபாசா, பெருமைக்குணமும் ஒருவன் காப்பா
 ராசது சதுவன சுபுங்ல ஒழுக்கும் ஒழுக்கத்தில் வருவாமல் தன
 டைக காதுகூ கொண்டு நடப்பானாலும், அவ்விடத்துண்டாம். (4)

975. பொருந்துரியவைகளைச் செய்து பெருமையுடைய
 ராயினா, தாம வரியாகிய விடத்தும் பிறாலே செய்கறது
 அரியவைகளைய செய்வகளை விடாமல் செய்யும் விதத்தாலு
 புது பொறச் செய்தலை வல்லவராவார். (5)

976. அப்படிப்பட்டவராகிய பெரியாரை வழிப்பட்டு
 அவசியங்களை எம் பெண்களுவேமென்னும் கருத்து மந்தரைச்
 சிறியாசிறுநடைய மனத்தலே உண்டாகாது. (6)

977. தனக்கு ஒத்திருக்கும் பெரியாசிடத்த அடங்கிய
 வாய் பொருதிய சிறப்புகளானும், தனக்கு ஒத்திராத
 சிறப்புகளையுடையவரையும் அடங்கியிருத்தலை ஒழித்து
 உயர்ந்தவா - உதவியுடையதாம். (7)

978. பெருமையுடையவர் அச்சிறப்புண்டாயே காலத்தி
லுயர் கர்வமிலலாமல் அடங்கி நடப்பார். மற்றநா சிறுமையுடை
யவர் அச்சிறப்பு இன்னாத காலத்திலும் தமமைபு புகழ்வை
கிறப்பிரப்பார். (8)

979. பெருமைக்குணமாவது காரணம் உண்டாயிடு
த்கும அது இயல்பாதலு கோக்கிக் கர்வமிலலாசிறுத்தலே.
சிறுமைக்குணமாவது காரணம் இல்லாத விடத்தும் அதனை
மேறியிக்கொண்டு கர்வத்தின முடிவிலே விளையுத்தலே. (9)

980. பெருமை யுடையார் பிறர் மானத்தைபே சொல்லி
அயமமானத்தை மறைப்பார். மற்றநா சிறுமையுடையார் பிறர்
குற்றத்தை மறைத்துக் குற்றத்தைபே சொல்லுகியவார். (10)

93-ஆம்-அதி-சான்று முடிபு.

Perfect Excellence.

[புகழ்வது பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளு
தல் தயமை.]

931. நமக்கு இது தருவதென்று அறிந்த பலகுணங்க
ளாலும் நிறைந்து அவைகளை ஆளுதல் தன்மையை மேற்கொ
ண்டி ஒருகுணங்க்கு, சலகுணங்க்கெல்லாம் இயல்பாயிருக்கும்
என்று நானோ சொல்லுவார். (1)

932. சரணேந்திது கலமாவது குணங்களாலாகிய கலமே.
அது நிறைய குடிபிறப்பு, கலவி, கோளியுத்தலி உறுபாடாக
ளாலாகிய கலமே ஒரு கலத்திலும் உள்ளது அல்ல. (2)

933. உறவினர்க்கெல் அன்புமல் பிறர்க்கெலும் உண்டா
கிய அன்புப் பரிபாகங்களில் காணலும், யாவரிடத்திலும் உட
காரம் செயதலும், பழையவர்க்கெல் அன்பு உலும், எவரிடத்
திலும் நில் செயலுக்கலும், அனகசலபு அன்பும் பாரத்தை
ததாய்கிய குணங்க் ஐந்தாம். (3)

கூறுகிறது. அதாவது மக்களுக்கு பண்பு என்று சொல்லப் படுவது உலகாடை அநீகது நடத்தலாம்.]

991. ஒருவா யாவரிடத்தும் எளிதமயத்தை உடையவராய் இருப்பாரானால், அரிதான பண்புடைமை என்று சொல்லப்படுகின்ற நன்மாதகத்தை அடைதல் எளிது என்று மாவோர் சொல்வார். (1)

992. ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையென்று உலகத்தாரா சொல்லும் நவவழியாவது, பிராமீல அன்புடைமையாய் இருக்க

140

திருக்குறள் வசனம்.

தாயும், உலகத்தோடு அமைந்த குடியிலே பிறந்தவா ஆராய்வு செய்த இரண்டுமேயாம். (2)

993. ஒருங்கத்தகாத உடம்பால் ஒத்தல் ஒருவனுக்கு நல்லமனிதரோடு ஒப்பாகாமையால், அது பொருந்தவது அல்ல. இயற்பு பொருந்துவதாய் ஒப்பாவது ஒருங்கத்தக்க பண்பால்

ஒருக்கலே. (3)

994. நீதிகையும் தருமக்கதையும் விருப்புதலால் பிறர்க்கும் தயக்கம் பயன்படுதலுடையவரது பண்பினே உலகத்தார் சொண்டாடுகின்றார். (4)

995. தன்னை இகழ்தல் விளையாட்டினிடத்தும் துன்பம் தருதாம். ஆதலால் பிறர் இயல்பறிந்து நடப்பவர் மாட்டும் பண்புண்டானவிடத்தும் அது உண்டாகாமல் இனிமையாகிய பண்புகளே உண்டாவனவாம். (5)

996. பண்புடைமையிடத்தே படுதலால் உலகாடை எக்காரும் உளதாய் வருகின்றது. அங்கே படுதல் இல்லையானால், உலகமழக்கம் மண்ணிலே புழுக்கு மாய்ந்து போவதாம். (6)

997. நன் மக்களுக்கே உரிய பண்பில்லாதவர், அரத்தின் கூர்மையோலும் கூர்மைபையுடைமையாய் இருந்தாலும், ஓர் அறிவினதான மாத்நினை ஒப்பர். (7)

998. தம்மோடு கட்டுணைச்செய்யாத பண்புடைமையிடுவது நடப்பரிடத்தும் தாம் பண்புடைமையாய் நடவாமை அறிவு

டைபாக்கு இழக்காம.

(8)

1999. பண்பு இல்லாமையால் ஒருவரோடும் கலந்து உள் மகிழ்தல் இல்லாதவர்க்கு மிகவும் பெரிய பூமிமானது, இருளி லலாத பகல் பொழுதிலும் இருளினிடத்தே கிடந்ததாம். (9)

1000. பண்பில்லாதவன் முன் கல்வினைபால் அடைந்த பெரிய செல்வம், அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது கெடுதல் வல்ல பசுவின் பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்தால், இனிமையையுடையதாகாது கெட்டால் போலும். (10)

101-ஆம்-அகி-நன்றியில் செல்வம்.

Unprofitable Wealth.

[அதாவது சம்பாதித்தவனுக்கும் பிரக்கும் பயன் படுத தில்லாத செல்வத்தின் கீயல்பாடி.]

அகி-நீயல்.

111

1001. கன் வீடு முடிவதும் கைததற்குக்காரணமாய்ப் பெரிய பொருள் சம்பாதித்தவகையது, அந்த உலோபத்தால் அனுபவியாதவன் உலோபத்தால் அகரிடத்த அயனும் செய்க்கிடத்திதா உரிமை இல்லாததனால், செத்தவனுக்கு பய பாவான். (1)

1002. பொருளொன் றும் கண்டால், அப்பொருளினால் எல்லாம் கண்டால் எனமம அந்த அகனை; சம்பாதித்தா பின் பிரர்க்குக் கெட்டால் உலோபத்தவன் செய்யுந் நயக்க தினாலே கிணை திலாத சம்பாதிப்பது ஒருவனுக்கு உண்டாம். (2)

1003. காம் பிறகாக கட்டும் பிதூய்க்கை சார திப்போமென்று பொருள் சம்பாதிப்பதை மாதகிசககைய லிரும்பி, அப்பொருளின் பயனாகிய புகழை கிரும்பாத மக்க ளது பிறப்பு பூரிக்குப் பாமாம். (3)

1004. ஒரு பொருளும் கொடுத்த அறிபகமையால் ஒரு வராலும் அந்ருள் பின்பு தில்லாதவன், அவ் பொருள் வி த்து இங்கே ஒழிகுதல் கிணை திலாத சம்பாதிப்பது (4)

[அராவது முன் சொல்லப்பட்டால், (பல குணங்களால் நிறைதல்) பண்பு, (எல்லா இயல்புகளும் தெரிந்த ஒத்த நடத்தல்) முதலிய குணங்களால் உயர்ந்தார் தமக்குப்பொருத்தாத கருமங்களில் நானுதல் உடையாரம் தன்மை]

1011. கண்மக்களுடைய நானுவது இழிந்த கருமம் காரணமாக நானுதலாம். அது அல்லாமல் மன மொழி மெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருவனவே என்றால், அவை அழிய நெற்றியை யுடைய குலமகளிரது காணவகல் "நான் என்பது பெண்டிர்க்கு இடல்பாக உளதொரு தன்மை" என்று கக்கிராரும், "நானுவது செய்த காரண வற்றின் கண் உள்ள மொடுக்குதல்" என்று கச்சிஞ்சுக்கிவியாரும் கூறியுள்ளார். (1)

1012. உண்டியும், ஆடையும், அவை யொழிந்தவைகளும் மக்கள் உயிர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாம். கண்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நானுடைமையே. (2)

1013. எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாவாம். அது போல், நற்குணங்களில் நிறைவானது காண் என்றும் நற்குணத்தைத் தனக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாது. (3)

1014. சான்றோர்க்கு காரண முடைமை ஆபரணமாம். அது இல்லாவிடின், அவரது மேம்பாட்டு கடை கண்டவாக்கு சோய்யா. (4)

1015. மூலமார் உருப னுடைய கைக்கு வரும் பரி.

9714 இயல்.

148

வையும் சமமாக மதித்த நானுவாரா, உலாந்தார் காரணத்திற்கு குறிப்பிட, மென்று சொல்லுவார். (5)

1016. உயர்ந்தவர் தமக்குக் கர்ப்பாக காணத்தைக் கொண்டு வருவது அல்லாமல், பெரிய பூயியைக் கொள்ள கிருமபார். (6)

1017. காணின் சிறப்பை அறிந்தே அதைவிடாத மடப் பவர், அக்காரணம் உயிரும தமமுன மாறப்பட்ட விடத்து, காண சிதைபாறப் பொருட்கு உயிரை நீக்குகா, உயிரிசைதயாறப் பொருட்கு காணின் நீகா. (7)

1018. தேட்டவரும், கண்டவரும், காணக்ககரபதிசை ஒருவன் தான் காணுத செய்வாணை, அது அவனைத் தருமம் விட்டு நீங்காதகக குறாததனைப்புகடையாமை. (8)

1019 ஒருவனுக்கு ஒழுகம வரமுமானால், அது அவன் குடிப்பிறப்பு ஒன்றையும் கெடுக்கும், காணிகலாமை ஒருவனிடத்தே உண்டாகுமானால், அது அவரது கனமைகளால் வரவறவையும் முறாதக கெடுக்கும். (9)

1020. தம்மனத்தில காணாததை ஒலலாத மக்கள், உயிருடையவா போல கருசுகிசென்ற கருசியு, மரத்தாற செயத பாவை குதசுகிசென்ற ஆய் தனது கருசியால் உயிருடையதாக மயக்கன்ற போதும. (10)

103. ஆம்- அந்- குடிசெயல்வாங்க.

The way of Maintaining the Family.

[அதாவது ஒருவன் காண பிறந்த குடிசை உயாக்கெய்தனை விடம்]

1021. தன் குடி செய்காரொருவிக தெரடவகிய காரியம் முடியக்காரபாடு, காணுகிசெ, வ செய்காரு காணகிசெ - வ காணம முறாதகிசெ தமைய வ ஒருவனுக்கு மேம்பகடைய கொடுமை செய்காது ஆவல். (1)

1022. முயற்சியும், சிறந்த அறவும் என்று சொல்லப்பட இரண்டின், முகைய ஒய்க்கலாத தொழில் சொல்லால், ஒருவன் குடி உயரும். (2)

1023. என குடியின் உயாக்க செய்வென்று கொ

1024. அரசர்து எள்ள காயகரில் முயல்கிற ஒருவனுக்குத் தெய்வாரணம் ஆடையை டிறக உடுக்கல்கொண்டுத தரன் பன்னே உறவுக்கும (3)

1024. வாகுடி உயர்கறகு ஆகும தெழிலை வினாந்த முயற்சி செய்பவர்க்கு, அச்சொடில் முடிக்கும் விதம் அவர் போசுககாமில் காணே முடியுமெறும். (4)

1025. அநாதிகளுக்கி வினாசமரண செயல்களைச் செய் யாமல சன குடியை உயர்பொது வர்ப்பான உலகததார் அவனுக்கு உதராக வேண்டித்தாயிம் ஒன்றுமுடிவர். (5)

1026. ஒருவனுக்கு கள்ள ஆண்மை என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுமது எது எனறல், அது கால பிறந்த குடியினே ஆளு கணமலலாக் சனக்கு உளதாகக்க் கொள்ளுதலே. (6)

1027. போர்செய்யும் ஓடத்தில சென்றவர் பவாரணுமும் போர் காலகுதல் சூராமேலாணுதபாலக் குடியிலே பிறகதவர் பவாரணுமும் அகன பாரம பிபாறுததல் அது வல்லவர் மேலத்த யார. (7)

1028. தம்முடைய குடியிலே உயர்த்தொவர் அச்சொடில் போடுகது அ காலசனத்தொககிர் சோமபல செய்தொணாயி, பரணதா கபும் ஸன்றுவாராகி, குடிசெயும். ஆதலால குடியை உயர்த்தொவர்க்கு காலசியதி இல்லை. (8)

1029. அத்தியத்தமர், அதிபூதம், அதிதைவம் என்னும் நவனாகததன சமர அளடபரம தன்மைதான தன் குடியை அரமுல நவனாகததனபவாரணம் அடையாமல் காக் பரப்பன எனக உடைய தன்பத்திற்கு பாத்திரமாம். அவ்வளவீய? அது ப்லக வினாசத்திக்கு ஆகுதல் இல்லையோ? (9)

1030. தான விடம்பும்பொது முட்டுக் கொடுத்திக் தான கவலவார நுண்டரவ பிறவாத குடியாகி லாம, அவர் லாசிய சிபாவக காகதன் முதலை வெட்டி சாரம்க ஒரு பிபலலா உறும். (10)

வேளாளர்க்கும் சித்திரவியல் மகல நொதின நொற்காப்பிரியம்
 மாரியல் சிறிம சூதகியல் வேளாண் மாதகாக சூரூது ஈகல்,
 சிலநிலை மொழிப் பிறவகை சித்திரசு. இது பாயாண் —
 வேளாண் மாதகப் புவகைப்படட தொழிலினதேனா உருக்
 தொழிலே மொழி பானமைகதாசலா அசலிப்ப சித்திரசுதாச
 மொழிதா மரபு எனறு சசகிஞாசகியியா கூறயுள்ளாச,
 இதமம் இவரு உணாதககத |

1031. உலகம் உட்தலால் உண்டாகும் தெவருக்ககதாத
 கோகல், இவறு தொழிலசீர சேயதாசிரக, மூசலவே மர்
 உடையா வழியதாயிருக்கேது. ஆதலால் வலா உருதல
 அண்டத்தம், தலைநாயாபிய தொழில உட்தலேயாம. (1)

1032. உருவார் அவருருக்கலை சேயயமாட்டாமல் வெறு
 தொழிலகலி வேல செவ்வா யாவதாயு கலயருதலால், உரு
 ததா ரிவி வேர்சு யுசாணியாவா (2)

1033. மாலநாடு உருணியாடு உருதலேயெனது ஆத
 ளால் தா, மலகலா பிசைநாள் தாகருயியாயவா சுகீனாயா.
 மாதகா மாதநாடு இதனா உண்டி அதலா சசயுயல் அவ
 வாய்ப்பு இவறு மலநாயா, (3)

1034. தகல் கலிலா செகல் புடயாசசிய சிந்தைய
 யுருயாய, மூ சிசாத சூல கழிதாயபுமி புருவா சபுல நான
 மோதா சூலகாத சாயலா. சில சிசாயம் இவறு கசல்
 காயகாத 111 111 வரி சி பம்பிர கருமழய பாய்ப்பொ
 மொதா, மழயுடலிசீர மொசு இதன பொருள் சிசியை
 முகைய சாயதயாலயா தமலமககாசுரு அசநகைய மொதலி
 மையுடல தலிலாட சித யுள சாயலா சிசாயம் அறிச. (4)

1035. சாமாடயாகையால் உருசு தொழிலு உயலது
 சாயசுதலே இயலாய உருவா மலாத சாயலாயா சூல
 மலா சாயலா சூல உருவாயது மூ சிசாயல் உருவாய
 மலாயலா (5)

1036. உதவுதல் 1111 அளவுகளை மாற்றியும், அது
 யாவும் நமக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் கண்டிப்பாக
 (5) அது, அதுகூடுதலாக உடனடியாக செய்யப்படும்.

1037. உதவுதல் 1111 அளவுகளை மாற்றியும், அது
 யாவும் நமக்கு நன்மை செய்யும் வகையில் கண்டிப்பாக
 146 திருக்குறள் வசனம்.

பரிசு, ஒருபிடிவில் அடங்கிய எருவும் போடவேண்டாமல் கண்டு
 ய்ப்பருத்த விடையும். (7)

1038. அந்தப்பயிர்க்கு அவ்வழுதலினும் எருப்போடுதல்
 நல்லது. இவ்வியண்டு செயல்களைப்பெற்றதின் அரண்காத்தல்

நீர் பாய்ச்சலினும் நல்லது. உழுதல், எருப்போடுதல், களைபெறு
 ததல், நீர் பாய்ச்சல், காத்தல் என்னும் ஐந்தும உழவர்களு
 வேண்டும். (8)

1039. அக்கிலகதக்கு உரியவன் அகலிடத்துத் தினக்
 தோறும் போய்ப்பார்த்த வேண்டியவை செய்யாமல் சேடப
 லாய இருந்தால், அது அவன் மனைவி போல் தன்னுள்ளே வெறு
 த்துப்பின் அவனோடு பிணங்குகிடும். (9)

1040. வசம் தரித்தி முடையோம் என்று கொல்லிச் சே
 ம்பலாய இருப்பவகாககண்டால், நிலம்கள என்று உயர்த்திச்
 சொல்லப்படுகிற நல்லாள தன்னுள்ளே சிறிப்பாள். (10)

105-ஆம்-அதி-தல்கூறவு Poverty.

[அதாவது அனுபவிக்கப்படுவன எல்லாம் நிஸ்ஸிமம்.]

1041. ஒருவனுக்குத் தரித்திரத்தைப்போடால் தனக்குள்
 வந்து யாடுதலையு கேட்டால், சரித்திரம்போதை தனப்படு
 வது தரித்திரமேயொழிய வேண்டுமென்றால், 'வறுணைபோஷ
 கின்றது வறுமைமன்றி வேறில்லை.' என்று கிரையகபுராணம்
 சொல்வது இங்கு உணர்த்தக்கூறு. (1)

1042. வறுமை என்று சொல்லப்படுவது ஒரு பாலி ஒருவ
 னிடத்தே வருங்கால், அவனுக்கு மறுமை இன்பமும் இடமும்
 இன்பமும் இல்லைபாக வரும். (2)

1043. வறுமை என்று சொல்லப்படுகிற ஆணை, தன்
 னாலே பதறப்பட்டவருடைய பாதைய குடியா கின்றதும் அத
 ற்கேற்ற சொல்லுகின்றதும் ஒருமிக்கக் கெடுகரும. மண்மேலே பதி
 னென்றவது பாததிரம் பெற்ற காளை 76-79 வரிகள் "குடிப்
 பிறப்பழிக்குள் விழப்பக் கொள்தாம, பிடிக்க காளிப்பெரும
 புனை விடே உரணணிகியு மாணெழில் சிதைகரும், பூண்
 முலை மாட்டுரை புறங்கடை சிதைதம" என்று கூறுவதை
 அறிக்க. (3)

271 இலக 147

1044. வறுமைபுற அவமானம் சொல் பிறவாதைய
 றுத குடியிற பிடுகதவாடதொயும் அதே அவமானம் சொல்
 பிறத்தற்குக் காரணமாயிடு சொல்ல உண்டாகும் (4)

1045 தரித்திரம் என்று சொல்லப்படும் தனப்படுமொ
 னானபே பல தனப்பக்கரும் வந்து கிண்டிய (5)

1046 பெய்துற பொருள் மறைய அந்த வறுமை
 யபட்டா சொன்னுரைஞதாம அயா சொல்து சொல்லபொரு
 ளிலலாமையைக் கலைப்பா. (6)

1047. சந்மதேயிடு பொருதது இலலாத வறுமை
 னையுடைய சைகையிடு பொருதது அகனிபயிடு
 கந்மதேயிடு சொல்ல உண்டாகும் (7)

1048. வறுமை பொருது பொருள் எனக்குத் தன்
 பவகளைச் சொக்க வறுமைபடு இலலகாடு என்கிடத்த
 வரக்கடவதேயிடு சொல்ல பொருது சொல்லா (8)

1117. இரண்டை உட்காது நாடா வாரியாதிபதிகரதுகணரல
ஒருவரை சுக கூடும். உறமை வந்தன்கடகது யாவொருதும்
கூங்குதலு உகிலை (9)

1118. துறையாதிபதிகரதுபொருளாக இவ்வாறாயி, கம
யாவிலு செய்வக தாவலு யாதக கறக்கொலாரகவு யு
கூட தயவாது ஒழிதலு இரண்டாயு யானு உபதேசுதகார
கருப யானும். (10)

105-ஆம்-ஆக-இடவு.

Mumhayan.

[இனிமாமம் கெடாக இரகதலு இவ்வாமையேயி ஒகத
லால, அதனலும் வீதி பெறகறகு உதவி செய்வதாயிய உடமய
ககாககப்பமெனலும் அறநில வழககயானி முன பொரு
பட்ட தவரதறததலு எனலும் இரததலு கிலகருதற பொரு
டமி இரவு கருகினரு.]

1051. வறமைப் பட்டவா இரததறகு ஏறியுடையவரை
க்கண்டால, அவரிடத்தே இரககககடவா. அவா வனிததார
யிள அவர்க்குப பழியாவதலலது தமகருப பழியாவது. (1)

148

திருக்குறள் வாணம்.

1052. இரத்த பொருள்கள கொடுப்பகருண்டய அறிவுடை
லாமால் தான் தன்பம் அடைவாமல் வருமானல், ஒருவனு
க்கு இரததலு தானும் இன்பததிற்குக் காரணமாம். (2)

1053. மறைத்தலு இவ்வாத கொடுக்கினையுடைய மான
லறிவார முன் நீண்ட, அவரிடத்திலே ஒரு பொருளை இரதத
லும் தரித்திரம் அடைந்தவர்க்கு ஒரழகை உடையதாம். (3)

1054. தமக்குள்ளு மறைத்தலைக் கணிலும் அறியாத
லரிடகதயிராய் ஒரு பொருளை யாசித்தலும் வறியவர்க்குக்
கொடுத்தலே போலும். (4)

1055. சமீப்பறிந்து உள்ளது ஒளிக்காமல் கொடுப்பவர் உலகத்திலே சிலர் இருப்பதினால் நான், உயிர் காத்தற பொருட்டு மானமுடையார் யாசுகதலை மேற்கொண்டு நடக்கிறார்கள். (5)

1056. உள்ளதை ஒழித்தலாகிய வேய் இல்லாணாக் கண்டால் மானம் விடாது இரப்பவர்க்கு வறுமையால் வருந்துன்பங்களெல்லாம ஒரு சேரக்கெடும். (6)

1057. தம்மை அடையதித்த இந்வி செல்லாது பொருள் கொடுப்பாரைக் கண்டால் இரப்பாரை உள்ளம் மகிழ்ச்சுது உள்குஞ்ஞளே சந்தேஷிக்கும் தன்மையையுடையது. (7)

1058. வறுமையடைந்து இரப்பார் இல்லையாயின் குன்றித்த இடதையுடைய பெரிய பூமியிலே உள்ளார் செலவு வவுகள், உரிசில்லாத மாப்பாவை நுகரிகாத கரிநூல் செல்வநதாற் போயும். (8)

1059. அவரிடத்தச் சென்று ஒரு பொருளை இரக்கொணாதல் கிருமபுவார் இல்லாத விடகது கொடுப்பவரிடத்திலே என்ன புகழுண்டாம்? ஒன்றுமில்லை. (9)

1060. கொடுப்பவனுக்குப் பொருள் உதவாத பொழுது இரப்பவன் இவன எனக்குக் கொடுக்கின்றிலன என்று கோக்காமல் இருக்கவேண்டும். பொருள் வேண்டிய பொழுது உவாதெனபதற்கு வேறு சாக்ஷி வேண்டியதின்கல். வறுமையாதன் நேரில் தானையும் சாக்ஷியாதல் அடையும. (10)

ஒழிபு இயல்.

140

107-ஆம்-அதி-இரவு அச்சம்.

Fear of Mendicency,

[அதாவது மானம்-கெடவரும் இரத்தலுக்குப் பயப்படுதல்.]

1061. ஒருவன் தமக்குள்ளதை மறைக்காமல் இவர் வரப்பெறறோடுமனது மனமெழுகுது கொடுக்கும் கண்போற் சிதந்கவரிடத்தம் இரவாமலே வறுமைப்படுதல் இரந்து செல்வமடைதலில் கோடி மடக்கு நல்லது. (11)

1069. பொருள் உள்ளவரிடம் அழிவார் சென்று யா
சித்த நிற்றலின் கொடுமையை நினைத்தால், எம்முள்ளம் கரை
ந்து உருகுகின்றது. இனி அந்த நிலையைக்கண்டிருந்தவர் இல்
லை பென்றலின் கொடுமையை நினைத்தால் அவ்வருகுமளவு
தானும் இல்லாமல் அழிந்துபோம். (9)

1070. ஒளிப்பவர் இல்லை பென்று சொல்லியமாதிரி
த்திலே உயிர் போகா நின்றது. இனிச்சொல்லுகின்ற அவ்வொ
ளிப்போருக்கு உயிர் பின்னும் இருந்தலால், அப்பொழுது எவ்
ரு புருந்து ஒளிந்து நிற்குமோ? (10)

108. ஆம்-அதி-கயமை.

Baseness.

[அதாவது கீழோரது தன்மை.]

1071. கீழோர், வடிவால் முழுதும் மக்களைப் போலிருப்
பர். அவர் மக்களை ஒத்தாற்போன்ற ஒப்பு மக்கட்சாதி, கபச்
சாதி என்னும் இரண்டொசாதியும் ஒழிந்த வேறு இரண்டு சாதி
யிடத்து யாங்கண்டதில்லை. (1)

1072. தமக்குறுதியானவைகளை அறிவாரைக் காட்டிலும்,
அவைவறியாத கீழ்மக்கள் கன்மையுடையவராவார். அவரோ
லத் தமக்குறுதியானவை காரணமாக செஞ்சினிடத்துக் கவலை
யில். (2)

1073. தேவரைப்போலத் தம்மை விரும்பியாரானால், கய
வர் தாம் விரும்புமவைகளைச் செய்து நடத்தலால், தேவரும்
கயவரும் ஒரு தன்மைமையாவார். (3)

1074. கீழானால், தன்னில் குறைந்த மனவடக்கமிட்
லாதவராய் நடப்பவரைக்கண்டால், அதிலே அவரைக்காட்டிலுப
தாம் மேக்பட்டுத் தன் மிகுதி காட்டி இறுமாப்படைவான். (4)

1075. கீழோரது ஆசாரம் கண்டது உண்டானால், அ
ற்குக் காரணம் அசரணம் தன்பம் வகுமென்று அஞ்சும் அ
சமே. அது ஒழிந்தால் தம்மால் விரும்பப்படும பொருள் அ

ஆல் உண்டாமானால், கீழ்க்கண்டிருந்த ஆசாஸம் நிதிநாண்டா
பிடுக்கும். (5)

1076. தாம்கேட்ட இரங்கிப்பக்கிர் இடக்கோறம் தாங்
கிக் கொண்டுபோய் பிரதக்குச் சொல்லுதலால், கீழ்க்கண்
அறைப்பபிம் பறைமை யொப்பர். (6)

1077. கீழ்க்கண் தக்கன்னத்தா செரிப்பதாக வகி
ந்த கையையுடையர் அல்லாதார்க்கு தாமுண்டு பூரிய கா
பைத் தெறிக்கவேண்டுமென்று இராதாறும தெறிப்பார். (7)

1078. மெலியார் சென்று தந்தகறைமைச்சொல்லிய அள
விலே சான்றோர் இரங்கிப்பயகபிவார், மந்தகழோடுகோர்
கருமபுபோல வலியார் கையகெருக்கிய விடத்தே பிரயோஜ
னப்படுவர். (8)

1079. கீழ்க்கேளுள் பிறர் செல்வத்தினால் பட்டுகதவி
ஆம் உடுத்தலையும் பாதுடன் சேர்த்து உண்ணுதலையும் கண்
டானாலை அவைகளைப் பொருளும் அவரிடத்தக் குற்றம் இல
லாதிருக்கக் குற்றமுண்டாகக் வல்லவனாவன. (9)

1080. கீழ்க்கேள் தம்மை பாதுகொடும ஒருதன்பாம் அடை
ந்தவிடத்தது அதவே சார்பா கிவாது கமைய பிரதக்கு
கிலை செய்தவகுரிய வராவர். அது வகறிவேறு எதொழி
அககு உரிபவராவர்? (10)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

கீழ்க்கேள் வரணம் முற்றிற்று.

